

Bruselj, 2. december 2022
(OR. en)

15581/22

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0396 (COD)

ENV 1243
MI 898
ENT 169
IND 527
CONSOM 320
COMPET 984
CODEC 1903

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	1. december 2022
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 677 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 677 final.

Priloga: COM(2022) 677 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 30.11.2022
COM(2022) 677 final

2022/0396 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive
(EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES**

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2022) 425 final} - {SWD(2022) 384 final} - {SWD(2022) 385 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Embalaža je potrebna za zaščito in prevoz blaga. Proizvodnja embalaže pa je pomembna gospodarska dejavnost v EU. Vendar se regulativni pristopi med državami članicami razlikujejo, kar ustvarja ovire, ki preprečujejo popolno delovanje notranjega trga embalaže. Nedavno ugotovljene razlike se na primer nanašajo na zahteve glede označevanja embalaže, pristope k opredelitvi embalaže, ki jo je mogoče reciklirati ali ponovno uporabiti, pristope k prilagajanju pristojbin za razširjeno odgovornost proizvajalca in omejitve trženja za nekatere oblike embalaže. Taka odstopanja ustvarjajo pravno negotovost za podjetja, zaradi česar so naložbe v inovativno in okolju prijazno embalažo ter nove krožne poslovne modele manjše.

Embalaža je tudi ključno okoljsko vprašanje. Je eden glavnih namenov uporabe primarnih materialov (40 % plastike in 50 % papirja, ki se uporabita v EU, je namenjenih za embalažo) in predstavlja 36 % trdnih komunalnih odpadkov. Povečana uporaba embalaže skupaj z nizkim deležem ponovne uporabe in recikliranja ovira razvoj nizkoogljičnega krožnega gospodarstva. V zadnjih letih se je količina embalaže povečevala hitreje kot bruto nacionalni dohodek, kar vodi v strmo naraščanje emisij CO₂ in drugih emisij ter čezmerno izkoriščanje naravnih virov, izgubo biotske raznovrstnosti in onesnaževanje. Podatki Eurostata¹ in poročila o tržnih podatkih² kažejo povečano uporabo značilnosti v zasnovi embalaže, ki lahko zavirajo recikliranje. Šteje se, da embalaže „ni mogoče reciklirati“, če je ni mogoče zbrati ločeno ali če predstavlja izzive za najsodobnejše postopke sortiranja in recikliranja, vzpostavljene v EU. Delež embalaže, ki je ni mogoče reciklirati, je med letoma 2012 in 2020 močno narasel. Poleg tega se embalaža, ki jo je tehnično mogoče reciklirati, pogosto ne reciklira, ker postopki, potrebni za njeno zbiranje, sortiranje in recikliranje, v praksi niso na voljo ali niso stroškovno učinkoviti ali pa rezultat ni dovolj kakovosten, da bi zadovoljil povpraševanje na končnih trgih sekundarnih surovin. Predhodni rezultati drugega poročila Komisije za zgodnje opozarjanje kažejo tudi, da se številne države članice trudijo doseči cilje glede recikliranja, določene v členu 6 Direktive 94/62/ES.

Industrijska strategija za Evropo³ poudarja pomen notranjega trga za konkurenčnost in blaginjo EU. Med ovirami, ki gospodarskim subjektom in širši javnosti preprečujejo, da bi v celoti izkoristili notranji trg, so restriktivna in zapletena nacionalna pravila, omejene upravne zmogljivosti, nepopoln prenos pravil EU in njihovo neustrezno izvrševanje.

Svet je v sklepih iz decembra 2020⁴ pozdravil namero Komisije, da zagotovi, da bo do leta 2030 vso embalažo mogoče ponovno uporabiti ali reciklirati na ekonomsko izvedljiv način, da bi se zmanjšali količina embalaže in pretirana uporaba embalaže ter s tem količina

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database>

² Transparency Market Research (2018) Packaging Market - Europe Industry Analysis, Size, Share, Growth, Trends and Forecast (Tržna raziskava o preglednosti (2018) Trg embalaže – analiza, velikost, delež, rast, trendi in napoved za panogo v Evropi), 2018 – 2026, December 2018.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0102>

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/sl/pdf>

odpadne embalaže. V resoluciji Parlamenta z dne 10. februarja 2021 o novem akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo⁵ je bil ta cilj ponovno naveden in Komisija je bila pozvana, naj predstavi zakonodajni predlog, vključno z ukrepi in cilji za zmanjšanje količine odpadkov in ambiciozno zastavljenimi zahtevami, s katerimi bi zmanjšali prekomerno količino embalaže, ter ukrepe za izboljšanje možnosti recikliranja, zmanjšanje kompleksnosti embalaže, povečanje vsebnosti recikliranih materialov, postopno opuščanje nevarnih in škodljivih snovi ter spodbujanje ponovne uporabe, ne da bi s tem ogrozili varnost hrane ali higienske standarde.

Na koncu se je na Konferenci o prihodnosti Evrope izkazalo, da ljudje in organizacije civilne družbe po vsej EU pozivajo k odločnim ukrepom za preprečevanje odpadkov, ravnanje z odpadno embalažo in krožnost embalaže s povečano uporabo recikliranih materialov.

Krožno gospodarstvo na področju ravnanja z embalažo bo pripomoglo k ločitvi gospodarskega razvoja od rabe naravnih virov, prispevalo k doseganju podnebne nevtralnosti do leta 2050 in zaustavitvi izgube biotske raznovrstnosti ter zmanjšalo strateško odvisnost gospodarstva EU od številnih materialov. Poleg tega lahko z ustvarjanjem več kakovostnih „zelenih“ delovnih mest pozitivno vpliva na zaposlovanje, vključno in zlasti v socialnem gospodarstvu, če se izvedejo potrebne naložbe v znanja in spretnosti⁶ ter upoštevajo posebnosti držav članic, regij in vrst dela.

Sprememba Direktive 94/62/ES leta 2018 ni odpravila vseh slabosti pri njenem izvajanju, je pa vključila tri klavzule o pregledu, ki se izvajajo s to pobudo.

S to pobudo se posodablja zakonodajni okvir EU za embalažo in odpadno embalažo, tako da se državam članicam in podjetjem zagotavlja ustrezna podpora za doseganje ciljev za zmanjšanje količine odpadkov. Ta podpora ima obliko usklajenega regulativnega okvira, ki podpira naložbe, zmanjšuje količino odpadkov in spodbuja visokokakovostno recikliranje ter se bo enako uporabljal v vseh državah članicah EU.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlagana uredba posodablja zakonodajni okvir EU za embalažo in odpadno embalažo. Kot sestavni del evropskega zelenega dogovora⁷ in novega akcijskega načrta EU za krožno gospodarstvo bo prispevala k strategiji EU za rast v prizadevanjih za sodobno, z viri gospodarno, čisto in konkurenčno gospodarstvo, ki do leta 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo gospodarska rast ločena od rabe virov.

Predlog je popolnoma v skladu z zakonodajo EU o okolju in odpadkih, zlasti z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih⁸, Direktivo (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o zmanjšanju

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_SL.html

⁶ Program znanj in spretnosti za Evropo je petletni načrt za pomoč posameznikom in podjetjem pri razvoju več in boljših znanj in spretnosti v okviru zelenih prehodov.
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0274&>

⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropski zeleni dogovor (COM(2019) 640 final).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>

⁸ UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje⁹, Sklepom Sveta (EU, Euratom) 2020/2053 z dne 14. decembra 2020 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije¹⁰ in Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH)¹¹.

Prav tako dopolnjuje predloge Komisije za uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov¹² in okviru za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovano trajnostne izdelke¹³ ter Sporočilo Komisije o okviru politike EU za plastiko na biološki osnovi ter biološko razgradljivo plastiko in plastiko, primerno za kompostiranje¹⁴.

- **Skladnost z drugimi politikami EU**

Pobuda zagotavlja nediskriminacijo med izdelki, proizvedenimi v EU, in uvoženimi izdelki ter je skladna z mednarodnimi obveznostmi EU na področju trgovinske politike.

Cilj predloga je tudi uskladiti obveznosti spremljanja in poročanja, vključno z obveznostmi poročanja proizvajalcev v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, za omejitev upravnega bremena za države članice in gospodarske subjekte v skladu s pristopom EU za boljše pravno urejanje¹⁵ ter preverjanjem ustreznosti poročanja in spremljanja¹⁶.

Poleg tega se bo s to pobudo v skladu z zavezo EU agendi ZN za trajnostni razvoj do leta 2030, vključno s 17 cilji trajnostnega razvoja, izboljšalo izvajanje cilja trajnostnega razvoja 12.5 v EU, tako da se bo nastajanje odpadkov do leta 2030 znatno zmanjšalo s preprečevanjem in zmanjšanjem ter recikliranjem in ponovno uporabo.

Kar zadeva posebni primer odpadne plastične embalaže, pobuda dopolnjuje tudi vire lastnih sredstev na podlagi nerekicilirane plastike v skladu s Sklepom (EU, Euratom) 2020/2053 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije. Ti viri lastnih sredstev spodbujajo države članice, naj uvedejo ukrepe za zmanjšanje količine nerekicilirane odpadne plastične embalaže na svojem ozemlju.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga tega predloga je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

V skladu z novim pristopom do izdelkov, ki je napovedan v evropskem zelenem dogovoru¹ in akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo, predlog zajema celoten življenjski cikel embalaže. Sledi pristopu „tradicionalne“ zakonodaje notranjega trga z ustvarjanjem usklajenih pogojev za dajanje embalaže na trg. Ker se upošteva celoten življenjski cikel embalaže, pa se ta pristop

⁹ UL L 155, 12.6.2019, str. 1.

¹⁰ UL L 424, 15.12.2020, str. 1.

¹¹ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0709>

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=celex%3A52022PC0142>

¹⁴ https://ec.europa.eu/environment/topics/plastics/bio-based-biodegradable-and-compostable-plastics_en

¹⁵ SWD(2015)111 final.

¹⁶ [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2015\)111&lang=sl](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2015)111&lang=sl)

COM(2017)312 final.

notranjega trga razširi do faze ob koncu življenjske dobe, s čimer se ustvari resničen notranji trg za embalažo, kjer ni ovir za prosti pretok in kjer so proizvodnja, trženje in ravnanje z odpadki enaki po vsej EU.

Člen 114 PDEU je pravna podlaga sedanje Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži. EU omogoča, da uskladi pravila in upravne ukrepe med državami članicami. Ta pravna podlaga bo omogočila obravnavanje številnih ključnih vprašanj notranjega trga, ki ovirajo usklajeno uporabo pravil o embalaži, vključno z: (i) zahtevami glede trajnostnosti, (ii) usklajenimi merili za prilagajanje pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca na podlagi ekoloških vidikov, (iii) usklajenimi zahtevami za označevanje in (iv) zahtevami ob koncu življenjske dobe za dopolnitev tega pristopa celotnega življenjskega cikla.

Predlog prepušča podrobne upravne zahteve državam članicam, ureja pa tiste vidike, pri katerih bo uskladitev preprečila izkrivljanje trga in ovire za prosti pretok. Eden od takih vidikov je razširjena odgovornost proizvajalca, kjer bodo usklajena pravila – vključno s poročanjem – odpravila ovire za gospodarske subjekte, ki prodajajo embalažo v več državah članicah ali po vsej EU, ki nastajajo zaradi različnih pravil držav članic. Prav tako je vzpostavitev skupnega okvira za sisteme za zbiranje embalaže, kavcijske sisteme in sisteme za ponovno uporabo embalaže potrebna za doseganje okoljskih ciljev in ustvarjanje enakih pogojev za podjetja, ki delujejo na posameznih trgih. Ta skupni okvir bo močno vplival na možnost recikliranja embalaže in razpoložljivost sekundarnih surovin.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Države članice same ne morejo zadostno obravnavati okoljskih vprašanj in težav, povezanih z embalažo (tj. ovir za notranji trg in krožno gospodarstvo, vse večjih količin odpadne embalaže in drugih negativnih vplivov). Zaradi velikega obsega trgovine med državami članicami je trg embalaže v EU v mnogih pogledih en velik trg in ne 27 posameznih trgov. Nacionalne pobude obravnavajo nekatere od teh izzivov, vendar povzročajo tudi dodatno razdrobljenost notranjega trga.

Določitev skupnih zahtev na ravni EU bo imela jasno dodano vrednost, saj bo zagotovila pravilno delovanje notranjega trga in s tem enake konkurenčne pogoje za gospodarske subjekte (npr. proizvajalce, dobavitelje, trgovce na drobno). Ker bodo zahteve in cilji določeni na ravni EU, bo prehod na trajnostno embalažo usklajen v vseh državah članicah, kar bo ustvarilo učinkovit trg.

- **Sorazmernost**

Predlagani ukrepi so namenjeni zagotavljanju regulativne varnosti, potrebne za spodbujanje obsežnih naložb v trajnostne rešitve za embalažo. Obravnavajo celotno vrednostno verigo embalaže, hkrati pa zagotavljajo visoko raven varovanja okolja in zdravja ljudi. Cilj te pobude je posodobiti in okrepiti obstoječi zakonodajni okvir, da se s skupnimi pristopi omogoči ekonomija obsega, hkrati pa bi bila industriji in državam članicam na voljo potrebna prožnost, kadar je to potrebno za inovacije ali zaradi lokalnih okoliščin.

Pri nekaterih od predlaganih možnosti politike načelo sorazmernosti najboljše podpira **postopni pristop** v zvezi s krepitvijo zahtev. Predlog zato vključuje **postopno povečanje** ambicij in zahtev, kot sta zahteva glede trajnostnosti embalaže, ki jo je mogoče reciklirati, in ponovna preučitev potrebe po izjemah od mejnih koncentracij snovi, ki vzbujajo skrb, v nekaterih embalažnih materialih.

Na splošno predlagani ukrepi ne presegajo tistega, kar je potrebno za zagotovitev skladnosti s predpisi, hkrati pa zagotavljajo varstvo zdravja ljudi in okolja.

- **Izbira instrumenta**

Veljavna zakonodaja kljub konkretnim ukrepom ni dosegla okoljskih ciljev in ciljev notranjega trga. Različni nacionalni pristopi k prenosu in enostranski ukrepi politike glede embalaže nekaterih držav članic so povzročili neenakomerne nacionalne regulativne okvire. Glede na izzive za trajnostnost embalaže, opisane v poročilu o oceni učinka, zlasti naraščajoče količine odpadne embalaže, ovire za krožnost embalaže in majhno uporabo recikliranih materialov v plastični embalaži, naj bi se ta trend nadaljeval. Različna nacionalna pravila zmanjšujejo učinkovitost politike in ogrožajo učinkovito vzpostavitev krožnega gospodarstva.

Regulativne pomanjkljivosti sedanje direktive (npr. slabo zasnovane bistvene zahteve za embalažo in težave, s katerimi se spopadajo države članice pri njihovem uveljavljanju) jasno kažejo, da je uskladitev potrebna in da bi morala biti usklajena pravila v obliki uredbe in ne v obliki revizije sedanje direktive. Za nadaljnje spodbujanje prehoda na nizkoogljično in krožno gospodarstvo ter za odpravo ovir za notranji trg je potreben nov celovit sklop regulativnih rešitev, vključno s posebnimi zahtevami za podjetja. Prehod na uredbo, ki določa usklajena pravila, močno podpirajo vsi deležniki iz gospodarstva.

Z uredbo se bo zagotovilo, da bo vseh 27 držav članic izpolnilo svoje obveznosti istočasno in na enak način. Enake zahteve za vse udeležence na trgu bodo zagotovile potrebno pravno varnost, zmanjšale izkrivljanje konkurence in dale jasna sporočila akterjem na trgu zunaj EU, ki nameravajo dati izdelke na trg EU. Z uredbo bo Komisija tudi pooblaščen, da po potrebi oblikuje izvedbene ukrepe za podrobnejšo pojasnitev uredbe, kar bo omogočalo hitro opredelitev skupnih pravil.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Pri preverjanju ustreznosti leta 2014¹⁷ so bile odkrite pomanjkljivosti bistvenih zahtev glede embalaže in bilo je priporočeno, naj bodo „konkretnjše in lažje izvršljive“, ob tem pa je bilo ugotovljeno, da bi bila krepitev bistvenih zahtev „ključno orodje za doseganje boljše okoljske učinkovitosti embalaže“. S spremembo Direktive 94/62/ES leta 2018 se navedene slabosti niso neposredno odpravile, temveč so se uvedle tri klavzule o pregledu: (1) da se pregleda izvedljivost krepitev bistvenih zahtev, da bi se med drugim izboljšala zasnova za ponovno uporabo in spodbudilo visokokakovostno recikliranje, pa tudi da bi se okrepilo njihovo izvrševanje; (2) da se preučijo izvedljivost določitve kvantitativnih ciljev glede ponovne uporabe embalaže in vsi nadaljnji ukrepi za spodbujanje ponovne uporabe embalaže in (3) da se oceni učinkovitost ukrepov za zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in preučijo drugi možni načini za doseg tega cilja. Komisija je na podlagi klavzul o pregledu tudi pooblaščen, da po potrebi predloži zakonodajni predlog o teh vprašanjih.

Komisija je aprila 2020 objavila ocenjevalno študijo o učinkovitosti bistvenih zahtev za embalažo in odpadno embalažo ter predloge za okrepitev¹⁸. Glavne ugotovitve ocenjevanja so

¹⁷ Evropska komisija (2014), Naknadna ocena petih direktiv o tokovih odpadkov (SWD (2014)209).

¹⁸ <https://op.europa.eu/sl/publication-detail/-/publication/05a3dace-8378-11ea-bf12-01aa75ed71a1>

pripomogle k opredelitvi težave in pripravi začetnega sklopa ukrepov za oceno učinka. Ta študija je Komisiji pomagala pri začetni oceni učinka, objavljeni 11. junija 2020¹⁹.

Ta predlog vključuje ukrepe, ki obravnavajo vprašanja, ugotovljena pri preverjanju ustreznosti in v ocenjevalni študiji iz leta 2020, ter druge ukrepe, opredeljene v oceni učinka in med obsežnim posvetovanjem z deležniki o tej oceni.

- **Posvetovanja z deležniki**

Ocena učinka, priložena Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži, je vključevala temeljito posvetovanje z deležniki, da so se predstavila in upoštevala stališča številnih organizacij. K posvetovanju je prispevalo več kot 800 organizacij z več kot 1 800 kontaktnimi točkami. Ciljno usmerjene in širše metode za posvetovanje z deležniki so vključevale: zbiranje povratnih informacij o začetni oceni učinka, javni vprašalnik, vprašalnik za države članice, spletne delavnice in spletne seminarje ter individualne razgovore.

S posvetovanjem o začetni oceni učinka je bilo pridobljenih 110 odgovorov, z odprtim javnim posvetovanjem²⁰ pa 425 odgovorov. Izvedeno je bilo tudi ciljno usmerjeno posvetovanje za krepitev zbirke dokazov, ki je med drugim vključevalo zbiranje bolj specializiranih povratnih informacij posebnih skupin deležnikov na delavnicah za deležnike. Junija 2021 je bilo izvedenih šest spletnih seminarjev za deležnike za predstavitev vmesnih rezultatov študije in zbiranje povratnih informacij o njih. Na teh spletnih seminarjih je sodelovalo več kot 950 posameznikov (iz 250 organizacij), podrobne povratne informacije ter dokumente o stališčih pa je zagotovilo skoraj 100 organizacij. Na dodatni delavnici 30. maja 2022, ki se je je udeležilo 517 udeležencev, je posredovalo 50 deležnikov. Hkrati so svetovalec, ki podpira oceno učinka Komisije, in ustrezne službe Komisije izvedli nadaljnja ciljno usmerjena posvetovanja s strokovnjaki, deležniki, nevladnimi organizacijami in združenji potrošnikov iz držav članic.

Večina deležnikov je menila, da tehnološki, gospodarski in družbeni razvoj upravičuje oblikovanje novega regulativnega okvira za embalažo. Večina se je tudi strinjala, da je potrebno nadaljnje usklajevanje obstoječih pravil, in pozvala k evropskemu okviru, ki bi zajemal celoten življenjski cikel embalaže in celotno vrednostno verigo. Številni deležniki so menili, da bi moral ta okvir vključevati strožja skupna pravila o trajnostnosti embalaže za zagotovitev delovanja notranjega trga EU, in poudarili potrebo po skupnem pristopu k opredelitvi možnosti recikliranja embalaže, zlasti pristopu po merilih glede „zasnove za recikliranje“.

Natančneje, predstavniki industrije so poudarili potrebo po: (i) stabilnem in usklajenem pravnem okviru, ki zagotavlja varnost naložb; (ii) enakih konkurenčnih pogojih, ki spodbujajo proizvodnjo trajnostne embalaže, in (iii) učinkovitem delovanju trgov recikliranja za izboljšanje razpoložljivosti in kakovosti sekundarnih surovin. Predstavniki civilne družbe so

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Zmanjševanje-kolicine-odpadne-embalaze-pregled-pravil_sl

²⁰ Zmanjševanje količine odpadne embalaže – javno posvetovanje, https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules/public-consultation_sl.

pozvali k učinkovitemu izvajanju hierarhije ravnanja z odpadki v vrednostni verigi embalaže z ukrepi, ki spodbujajo preprečevanje nastajanja in ponovno uporabo odpadne embalaže.

Podrobne sklepne ugotovitve posvetovanj z deležniki so navedene v Prilogi 2 k oceni učinka.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Za oceno učinka je bilo poleg posvetovanja z deležniki uporabljenih več dodatnih ključnih virov informacij.

Komisija je za nadaljnjo analizo raznih možnosti na podlagi dveh pogodb o podpori²¹ najela zunanje svetovalce. V okviru teh študij sta se razvili „metodologija modeliranja učinka“ in „izhodiščna metodologija“. Prva se uporablja za modeliranje učinkov predlaganih ukrepov, tj. za modeliranje spremembe masnih pretokov, finančnih stroškov ter okoljskih in družbenih (zaposlitvenih) učinkov. Druga (izhodiščna metodologija) podaja pregled potrošnje odpadne embalaže ter nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi za 27 držav članic EU. Vključuje pretekle trende na podlagi obstoječih podatkov in napovedi za prihodnost do leta 2050. Izhodišče je v bistvu scenarij „nespremenjene politike“, tj. modeliranje prihodnjih trendov, ko še vedno veljajo vse ustrezne politike in ukrepi na ravni EU in nacionalni ravni, dopolnjeni z morebitnimi prihodnjimi zakonodajnimi predlogi Komisije. Drugo podporno študijo je izvedlo Skupno raziskovalno središče (JRC) Komisije za analizo učinkov ukrepov, ki združujejo simbole na vsebnikih za odpadke z ustreznimi oznakami na embalaži (ta je bila izdelana v okviru obeh zgoraj omenjenih študij).

Svetovalec in njegovi strokovnjaki so v različnih fazah študije tesno sodelovali z ustreznimi službami Komisije.

Dodatni podatki in pripombe so bili zbrani s ciljno usmerjenimi razgovori z deležniki in poglobljenimi posvetovanji z državami članicami.

Možni ukrepi za plastične nosilne vrečke so bili najprej oblikovani v študiji „Study on the Implementation of the Plastic Bags Directive“ (Študija o izvajanju direktive o plastičnih vrečkah) v kombinaciji s študijo „Scoping Study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive“ (Študija obsega za oceno izvedljivosti nadaljnjih ukrepov EU za preprečevanje odpadkov in izvajanje direktive o plastičnih vrečkah)²², ocena učinka predlaganih ukrepov pa je bila izvedena v drugi podporni študiji.

²¹ Z naslovom „Assessment of options for reinforcing the Packaging and Packaging Waste Directive’s essential requirements and other measures to reduce the generation of packaging waste“ (Ocena možnosti za okrepitev bistvenih zahtev direktive o embalaži in odpadni embalaži ter drugih ukrepov za zmanjšanje nastajanja odpadne embalaže) in „Support to the finalisation of the legal proposal and the impact assessment for the review of the Packaging Directive, with new and updated policy measures and information for legislative drafting“ (Podpora dokončnemu oblikovanju zakonodajnega predloga in ocene učinka za pregled direktive o embalaži z novimi ter posodobljenimi ukrepi politike in informacijami za pripravo zakonodaje).

²² Scoping Study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of Plastic Bags Directive (Študija obsega za oceno

Nazadnje, ukrepi za embalažo, primerno za kompostiranje, so bili razviti v okviru študije iz leta 2020 z naslovom „Relevance of biodegradable and compostable consumer plastic products and packaging in a circular economy“ (Pomen biološko razgradljivih potrošniških plastičnih izdelkov in embalaže ter potrošniških plastičnih izdelkov in embalaže, primernih za kompostiranje, v krožnem gospodarstvu)²³. Ta študija je bila tudi dodaten navdih za sporočilo Komisije o okviru politike EU o plastiki na biološki osnovi, biološko razgradljivi plastiki in plastiki, primerni za kompostiranje.

• Ocena učinka

Predlog temelji na oceni učinka. Po obravnavi pripomb, ki jih je Odbor za regulativni nadzor navedel v svojem negativnem mnenju z dne 13. maja 2022, ter potrebnih spremembah in dopolnitvah je bilo v zvezi z oceno učinka 30. septembra 2022 izdano pozitivno mnenje s pridrčki.

V oceni učinka so bile ugotovljene tri glavne težave:

- (1) povečevanje količine nastale odpadne embalaže²⁴: Direktiva 94/62/ES kljub posebnim določbam o zmanjšanju embalaže ne more obrniti tega trenda. Nove potrošniške navade (npr. potrošnja na poti, povečana spletna prodaja in dostava na dom) trend rasti še krepijo;
- (2) ovire za recikliranje in ponovno uporabo embalaže: vključujejo dejavnike, kot so povečana uporaba posebnosti v zasnovi embalaže, ki preprečujejo recikliranje, povečana navzkrižna kontaminacija tokov recikliranja embalaže, ki je primerna za kompostiranje, snovi v embalaži, ki so lahko nevarne, in nejasno označevanje embalaže za sortiranje. Posledično ponovna uporaba in recikliranje še nimata popolne prednosti pred predelavo in odlaganjem na odlagališčih;
- (3) nizka kakovost recikliranja plastične embalaže in uporaba sekundarnih surovin: to omejuje zmožnost EU, da zmanjša uporabo primarnih materialov v novi embalaži. Nedelovanje trga in pomanjkljivosti sedanjega zakonodajnega okvira ovirajo dobičkonosnost dejavnosti recikliranja in obremenjujejo naložbe v tehnologijo in logistiko dobave, potrebne za zagotovitev visokokakovostnega zbiranja, sortiranja in recikliranja embalaže.

Glede na zgoraj navedeno sta splošna cilja tega zakonodajnega predloga zmanjšati negativne vplive embalaže in odpadne embalaže na okolje ter hkrati izboljšati delovanje notranjega trga. Posebni cilji so: (i) zmanjšati nastajanje odpadne embalaže; (ii) spodbujati krožno gospodarstvo za embalažo na stroškovno učinkovit način in (iii) spodbujati uporabo recikliranih materialov v embalaži.

izvedljivosti nadaljnjih ukrepov EU za preprečevanje odpadkov in izvajanje direktive o plastičnih vrečkah). Del II, Izvajanje direktive o plastičnih vrečkah – Urad za publikacije EU (europa.eu).

²³ Relevance of biodegradable and compostable consumer plastic products and packaging in a circular economy (Pomen biološko razgradljivih potrošniških plastičnih izdelkov in embalaže ter potrošniških plastičnih izdelkov in embalaže, primernih za kompostiranje, v krožnem gospodarstvu) – Urad za publikacije EU (europa.eu).

²⁴ Skupna količina nastale odpadne embalaže v EU se je povečala s 66 milijonov ton leta 2009 na 78,5 milijona ton leta 2019 (19-odstotna rast, več kot BND). Leta 2018 je bilo ocenjeno, da na letni ravni nastala odpadna embalaža znaša 173 kg na prebivalca, kar je 27 kg več kot v letu 2009.

V oceni učinka so na podlagi treh študij, ki jih je izvedel zunanji svetovalec, delavnic za deležnike, spletnega javnega posvetovanja in ciljno usmerjenih razgovorov zbrani vsi možni ukrepi za analizo. Različni, zapleteni in pogosto medsebojno povezani ukrepi so bili razvrščeni v tri možnosti politike, ki se primerjajo z običajnim scenarijem. Možnosti 1 do 3 se povečujejo z vidika moči v smislu njihove okoljske učinkovitosti, pa tudi obremenitve in stopnje poseganja, ki ju predstavlja njihovo izvajanje, in sicer:

- možnost 1 opredeljuje ukrepe za povečanje standardizacije in določa jasnejše bistvene zahteve, ki so običajno temeljni pogoji za ukrepe v drugih skupinah;
- možnost 2 določa obvezne cilje za zmanjšanje količine odpadkov, ponovno uporabo v nekaterih sektorjih in minimalno vsebnost recikliranih materialov v plastični embalaži, zahteve za zagotovitev popolne možnosti recikliranja do leta 2030 in usklajena pravila o izdelkih;
- možnost 3 določa višje obvezne cilje kot možnost 2 in dodatne zahteve za izdelke.

Glavne možnosti politike nosilcev odločanja na treh področjih ukrepanja v 27 državah članicah EU so nacionalni cilji za zmanjšanje količine odpadkov, cilji glede ponovne uporabe za gospodarske subjekte v določenih sektorjih, ukrepi za povečanje možnosti recikliranja in cilji glede vsebnosti recikliranih materialov v plastični embalaži. Med spodbudnimi ukrepi kot politične možnosti izstopajo obvezni kavcijski sistemi in pravila o označevanju, ki potrošnikom olajšajo sortiranje.

Ukrepi, zajeti v posamezni možnosti, so predstavljeni v naslednji preglednici. Medsebojne povezave med drugimi možnimi ukrepi so prikazane z enako številko, npr. U2b in U2c.

Ukrepi v zvezi z **glavnimi možnostmi politike** so v **krepkem tisku**.

Možnost 1: Boljša standardizacija in jasnejše bistvene zahteve	Možnost 2: Obvezni cilji in strožje zahteve	Možnost 3: Daljnosežni cilji in zahteve
U5: zmanjšanje praznega prostora v embalaži v izbranih sektorjih, vključno z elektronskim trgovanjem U1: posodobitev bistvenih zahtev za zmanjšanje pretirane uporabe embalaže U10a: revizija standarda CEN za opredelitev embalaže za večkratno uporabo U19: zagotavljanje jasnosti glede opredelitve dejavnosti ponovne uporabe v primerjavi z dejavnostjo „priprave za ponovno uporabo“	U8b: obvezni cilji glede ponovne uporabe za izbrane skupine embalaže za leti 2030/2040 v izbranih sektorjih + U19 + U10a + U10b: opredelitve in obvezne zahteve za oblike embalaže za večkratno uporabo, določene v zakonodaji in standardih EU za nekatere oblike + U10c: opredelitev in obvezni standardi za sisteme za ponovno uporabo U7: postopno opuščanje embalaže, ki se ji je mogoče izogniti/nepotrebne embalaže U2b: obvezni cilj 19-odstotnega zmanjšanja odpadne embalaže na prebivalca v letu 2030 glede na izhodišče + U1 + U5	U8c: obvezni cilji na visoki ravni za povečanje ponovne uporabe embalaže do leta 2030/2040 v izbranih sektorjih + U10a + U10b + U10c + U19 U2c: obvezni cilj 23-odstotnega zmanjšanja odpadne embalaže na prebivalca v letu 2030 glede na izhodišče + U1 + U5 + U7 + U3: prepoved najtežje embalaže za izbrane predmete do leta 2030 na podlagi obstoječih drugih lažjih možnosti

U21a: vsa embalaža mora biti do leta 2030 takšna, da jo je mogoče ponovno uporabiti ali reciklirati – pojasnitev bistvenih zahtev in opredelitev možnosti recikliranja + U21b: od leta 2030 mora biti vsa embalaža za večkratno uporabo takšna, da jo je mogoče reciklirati U22a: kvalitativna opredelitev embalaže, ki jo je mogoče reciklirati U28: pojasnitev biološke razgradljivosti in primernosti za kompostiranje ter posodobitve zadevnih bistvenih zahtev in standarda EN 13432 U29a: omogočanje uporabe plastike, primerne za kompostiranje, in konvencionalne plastike za izbrane vrste embalaže	U22b: opredelitev embalaže, ki jo je mogoče reciklirati, na podlagi meril glede zasnove za recikliranje, dopolnjena s postopkom ocenjevanja možnosti recikliranja in negativnim seznamom značilnosti embalaže, ki je ni mogoče reciklirati + U21a + U21b + U22a + U23: uskladitev meril za prilagajanje pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca U29d: obvezna primernost za kompostiranje za nekatere izmed izbranih vrst plastične embalaže, medtem ko so preostale lahko izdelane iz plastike, primerne za kompostiranje, ali konvencionalne plastike + U28	U22c: kvantitativna opredelitev embalaže, ki jo je mogoče reciklirati + U21a + U21b + U22a + U23 U29b: obvezna primernost za kompostiranje za vse izbrane vrste plastične embalaže + U28
U37: opredelitev vsebnosti recikliranih materialov in merilne metode	U35em: širši cilji vsebnosti recikliranih materialov v plastični embalaži na podlagi namenjenosti za stik za leti 2030 in 2040 + U37	U35eh: večje ambicije, široki cilji vsebnosti recikliranih materialov v plastični embalaži na podlagi namenjenosti za stik za leti 2030 in 2040 + U37
Ux: posodobitev sedanjega označevanja glede na material: odstranitev alfanumeričnih kod za razvrščevalnike odpadkov U31: posodobitev opredelitev v zvezi z nevarno snovjo U32a: razširitev informacij o nevarnih snoveh	Ua&b: obvezen kavcijski sistem in minimalne zahteve za vse kavcijske sisteme U27c-y: usklajeno označevanje izdelkov in vsebnikov za odpadke, ki potrošnikom olajšajo sortiranje (napreden nordijski sistem piktogramov) + Ux + Uk: omejitve uporabe nejasnih oznak U12-u: usklajeno, obvezno označevanje embalaže za večkratno uporabo U38-j: merila za označevanje vsebnosti recikliranih materialov U32b: obvestilo o snoveh v embalaži, ki vzbuja skrb + U33a: omejitve snovi iz uredbe REACH + U31 U40b: obvezna minimalna merila zelenih javnih naročil za embalažo prednostnih izdelkov in storitev U42b: uskladitev sistema poročanja razširjene odgovornosti proizvajalca UPCB: razširjena obveznost poročanja o polikloriranih bifenilih	Uc: prednostna uporaba reciklirane embalaže iz kavcijskega sistema + Ua&b U26cc: sistemi zbiranja odpadkov kot nadomestna možnost kavcijskega sistema + Ux + U12-u + U38-j + U27c-y + Uk U32c: obvestilo o vseh snoveh v embalaži + U33b: omejitve snovi v skladu s pregledano direktivo o embalaži in odpadni embalaži + U31 U40c: obvezna minimalna merila zelenih javnih naročil za embalažo vseh izdelkov in storitev U34b: obvezna zahteva glede poročanja o vsebnosti recikliranih materialov za vso embalažo + U42b + UPCB

Komisija na podlagi ocene učinkov ukrepov daje prednost možnosti 2.

Izvedeno je bilo skrbno vrednotenje za vsak primer posebej, da bi se odkrili elementi ukrepov, ki niso zajeti v možnosti 2, katerih vključitev v prednostno možnost politike bi dodatno izboljšala okoljsko učinkovitost in izvedljivost, pri čemer bi se ohranila njena sorazmernost.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Stopnje upravnega bremena za javne organe in podjetja se med predlaganimi ukrepi razlikujejo, to breme pa bi izhajalo predvsem iz spremljanja in poročanja o skladnosti.

Hkrati ta predlog v celoti izkorišča digitalizacijo za zmanjšanje upravnega bremena. Na primer, Komisija naj bi sprejela izvedbeni akt za določitev pogojev za ugotavljanje sestave embalaže s tehnologijami digitalnega označevanja. Za embalažo za večkratno uporabo se priporočajo tudi kode QR ali enakovredna sredstva za lažjo predelavo in usklajene posebne oznake, ki ustrezno seznanjajo potrošnike o možnosti ponovne uporabe embalaže in razpoložljivosti sistemov za ponovno uporabo. Poleg tega bi morale usklajeno označevanje embalaže za sortiranje s strani potrošnikov izboljšati ločevanje odpadkov, prinaša pa tudi znatno poenostavitev za gospodarske subjekte.

- **Temeljne pravice**

Predlog nima posledic za varstvo temeljnih pravic.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Vključena ocena finančnih posledic kaže podrobne proračunske posledice ter človeške in upravne vire, ki se zahtevajo v tem predlogu.

Evropska komisija, natančneje Generalni direktorat za okolje (GD ENV), bo odgovorna za pogajanja o uredbi v rednem postopku soodločanja, pa tudi za njeno splošno izvajanje in sprejetje vseh v njej predvidenih izvedbenih in delegiranih aktov. Druge službe in agencije, ki bodo zagotovile prispevek, so Eurostat, Skupno raziskovalno središče (JRC) in Evropska agencija za kemikalije (ECHA).

Sedanje finančne simulacije temeljijo na treh delovnih mestih administratorjev (AD) v ekvivalentu polnega delovnega časa samo za: (i) pogajanja in splošno izvajanje uredbe in (ii) pripravljeno delo za pripravo sekundarne zakonodaje. Tehnične naloge bodo predvidoma opravljali dva napotena nacionalna strokovnjaka v ekvivalentu polnega delovnega časa (glede na pričakovani časovni okvir) in dva pogodbeni uslužbenca. Stroški osebja Komisije na podlagi zadnjih javno dostopnih plačnih lestvic znašajo skupaj 6 537 000 EUR.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Predlog vključuje več določb za izboljšanje spremljanja in razumevanja tokov embalaže. S temi določbami se bodo dopolnile obstoječe zahteve glede izračuna in poročanja za države članice v skladu z Odločbo Komisije 2005/270/ES²⁵ in Izvedbenim sklepom Komisije 2018/896/ES²⁶. Odločbo in Izvedbeni sklep bo treba nadomestiti, da bodo vključene dodatne zahteve glede poročanja, potrebne za podporo spremljanju in popolnemu izvajanju bistvenih zahtev glede: (1) plastičnih nosilnih vrečk (tj. razčlenjeno in obvezno poročanje ter različne kategorije plastičnih nosilnih vrečk); (2) deleža zbiranja embalaže, za katero velja obveznost vzpostavitve kavcijskih sistemov, in (3) podatkov o posameznih kategorijah embalaže, ki so potrebni za razvoj metodologije za ocenjevanje možnosti recikliranja embalaže.

Da bi se podprlo spremljanje razširjene odgovornosti proizvajalca na ravni držav članic in uskladile zahteve glede razširjene odgovornosti proizvajalca, da bi bile učinkovitejše po vsej EU, ta pobuda predlaga tudi zahtevo za registracijo gospodarskih subjektov (proizvajalcev) in njihovih organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, ko prvič omogočijo dostopnost embalaže na trgu držav članic. To spremljajo usklajene zahteve za sporočanje podatkov o taki embalaži nacionalnim organom. S tem se bo zmanjšalo upravno breme za proizvajalce, ki se morajo zdaj prilagajati vse bolj različnim nacionalnim zahtevam glede poročanja v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca, države članice pa bodo lahko izpolnile svoje obveznosti poročanja in zagotovile potrebno raven razčlenjenosti podatkov za podporo prihodnjih prilagoditev politike, zlasti glede možnosti recikliranja embalaže.

S predlogom se sporočanje podatkov o ciljih glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja omejuje na podatke, ki jih zavezani gospodarski subjekti predložijo pristojnim organom; dodatno poročanje Komisiji ni predvideno. Komisija bo pravila za izračun sprejela v izvedbenih aktih.

• Natančnejša pojasnitev posebnih določb predloga

V poglavju I so navedene splošne določbe.

Člen 1 določa predmet urejanja te uredbe. V njem je pojasnjeno, da se s to uredbo uvajajo zahteve glede okoljske trajnosti in označevanja v celotnem življenjskem ciklu embalaže, da se omogoči njeno dajanje na trg, ter glede razširjene odgovornosti proizvajalca, zbiranja, obdelave in recikliranja odpadne embalaže. Pojasnjeno je tudi, da ta uredba prispeva k učinkovitemu delovanju notranjega trga ob hkratnem prizadevanju za uresničitev okoljskih ciljev v zvezi s preprečevanjem ali zmanjševanjem negativnih vplivov embalaže in odpadne

²⁵ Odločba Komisije 2005/270/ES z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži, kakor je bila nazadnje spremenjena z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2019/665 z dne 17. aprila 2019 (prečiščena različica UL L 112, 26.4.2019, str. 26).

²⁶ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L 160, 25.6.2018, str. 6).

embalaže na okolje in zdravje ljudi. Tako prispeva k prehodu v krožno gospodarstvo v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki.

Člen 2 določa, da se ta uredba uporablja za vso embalažo, ne glede na uporabljeni material, in vso odpadno embalažo.

Člen 3 določa opredelitve pojmov, potrebne za namene te uredbe. Veliko teh opredelitev pojmov je prevzetih iz novega zakonodajnega okvira (Uredbe (ES) št. 765/2008 in Sklepa št. 768/2008/ES), razveljavljene direktive o embalaži in odpadni embalaži ali obstoječe okoljske zakonodaje Unije (npr. okvirne direktive o odpadkih in uredbe o nadzoru trga). Uveden je sklop novih opredelitev pojmov, zlasti za izvajanje glavnih ukrepov te pobude s poudarkom na embalaži, ki jo je mogoče reciklirati, uporabi recikliranih materialov v plastični embalaži, embalaži za večkratno uporabo in preprečevanju nastajanja odpadne embalaže.

Člen 4 določa načelo prostega pretoka na enotnem trgu za embalažo, ki izpolnjuje zahteve glede trajnostnosti in označevanja, kot je določeno v tej uredbi.

Poglavje II vsebuje zahteve glede trajnostnosti embalaže.

Člen 5 določa zahteve za snovi v embalaži, zlasti omejitev ravni koncentracije svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma. Komisija je pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov, ki znižujejo raven te omejitve in določajo izjeme od nje.

Člen 6 določa, da mora biti embalažo mogoče reciklirati, in opredeljuje zahteve, ki jih bo treba izpolniti po dvostopenjskem pristopu. Od 1. januarja 2030 bo morala embalaža izpolnjevati merila glede zasnove za recikliranje, 1. januarja 2035 pa bodo zahteve dodatno prilagojene, da se zagotovi zadostno in učinkovito zbiranje, sortiranje in recikliranje („recikliranje v velikem obsegu“) embalaže, ki jo je mogoče reciklirati. Merila glede zasnove za recikliranje in metodologija za ocenjevanje, ali se embalaža reciklira v velikem obsegu, bodo določeni v delegiranih aktih, ki jih bo sprejela Komisija. Odložena uporaba teh določb je potrebna zato, da se sprejme potrebna zakonodaja, ki podrobno določa zahteve glede recikliranja, in da se industriji zagotovi dovolj časa za prilagoditev novim pravilom. Poleg tega se s to določbo vzpostavlja pravilo, da se finančni prispevki, ki jih morajo proizvajalci plačati za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca, prilagodijo na podlagi razredov učinkovitosti recikliranja v skladu z merili glede zasnove za recikliranje, ki se bodo posodobila tako, da bodo vključevala mejne vrednosti za možnosti recikliranja v velikem obsegu, ki se bodo uporabljale od leta 2035. Nazadnje, določena so posebna pravila za inovativno embalažo, v zvezi s katero se zahteve glede možnosti recikliranja dokumentirajo šele pet let po tem, ko je bila prvič dana na trg. Poleg tega sta stična ovojnina, ki ustreza opredelitvi stične ovojnine iz člena 4(25) Uredbe (EU) 2019/6, ter kontaktna plastična embalaža medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/745, ter *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/746, do leta 2034 izvzeti iz zahtev glede recikliranja, določenih v skladu s tem členom, da se upoštevajo vidiki zdravja ter varnosti ljudi in živali.

Člen 7 določa, da mora plastična embalaža od 1. januarja 2030 vsebovati določen minimalni delež recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, na enoto plastične embalaže; posebna embalaža je izvzeta, kot je primerno. Te količine se do 1. januarja 2040 povečajo, odstopanja pa bi bilo treba revidirati. Komisija bo sprejela izvedbeni akt za določitev metodologije za izračun in preverjanje deleža recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, ter oblike povezane tehnične dokumentacije. S to določbo je Komisija tudi pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov za spremembo najmanjšega deleža recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov.

Člen 8 skupaj z opredelitvijo v členu 3 opredeljuje pogoje, pod katerimi se embalaža šteje za primerno za kompostiranje, in predpisuje, da so kavni vložki iz filter papirja, nalepke na sadju in zelenjavi ter zelo lahke plastične nosilne vrečke primerne za kompostiranje 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe. Druga embalaža, razen lahkih plastičnih nosilnih vrečk, za katere je bila državam članicam odobrena prožnost, je primerna za recikliranje materialov. Komisija je tudi pooblaščenca za sprejemanje delegiranih aktov, da spremeni seznam embalaže, ki mora biti primerna za kompostiranje.

Člen 9 določa, da je treba maso in prostornino embalaže čim bolj zmanjšati ob ustreznem upoštevanju varnosti in funkcionalnosti embalaže. Izpolnjevanje te obveznosti se dokaže s tehnično dokumentacijo.

Člen 10 določa zahteve glede embalaže za večkratno uporabo. Ena od zahtev je na primer, da je embalaža zasnovana, oblikovana in dana na trg z namenom, da se lahko največkrat ponovno uporabi ali napolni. Embalaža za večkratno uporabo mora biti tudi vključena v sistem za ponovno uporabo, ki je skladen z minimalnimi pogoji iz Priloge VI k tej uredbi.

Poglavje III določa zahteve glede označevanja in zagotavljanja informacij.

Člen 11 določa, da mora biti embalaža označena z oznako, ki vsebuje informacije o njeni sestavi, da se potrošnikom olajša sortiranje. Enake oznake se namestijo na vsebnike za odpadke, da potrošnik zlahka prepozna ustrezeni način odstranjevanja (*člen 12*). Po izbiri izdelovalca se usklajena oznaka oblikuje tako, da navaja tudi vsebnost recikliranih materialov v plastični embalaži. Embalaža za večkratno uporabo mora imeti kodo QR ali drugo vrsto nosilca podatkov, ki omogoča dostop do ustreznih informacij, ki omogočajo njeno ponovno uporabo. Komisija je pooblaščenca, da z izvedbenimi akti določi usklajene zahteve glede označevanja embalaže in vsebnikov za odpadke ter njihove oblike in za ugotavljanje sestave embalaže s tehnologijami digitalnega označevanja.

Poglavje IV določa obveznosti gospodarskih subjektov, vsebuje pa zlasti standardne določbe iz Sklepa št. 768/2008/ES²⁷. Vendar velja omeniti člen 14 in člene 21–28.

Člen 14 določa, da morajo dobavitelji embalaže ali embalažnih materialov zagotoviti izdelovalcu vse informacije in dokumentacijo, ki jih izdelovalec potrebuje za dokazovanje skladnosti embalaže.

Člen 21 določa, da morajo gospodarski subjekti, ki dobavljajo izdelke končnim distributerjem ali končnim uporabnikom v skupinski embalaži, transportni embalaži ali embalaži za elektronsko trgovanje, zagotoviti, da delež praznega prostora v embalaži glede na pakirane izdelke ne presega 40 %.

Člen 22 določa, da gospodarski subjekti ne bi smeli dajati na trg embalaže, katere oblike in nameni so navedeni v Prilogi V k Uredbi. Komisija je pooblaščenca za spremembo tega seznama s sprejetjem delegiranega akta.

Člena 23 in 24 določata, da gospodarski subjekt, ki daje embalažo za večkratno uporabo na trg, zagotovi vzpostavljen sistem za ponovno uporabo navedene embalaže. Gospodarski

²⁷ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

subjekti, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo, vzpostavijo tudi sistem za ponovno uporabo take embalaže ali v njem sodelujejo. Zahteve glede sistema za ponovno uporabo in obnovo embalaže za večkratno uporabo so določene v Prilogi VI k Uredbi.

Člen 25 določa, da morajo gospodarski subjekti, ki ponujajo izdelke za nakup s ponovnim polnjenjem, predložiti določene informacije končnim uporabnikom in zagotoviti skladnost točk za ponovno polnjenje z zahtevami iz dela C Priloge VI.

Člen 26 določa številne cilje glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja za različne sektorje in oblike embalaže. V njem so določene tudi izvzetja iz obveznosti izpolnjevanja ciljev glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja. Komisija lahko sprejme delegirane akte, ki določajo natančnejše cilje glede ponovne uporabe in dodatna izvzetja.

Člena 27 in 28 določata pravila za izračun doseganja različnih ciljev glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja iz člena 26 ter poročanje pristojnemu organu o navedenih ciljih. Komisija do 31. decembra 2028 sprejme izvedbeni akt o določitvi podrobnih pravil in metodologije za izračun ciljev iz člena 26.

Poglavje V (člen 29) določa, da letna potrošnja lahkih plastičnih nosilnih vrečk do 31. decembra 2025 ne sme preseči 40 takih vrečk na osebo. Države članice lahko iz obveznosti izpolnitve cilja izvzamejo zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so potrebne iz higienskih razlogov ali se zagotavljajo kot prodajna embalaža nepredpakiranih živil, da bi se zavrnilo manj hrane.

Poglavje VI o skladnosti embalaže vključuje zlasti standardne določbe iz Sklepa št. 768/2008/ES o tem, kako ugotoviti skladnost embalaže. Nanaša se na:

- uporabo zanesljivih, natančnih in ponovljivih preizkuševalnih, merilnih in računskih metod (*člen 30*);
- harmonizirane standarde, ki zagotavljajo domnevo o skladnosti (*člen 31*);
- možnost, da Komisija sprejme skupne tehnične specifikacije, kadar harmonizirani standardi niso na voljo (*člen 32*);
- postopek ugotavljanja skladnosti (*člen 33*); in
- izjavo EU o skladnosti (*člen 34*).

Poglavje VII obravnava ravnanje z embalažo in odpadno embalažo.

Člen 35 določa, da morajo države članice imenovati pristojni organ za izvajanje in izvrševanje obveznosti, ki izhajajo iz členov 26 do 29 in poglavja VII.

Člen 36 se nanaša na poročilo za zgodnje opozarjanje, ki ga Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi o napredku pri doseganju ciljev iz členov 38 in 46.

Člen 37 določa, da morajo države članice v svoje načrte ravnanja z odpadki vključiti poglavje o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo v skladu s členom 28 Direktive 2008/98/ES.

Člen 38 določa, da mora vsaka država članica postopno zmanjševati količino nastale odpadne embalaže na prebivalca v primerjavi s količino nastale odpadne embalaže na prebivalca iz leta 2018, in sicer za 5 % do leta 2030, za 10 % do leta 2035 in za 15 % do leta 2040. Države članice izvajajo ukrepe, kot so ekonomski instrumenti in drugi ukrepi, za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki, da bi preprečile nastajanje odpadne embalaže in čim bolj zmanjšale vpliv embalaže na okolje.

Člen 39 določa, da morajo države članice vzpostaviti register, ki se uporablja za spremljanje skladnosti proizvajalcev embalaže z zahtevami iz poglavja VII. Proizvajalci, organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, če je proizvajalec tako organizacijo imenoval, ali

imenovani zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca se vpiše v register države članice, v kateri proizvajalec prvič omogoči dostopnost embalaže na trgu. Proizvajalci, ki niso vpisani v register, ne omogočijo dostopnosti embalaže na trgu države članice.

Člen 40 določa, da bodo imeli proizvajalci, ki prvič omogočijo dostopnost embalaže na trgu na ozemlju države članice, razširjeno odgovornost proizvajalca za svojo embalažo v skladu s členoma 8 in 8a Direktive 2008/98/ES.

Člen 41 se nanaša na organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev. Če obstaja več organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, je treba zagotoviti, da izpolnjujejo svoje obveznosti na celotnem ozemlju države članice.

Člen 42 določa, da morajo proizvajalci ali imenovana organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, zaprositi pristojni organ za odobritev.

Člen 43 določa, da morajo države članice zagotoviti vzpostavitev sistemov za vračanje in/ali zbiranje vse embalaže in odpadne embalaže od potrošnika, drugega končnega uporabnika ali iz toka odpadkov.

Člen 44 predpisuje kavcijski sistem za plastenke pijač za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov ter kovinske in aluminijaste vsebnike za pijačo za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov. Določa tudi izjeme od tega pravila. Države članice morajo do 1. januarja 2029 zagotoviti, da vsi kavcijski sistemi izpolnjujejo minimalne zahteve iz Priloge X. Države članice lahko v kavcijski sistem vključijo tudi steklo in bi morale zagotoviti, da je kavcijski sistem za oblike embalaže za enkratno uporabo, zlasti za steklenice za pijačo za enkratno uporabo, enako na voljo za embalažo za večkratno uporabo, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo.

Člen 45 določa, da morajo države članice sprejeti ukrepe za spodbujanje povečanja števila sistemov, ki omogočajo ponovno uporabo. Tak ukrep je lahko na primer uporaba kavcijskih sistemov za embalažo, ki ni zajeta v kavcijskih sistemih iz člena 44.

Člen 46 določa cilje glede recikliranja odpadne embalaže, ki jih morajo države članice izpolniti do 31. decembra 2025 in 31. decembra 2030 ter so enaki kot v Direktivi 94/62/ES. Če države članice preložijo roke za doseganje ciljev za leto 2025, morajo predložiti izvedbeni načrt v skladu s Prilogo XI. Komisija lahko zahteva, da država članica revidira svoj izvedbeni načrt.

Člena 47 in 48 določata pravila za izračun doseganja ciljev glede recikliranja iz člena 46(1).

Člen 49 določa, da morajo proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, v zvezi z embalažo, ki jo dobavljajo na ozemlju države članice, dati na voljo informacije o preprečevanju nastajanja odpadne embalaže in ravnanju z njo.

Člen 50 se nanaša na poročanje držav članic Komisiji za vsako koledarsko leto o:

- doseganju ciljev glede recikliranja;
- potrošnji zelo lahkih, lahkih in debelih plastičnih nosilnih vrečk;
- deleža zbiranja embalaže, za katero se uporablja obveznost vzpostavitve kavcijskih sistemov, in
- embalaži, dani na trg, in deležih recikliranja za oblike/vrste embalaže, navedene v preglednici 3 iz dela 3 Priloge II.

Člen 51 določa pravila za zbirke podatkov o embalaži in informacijah, ki jih mora vsebovati.

Poglavje VIII se nanaša na zaščitne postopke in temelji na standardnih določbah.

Poglavje IX (člen 57) se nanaša na zelena javna naročila in natančneje na možnost, da Komisija sprejme delegirane akte za določitev zahtev za javna naročila (npr. tehnične specifikacije, merila za izbor, merila za oddajo javnega naročila itd.), ki temeljijo na zahtevah glede trajnostnosti iz te uredbe.

Poglavje X je standardno poglavje s členoma o delegiranih aktih (*člen 58*) in izvedbenih aktih (*člen 59*).

Poglavje XI določa spremembe Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904.

Poglavje XII je standardno poglavje o končnih določbah, ki vključuje člene o kaznih (*člen 62*), izvedbi ocene Uredbe osem let po sprejetju (*člen 63*) ter razveljavitvi in prehodnih določbah (*člen 64*).

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Embalaža je potrebna, da se izdelke zaščiti in omogoči njihov preprost prevoz od mesta proizvodnje do mesta uporabe ali zaužitja. Preprečevanje ovir za notranji trg za embalažo je ključnega pomena za delovanje notranjega trga za izdelke. Razdrobljena pravila in nejasne zahteve povzročajo dodatne stroške gospodarskim subjektom.
- (2) Poleg tega se pri embalaži uporabljajo velike količine primarnih materialov (40 % plastike in 50 % papirja v Uniji se uporabi za embalažo), embalaža pa predstavlja 36 % trdnih komunalnih odpadkov³. Velika in nenehno rastoča količina nastale embalaže ter nizki deleži ponovne uporabe in recikliranja znatno ovirajo doseganje nizkoogljičnega krožnega gospodarstva. Zato bi morala ta uredba vzpostaviti pravila za celoten življenjski cikel embalaže, da bi tako prispevala k učinkovitemu delovanju notranjega trga z usklajevanjem nacionalnih ukrepov, hkrati pa preprečila in zmanjšala škodljive vplive embalaže in odpadne embalaže na okolje in zdravje ljudi.

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² UL C [...], [...], str. [...].

³ Eurostat, Statistika o odpadni embalaži: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Packaging_waste_statistics.

Določitev ukrepov v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki bi morala prispevati k prehodu v krožno gospodarstvo.

- (3) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES⁴ določa zahteve za države članice glede embalaže, kot so bistvene zahteve za sestavo embalaže ter njeno primernost za ponovno uporabo in predelavo, ter cilje predelave in recikliranja.
- (4) Pri preverjanju ustreznosti v zvezi z Direktivo 94/62/ES⁵ leta 2014 so bile priporočene prilagoditve bistvenih zahtev, da bi postale „konkretnije in lažje izvršljive“ ter se okrepile, kar je veljalo za ključno orodje za doseganje boljše okoljske učinkovitosti embalaže.
- (5) V skladu z zelenim dogovorom⁶ novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo⁷ vsebuje zavezo okrepitvi bistvenih zahtev za embalažo, da bi postala do leta 2030 vsa embalaža primerna za ponovno uporabo ali recikliranje, ter razmisleku o drugih ukrepih za zmanjšanje (pretirane) uporabe embalaže in odpadne embalaže, spodbujanje zasnov za ponovno uporabo in možnost recikliranja embalaže, zmanjšanje kompleksnosti embalažnih materialov in uvedbo zahteve za vsebnost recikliranih materialov v plastični embalaži. Komisijo zavezuje k oceni izvedljivosti označevanja v celotni Uniji, ki olajša pravilno ločevanje odpadne embalaže pri izvoru.
- (6) Plastična embalaža je najbolj ogljično intenziven material, recikliranje plastičnih odpadkov pa je z vidika uporabe fosilnih goriv približno petkrat boljše od sežiganja z energijsko predelavo⁸. Kot je navedeno v evropski strategiji za plastiko⁹, akcijski načrt za krožno gospodarstvo vsebuje zavezo povečanju uporabe reciklirane plastike in prispevanju k bolj trajnostni uporabi plastike. Proračun Unije in sistem virov lastnih sredstev prispevata k zmanjšanju onesnaževanja z odpadno plastično embalažo¹⁰. S Sklepom Sveta (EU, Euratom) 2020/2053 z dne 14. decembra 2020 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije se je 1. januarja 2021 uvedel nacionalni prispevek, sorazmeren s količino nereciklirane odpadne plastične embalaže v posamezni državi članici. Ta vir lastnih sredstev je del spodbud za zmanjšanje potrošnje plastike za enkratno uporabo ter spodbujanje recikliranja in krožnega gospodarstva.

⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10).

⁵ Evropska komisija (2014), Naknadna ocena petih direktiv o tokovih odpadkov (SWD (2014)209).

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>

⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?WT.mc_id=Twitter&uri=COM%3A2020%3A98%3AFIN

⁸ Amadei A., Ardente F., Garcia-Gutierrez P., Klenert D., Nessi S., Tonini D., Tosches D., Saveyn H. (2022), Environmental and economic assessment of plastic waste recycling, Mechanical, physical and chemical recycling technologies, publication pending (Okoljska in ekonomska ocena recikliranja plastičnih odpadkov, mehanske, fizikalne in kemične tehnologije recikliranja) (še ni objavljeno).

⁹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropska strategija za plastiko v krožnem gospodarstvu (COM(2018)28 final).

¹⁰ Sklep Sveta (EU, Euratom) 2020/2053 z dne 14. decembra 2020 o sistemu virov lastnih sredstev Evropske unije in razveljavitvi Sklepa 2014/335/EU, Euratom (UL L 424, 15.12.2020, str. 1).

- (7) Svet je v svojih sklepih iz decembra 2020¹¹ poudaril, da bi bilo treba pri reviziji Direktive 94/62/ES posodobiti in opredeliti konkretnejše, učinkovitejše in lažje izvedljive določbe za olajšanje uporabe trajnostne embalaže na notranjem trgu in zmanjšanje kompleksnosti embalaže, da bi se spodbudile ekonomsko izvedljive rešitve, izboljšala možnost ponovne uporabe in recikliranja ter čim bolj zmanjšala vsebnost snovi, ki vzbujajo skrb, v embalažnem materialu, zlasti materialu za pakiranje živil, in zagotovilo, da je označevanje embalaže lahko razumljivo, da bodo potrošniki obveščeni o možnosti recikliranja in o tem, kam bi bilo treba odvreči odpadke, da se olajša sortiranje in recikliranje.
- (8) V resoluciji Evropskega parlamenta z dne 10. februarja 2021 o novem akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo¹² je bil ponovno naveden cilj, da naj bi se do leta 2030 zagotovilo, da bo vso embalažo mogoče ponovno uporabiti ali reciklirati na ekonomsko izvedljiv način, Komisija pa je bila pozvana, naj predstavi zakonodajni predlog, vključno z ukrepi in cilji za zmanjšanje količine odpadkov in ambiciozno zastavljenimi bistvenimi zahtevami v direktivi o embalaži in odpadni embalaži, s katerimi bi se pri elektronskem trgovanju in v drugih primerih zmanjšala prekomerna količina embalaže, izboljšale možnosti recikliranja, zmanjšala kompleksnost embalaže, povečala vsebnost recikliranih materialov, postopno opustile nevarne in škodljive snovi ter spodbujala ponovna uporaba.
- (9) Ta uredba dopolnjuje uredbo [o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke]¹³, v skladu s katero se embalaža ne obravnava kot posebna kategorija izdelkov. Vendar bi bilo treba opozoriti, da se lahko v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi uredbe [o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke], določijo dodatne ali podrobnejše zahteve glede embalaže posebnih izdelkov, zlasti v zvezi z zmanjšanjem količine embalaže, če se lahko z zasnovo ali ponovno zasnovo izdelkov pridobi embalaža z manjšim vplivom na okolje.
- (10) Ta uredba bi se morala uporabljati za vso embalažo, dano na trg v Uniji, in vso odpadno embalažo, ne glede na njeno vrsto ali uporabljeni material. Zaradi pravne jasnosti bi bilo treba opredelitev embalaže v skladu s prejšnjo Direktivo 94/62/ES preoblikovati brez spreminjanja vsebine. Prodajno embalažo, skupinsko embalažo in transportno embalažo bi bilo treba opredeliti ločeno, pri čemer se prepreči podvajanje terminologije. Posledično prodajna embalaža ustreza primarni embalaži, skupinska embalaža sekundarni embalaži in transportna embalaža terciarni embalaži.
- (11) Predmet, ki je sestavni del izdelka in je potreben za to, da vsebuje, podpira ali ohranja navedeni izdelek njegovo celotno življenjsko dobo, ter če je namenjeno, da se vsi elementi uporabijo, potrošijo ali odstranijo skupaj, se ne bi smel šteti za embalažo, saj je njegova funkcionalnost neločljivo povezana s tem, da je del izdelka. Vendar bi bilo treba navedene posebne predmete zaradi vedenja potrošnikov pri odlaganju čajnih in kavnih vrečk ter enot enojne porcije kavnega ali čajnega sistema,

¹¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/sl/pdf>

¹² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_SL.html

¹³ https://commission.europa.eu/energy-climate-change-environment/standards-tools-and-labels/products-labelling-rules-and-requirements/sustainable-products/ecodesign-sustainable-products_sl

ki se v praksi odstranijo skupaj z ostankom izdelka, kar povzroči kontaminacijo tokov, primernih za kompostiranje in recikliranje, obravnavati kot embalažo. To je v skladu s ciljem povečanja ločenega zbiranja bioloških odpadkov iz člena 22 Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴. Poleg tega bi bilo treba vse enote enojne porcije kavnega ali čajnega sistema, potrebne za shranjevanje čaja ali kave, obravnavati kot embalažo, da se zagotovi skladnost glede finančnih in operativnih obveznosti ob koncu življenjske dobe.

- (12) V skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz člena 4(2) Direktive 2008/98/ES in v skladu z upoštevanjem življenjskega cikla za doseganje najboljšega splošnega izida za okolje je namen ukrepov iz te uredbe zmanjšanje količine embalaže, dane na trg, glede na njeno prostornino in maso ter preprečevanje nastajanja odpadne embalaže, predvsem z zmanjševanjem količine embalaže, izogibanjem uporabi embalaže, kadar ta ni potrebna, in povečanjem ponovne uporabe embalaže. Poleg tega so ukrepi namenjeni povečanju vsebnosti recikliranih materialov v embalaži, zlasti v plastični embalaži, kjer je poraba recikliranih materialov zelo majhna, ter doseganju višjih stopenj recikliranja vse embalaže in visoke kakovosti pridobljenih sekundarnih surovin ob hkratnem zmanjšanju drugih oblik predelave in končnega odstranjevanja.
- (13) Embalažo bi bilo treba zasnovati, izdelovati in prodajati tako, da se omogoči njena ponovna uporaba ali visokokakovostno recikliranje ter zmanjša njen vpliv na okolje v njenem celotnem življenjskem ciklu in življenjskem ciklu izdelkov, za katere je bila zasnovana.
- (14) V skladu s cilji akcijskega načrta za krožno gospodarstvo¹⁵ in strategije na področju kemikalij za trajnostnost¹⁶ ter da bi se zagotovila ustrezno ravnanje s kemikalijami v njihovem celotnem življenjskem ciklu in prehod na krožno gospodarstvo brez strupov, mora ta uredba ob upoštevanju pomena embalaže v vsakdanjem življenju obravnavati vplive na zdravje ljudi in okolje ter na večjo trajnostnost, vključno s krožnostjo, ki je posledica učinkov snovi, ki vzbujajo skrb, na celoten življenjski cikel embalaže, od proizvodnje do uporabe in konca življenjske dobe, vključno z ravnanjem z odpadki.
- (15) Upoštevač znanstveni in tehnološki napredek bi bilo treba embalažo zasnovati in izdelati tako, da se v njeni sestavi omeji prisotnost nekaterih težkih kovin in drugih snovi, ki vzbujajo skrb. Kot je navedeno v strategiji na področju kemikalij za trajnostnost, je treba snovi, ki vzbujajo skrb, čim manj uporabljati in jih po možnosti nadomeščati, ter pri najnevarnejših med njimi postopoma opustiti uporabo, ki ni bistvenega pomena za družbo, zlasti v izdelkih za široko porabo. V skladu s tem bi bilo treba snovi, ki vzbujajo skrb, čim manj uporabljati kot embalažni material ali

¹⁴ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

¹⁵ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo – Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo (COM(2020) 98 final).

¹⁶ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Strategija na področju kemikalij za trajnostnost – Okolju brez strupov naproti (COM(2020) 667 final).

katere koli sestavine embalaže, da bi se zagotovilo, da embalaža in materiali, reciklirani iz nje, v svojem življenjskem ciklu ne bodo negativno vplivali na zdravje ljudi ali okolje.

- (16) Politike Unije bi morale v skladu z akcijskim načrtom za ničelno onesnaževanje¹⁷ temeljiti na načelu preventivnega ukrepanja na izvoru. Komisija v strategiji na področju kemikalij za trajnostnost poudarja, da bi bilo treba okrepiti Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸ ter Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, ki sta osnova za reguliranje kemikalij v Uniji, ter ju dopolniti z usklajenimi pristopi k ocenjevanju kemikalij in ravnanju z njimi v sedanjih sektorski zakonodaji. Snovi v embalaži in sestavinah embalaže so zato omejene pri viru in jih obravnava predvsem Uredba (ES) št. 1907/2006 v skladu s pravili in postopki, določenimi v naslovu VIII navedene uredbe, da se zaščiti zdravje ljudi in okolje v vseh fazah življenjskega cikla snovi, vključno s fazo, v kateri so odpadki. Zato bi bilo treba opozoriti, da se določbe navedene uredbe uporabljajo za sprejetje ali spreminjanje omejitev za snovi, proizvedene za uporabo ali uporabljene v proizvodnji embalaže ali sestavin embalaže, ter za dajanje na trg snovi, prisotnih v embalaži ali njenih sestavinah. V zvezi z embalažo, ki spada na področje uporabe Uredbe (ES) št. 1935/2004 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰, bi bilo treba opozoriti, da se navedena uredba uporablja za zagotavljanje visoke ravni varovanja potrošnikov pakiranih živil.
- (17) Poleg omejitev iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 in določb iz Uredbe (ES) št. 1935/2004, kot se uporabljajo za kontaktno embalažo za živila, je zaradi doslednosti primerno, da se ohranijo obstoječe omejitve za svinec, kadmij, živo srebro in šestvalentni krom, prisotne v embalaži ali njenih sestavinah.
- (18) Izjeme za koncentracijo svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma v embalaži ali njenih sestavinah so določene v odločbah Komisije 2001/171/ES²¹

¹⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Pot do zdravega planeta za vse – Akcijski načrt EU: Naproti ničelnemu onesnaževanju zraka, vode in tal (COM(2021) 400 final).

¹⁸ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

¹⁹ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

²⁰ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (UL L 338, 13.11.2004, str. 4).

²¹ Odločba Komisije 2001/171/ES z dne 19. februarja 2001 o določitvi pogojev za odstopanje pri stekleni embalaži glede mejnih koncentracij težkih kovin, določenih v Direktivi 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 62, 2.3.2001, str. 20).

inK 2009/292/ES²², ki sta bili sprejeti v skladu z Direktivo 94/62/ES, in bi jih bilo treba ohraniti tudi v skladu s to uredbo. Da pa bi se navedene izjeme spremenile ali razveljavile in po potrebi določili dodatne izjeme za koncentracijo svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma v embalaži ali njenih sestavinah ali da bi se spremenila mejna vrednost koncentracij teh kovin v tej uredbi ter se s tem prilagodila tehničnemu in znanstvenemu napredku, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

- (19) Razen omejitev za svinec, kadmij, živo srebro in šestvalentni krom, ki so bile že določene na podlagi Direktive 94/62/ES in bi jih bilo treba še naprej obravnavati v tej uredbi, ta uredba ne bi smela omogočati omejitev snovi zaradi kemijske varnosti ali razlogov, povezanih z varnostjo hrane, saj so take omejitve obravnavane v drugi zakonodaji Unije. Vendar pa bi morala ta uredba omogočati, da se zlasti iz razlogov, ki ne vključujejo kemijske varnosti ali varnosti hrane, omejijo snovi, prisotne v embalaži in njenih sestavinah ali uporabljene v njihovih proizvodnih postopkih, ki negativno vplivajo na trajnostnost embalaže, zlasti kar zadeva njeno krožnost, še posebno ponovno uporabo ali recikliranje.
- (20) Zasnova embalaže z namenom njenega recikliranja, ko postane odpadna embalaža, je eden od najučinkovitejših ukrepov za izboljšanje krožnosti embalaže in povečanje deležev recikliranja embalaže ter uporabe recikliranih materialov v embalaži. Merila glede zasnove embalaže za recikliranje so za številne oblike embalaže določena v okviru prostovoljnih sektorskih shem, nekatere države članice pa so jih določile za namen prilagajanja pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca. Da bi se preprečile ovire za notranji trg in industriji zagotovili enaki konkurenčni pogoji ter s ciljem spodbujanja trajnostnosti embalaže, je treba določiti obvezne zahteve glede možnosti recikliranja embalaže z uskladitvijo meril in metodologije za ocenjevanje možnosti recikliranja embalaže na podlagi metodologije zasnove za recikliranje na ravni Unije. Da bi se izpolnil cilj iz akcijskega načrta za krožno gospodarstvo, tj. da bi bilo do leta 2030 mogoče vso embalažo gospodarsko vzdržno ponovno uporabiti ali reciklirati, bi bilo treba za kategorije embalaže, navedene v Prilogi II, določiti razrede učinkovitosti recikliranja embalaže na podlagi meril glede zasnove za recikliranje. Vendar bi morala biti embalaža skladna z njimi šele od 1. januarja 2030, da bi imeli gospodarski subjekti dovolj časa za prilagoditev.
- (21) Ker ocena zasnove za recikliranje sama po sebi ne zagotavlja recikliranja embalaže v praksi, je treba na podlagi najsodobnejših postopkov in infrastrukture za ločeno zbiranje, sortiranje in recikliranje, ki so v Uniji dejansko na voljo, vzpostaviti enotno metodologijo in merila za ocenjevanje možnosti recikliranja embalaže v praksi. S poročanjem držav članic in po potrebi gospodarskih subjektov v zvezi s tem bi bilo treba podpreti določitev mejnih vrednosti za možnosti recikliranja v velikem obsegu in na tej podlagi posodobiti razrede učinkovitosti recikliranja posebnih embalažnih materialov in kategorij.

22

Odločba Komisije 2009/292/ES z dne 24. marca 2009 o določitvi pogojev za odstopanje za plastične zabojne in plastične palete v zvezi s koncentracijami težkih kovin, določenimi v Direktivi 94/62/ES Evropskega parlamenta in Sveta o embalaži in odpadni embalaži (UL L 79, 25.3.2009, str. 44).

- (22) Za vzpostavitev harmoniziranih pravil o zasnovi embalaže, s katerimi bi se zagotovila možnost njenega recikliranja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, da bi se določila podrobna merila glede zasnove embalaže za recikliranje po posameznih embalažnih materialih in kategorijah ter ocenile možnosti recikliranja embalaže v velikem obsegu, vključno s kategorijami embalaže, ki niso navedene v tej uredbi. Da bi imeli gospodarski subjekti in države članice dovolj časa za zbiranje in sporočanje podatkov, potrebnih za vzpostavitev metodologije recikliranja v velikem obsegu, bi morali izdelovalci od leta 2035 zagotoviti recikliranje embalaže v velikem obsegu. To bi moralo zagotoviti, da je embalaža v skladu z merili glede zasnove za recikliranje in da se tudi v praksi reciklira na podlagi najsodobnejših postopkov za ločeno zbiranje, sortiranje in recikliranje.
- (23) Da bi spodbudili inovacije na področju embalaže, je za embalažo, ki ima inovativne značilnosti, zaradi katerih se znatno izboljša njena osnovna funkcija, in dokazljive okoljske koristi, primerno dati na voljo dodatnih petih let za izpolnitev zahtev glede recikliranja. Inovativne značilnosti bi bilo treba razložiti v tehnični dokumentaciji, ki je priložena embalaži.
- (24) Za zaščito zdravja ter varnosti ljudi in živali je zaradi narave pakiranih izdelkov in s tem povezanih zahtev primerno, da se zahteve glede recikliranja ne uporabljajo za stično ovojnino, kot je opredeljena v členu 1 Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta²³ ter v členu 4(25) Uredbe (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta²⁴, ki je v neposrednem stiku z zdravilom, in kontaktno plastično embalažo medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵, ter *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶. Te izjeme bi morale veljati do 1. januarja 2035.
- (25) Nekaterе države članice sprejemajo ukrepe za spodbujanje možnosti recikliranja embalaže s prilagajanjem pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca; take pobude na nacionalni ravni lahko povzročijo regulativno negotovost za gospodarske subjekte, zlasti kadar dobavljajo embalažo v več državah članicah. Hkrati je prilagajanje pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca učinkovit ekonomski instrument za spodbujanje bolj trajnostne zasnove embalaže, ki vodi k boljši možnosti recikliranja embalaže ter izboljšuje delovanje notranjega trga. Zato je treba merila za prilagajanje pristojbin v okviru sistemov

²³ Direktiva 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67).

²⁴ Uredba (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in razveljavitvi Direktive 2001/82/ES (UL L 4, 7.1.2019, str. 43).

²⁵ Uredba (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o medicinskih pripomočkih, spremembi Direktive 2001/83/ES, Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 1223/2009 ter razveljavitvi direktiv Sveta 90/385/EGS in 93/42/EGS (UL L 117, 5.5.2017, str. 1).

²⁶ Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU (UL L 117, 5.5.2017, str. 176).

razširjene odgovornosti proizvajalca uskladiti na podlagi razreda učinkovitosti recikliranja, pridobljenega z oceno možnosti recikliranja, pri tem pa ne določiti dejanskih zneskov takih pristojbin. Ker bi morala biti merila povezana z merili o možnosti recikliranja embalaže, je primerno, da se Komisijo pooblasti za sprejetje takih usklajenih meril in hkrati določijo podrobna merila glede zasnove za recikliranje po kategorijah embalaže.

- (26) Da bi se zagotovila krožnost embalaže, bi morala biti embalaža zasnovana in izdelana tako, da omogoča večjo nadomestitev primarnih materialov z recikliranimi. Večja uporaba recikliranih materialov podpira razvoj krožnega gospodarstva z dobro delujočimi trgi za reciklirane materiale, zmanjšuje stroške, odvisnosti in negativne vplive na okolje, povezane z uporabo primarnih surovin, ter omogoča z viri gospodarnejšo uporabo materialov. Plastična embalaža vsebuje najmanj recikliranih materialov med različnimi embalažnimi materiali. Da bi se ti pomisleki obravnavali na najustreznejši način, je treba povečati uporabo reciklirane plastike z določitvijo obveznih ciljev za vsebnost recikliranih materialov v plastični embalaži na različnih ravneh, odvisno od različnih namenov uporabe kontaktne plastične embalaže²⁷, in zagotoviti, da bodo cilji do leta 2030 postali zavezujoči. Da bi se postopoma zagotovila krožnost embalaže, bi morali od leta 2040 veljati višji cilji.
- (27) Pojasniti bi bilo treba, da papir, pridobljen s postopkom proizvodnje lesne celuloze, ni vključen v opredelitev plastike iz člena 3, točka 43.
- (28) Da bi se zagotovila visoka raven zaščite zdravja ljudi in živali v skladu z zahtevami zakonodaje Unije ter preprečilo kakršno koli tveganje za zanesljivost oskrbe ter varnost zdravil in medicinskih pripomočkov, je primerno zagotoviti, da se iz

²⁷ Kontaktna embalaža se nanaša na plastično embalažo izdelkov, zajetih v Uredbi (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali (UL L 268, 18.10.2003, str. 29), Uredbe (ES) št. 1935/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili (UL L 338, 13.11.2004, str. 4), Uredbe (ES) št. 767/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o dajanju krme v promet in njeni uporabi, spremembi Uredbe (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta in razveljavitvi Direktive Sveta 79/373/EGS, Direktive Komisije 80/511/EGS, direktiv Sveta 82/471/EGS, 83/228/EGS, 93/74/EGS, 93/113/ES in 96/25/ES ter Odločbe Komisije 2004/217/ES (UL L 229, 1.9.2009, str. 1), Uredbe (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (prenovitev) (UL L 342, 22.12.2009, str. 59), Uredbe (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o medicinskih pripomočkih, spremembi Direktive 2001/83/ES, Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 1223/2009 ter razveljavitvi direktiv Sveta 90/385/EGS in 93/42/EGS (UL L 117, 5.5.2017, str. 1), Uredbe (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU (UL L 117, 5.5.2017, str. 176), Uredbe (EU) 2019/4 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o proizvodnji, dajanju v promet in uporabi medicirane krme, spremembi Uredbe (ES) št. 183/2005 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 90/167/EGS (UL L 4, 7.1.2019, str. 1), Uredbe (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in razveljavitvi Direktive 2001/82/ES (UL L 4, 7.1.2019, str. 43), Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 67) in Direktive 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

obveznosti minimalne vsebnosti recikliranega materiala v plastični embalaži izključijo stična ovojnina, kot je opredeljena v členu 1, točka 23, Direktive 2001/83/ES in členu 4, točka 25, Uredbe (EU) 2019/6, kontaktna plastična embalaža medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/745, in kontaktna embalaža *in vitro* diagnostičnih medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/746. Ta izključitev bi morala veljati tudi za zunanjo ovojnino zdravil za uporabo v humani medicini in veterinarski medicini iz člena 1, točka 24, Direktive 2001/83/ES in člena 4, točka 26, Uredbe (EU) 2019/6 v primerih, ko mora izpolnjevati posebne zahteve glede ohranitve kakovosti zdravila.

- (29) Da bi se preprečile ovire na notranjem trgu in zagotovilo učinkovito izvajanje obveznosti, bi morali gospodarski subjekti zagotoviti, da plastični del vsake embalažne enote vsebuje določen minimalni delež recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov.
- (30) Za gospodarske subjekte bi morala obstajati spodbuda za povečanje vsebnosti recikliranega materiala v plastičnem delu embalaže. To bi se najprimerneje doseglo z zagotovitvijo prilagajanja pristojbin v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca glede na delež recikliranih materialov v embalaži. Prilagajanje pristojbin bi moralo temeljiti na skupnih pravilih za izračun in preverjanje vsebnosti recikliranih materialov v taki embalaži.
- (31) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje pravil za izračun in preverjanje deleža recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, na enoto popotrošniških plastičnih odpadkov v embalaži ter določile oblike tehnične dokumentacije, bi bilo treba Komisijo pooblastiti za sprejemanje izvedbenih določb v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta²⁸.
- (32) Za plastično embalažo, z izjemo plastične embalaže, izdelane iz polietilen tereftalata (PET), se bo dovolj zgodaj pred datumom začetka uporabe povezanih zahtev glede vsebnosti recikliranih materialov zahtevala ponovna ocena razpoložljivosti ustreznih tehnologij recikliranja take plastične embalaže, tudi v zvezi s stanjem odobritve v skladu z ustreznimi pravili Unije in namestitvijo take tehnologije v praksi. Na podlagi te ocene bo morda treba določiti odstopanja od zahtev glede vsebnosti recikliranih materialov za konkretno zadevno kontaktno plastično embalažo, ali pa odstopanja revidirati. Zato bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe.
- (33) Da bi se upoštevala tveganja v zvezi z morebitno nezadostno ponudbo določenega plastičnega odpadka za recikliranje, ki bi lahko povzročila previsoke cene ali škodljive učinke na zdravje, varnost in okolje, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe v zvezi z začasno spremembo ciljev glede obvezne vsebnosti recikliranih materialov v plastični

²⁸ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

embalaži. Komisija bi morala pri ocenjevanju upravičenosti takega delegiranega akta oceniti dobro utemeljene zahteve fizičnih in pravnih oseb.

- (34) Trend nadomeščanja primarnih surovin z recikliranimi materiali je opazen pri materialih, ki niso plastika, kot sta steklo ali aluminij, in se bo predvidoma nadaljeval zaradi razvoja pravnega in gospodarskega okolja ter pričakovanj potrošnikov. Kljub temu bi morala Komisija pozorno spremljati vsebnost recikliranih materialov v embalaži, ki ni plastična embalaža, ter oceniti, ali bi bilo primerno predlagati uvedbo nadaljnjih ukrepov za povečanje vsebnosti recikliranih materialov v embalaži, ki ni plastična embalaža, vključno z določitvijo ciljev.
- (35) Tok bioloških odpadkov je pogosto onesnažen s konvencionalno plastiko, tokovi recikliranja materiala pa so pogosto onesnaženi s plastiko, primerno za kompostiranje. Ta navzkrižna kontaminacija povzroča tratenje virov in sekundarne surovine nižje kakovosti ter bi jo bilo treba preprečiti pri viru. Ker so potrošniki vse bolj zmedeni glede ustreznega načina odstranjevanja plastične embalaže, primerne za kompostiranje, je upravičeno in nujno določiti jasna skupna pravila o uporabi plastične embalaže, primerne za kompostiranje, ki bi bila obvezna le, kadar njena uporaba prinaša očitne koristi za okolje ali zdravje ljudi. To zlasti velja, če uporaba embalaže, primerne za kompostiranje, pripomore k zbiranju ali odstranjevanju bioloških odpadkov.
- (36) Za omejene namene uporabe embalaže iz biološko razgradljivih plastičnih polimerov je mogoče dokazati okoljsko korist uporabe embalaže, primerne za kompostiranje, ki vstopa v obrate za kompostiranje, vključno z obrati za anaerobno presnovo pod nadzorovanimi pogoji. Če so v državi članici na voljo ustrezni sistemi zbiranja odpadkov in infrastruktura za obdelavo odpadkov, bi morala obstajati omejena prožnost pri odločanju, ali naj se na njenem ozemlju za lahke plastične nosilne vrečke predpiše uporaba plastike, primerne za kompostiranje. Za preprečitev zmedenosti potrošnikov glede pravilnega odstranjevanja in ob upoštevanju okoljske koristi krožnosti ogljika bi bilo treba vso drugo plastično embalažo reciklirati, taka embalaža pa bi morala biti zasnovana tako, da ne vpliva na možnost recikliranja drugih tokov odpadkov.
- (37) Komisijo bi bilo treba pooblastiti za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, da spremeni ali razširi seznam embalaže, primerne za kompostiranje, kadar je to upravičeno in primerno zaradi tehnološkega napredka in regulativnih sprememb, ki vplivajo na odstranjevanje plastike, primerne za kompostiranje, in pod posebnimi pogoji, ki zagotavljajo, da je uporaba takšnih materialov koristna za okolje in zdravje ljudi.
- (38) Da bi se olajšalo ugotavljanje skladnosti z zahtevami za embalažo, primerno za kompostiranje, je treba določiti domnevo o skladnosti za embalažo, primerno za kompostiranje, ki je skladna s harmoniziranimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta²⁹, za navajanje

²⁹ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES,

podrobnih tehničnih specifikacij navedenih zahtev ter v skladu z najnovejšim znanstvenim in tehnološkim razvojem upoštevati parametre, vključno s trajanjem kompostiranja in dopustnimi stopnjami onesnaženja, ki odsevajo dejanske razmere v obratih za obdelavo bioloških odpadkov, vključno s procesi anaerobne presnove.

- (39) Opozoriti bi bilo treba, da mora vsa embalaža, primerna za kompostiranje, iz materiala, namenjenega stiku z živali, izpolnjevati zahteve iz Uredbe (ES) št. 1935/2004.
- (40) Embalaža bi morala biti zasnovana tako, da sta njena prostornina in masa čim manjši, hkrati pa se ohrani sposobnost opravljanja funkcij embalaže. Izdelovalec embalaže bi moral oceniti embalažo glede na merila glede učinkovitosti iz Priloge IV k tej uredbi. Glede na cilje te uredbe, ki so zmanjšati nastajanje embalaže in odpadne embalaže ter izboljšati krožnost embalaže na notranjem trgu, je obstoječa merila smiselno podrobneje opredeliti in jih zaostri. Zato bi bilo treba spremeniti seznam meril glede učinkovitosti embalaže, kot je naveden v obstoječem harmoniziranem standardu EN 13428:2000³⁰. Čeprav sta trženje in naklonjenost potrošnikov še vedno pomembna za zasnovo embalaže, ne bi smela biti del meril glede učinkovitosti in kot taka upravičevati dodatne mase in prostornine embalaže. Vendar to ne bi smelo ogroziti specifikacij izdelka za obrtne in industrijske izdelke ter prehranske in kmetijske izdelke, registrirane in zaščitene v okviru sheme zaščite geografskih označb EU kot del cilja Unije za zaščito kulturne dediščine in tradicionalnega znanja. Po drugi strani pa lahko možnost recikliranja, uporaba recikliranih materialov in ponovna uporaba upravičijo dodatno maso ali prostornino embalaže in bi jih bilo treba dodati merilom glede učinkovitosti. Embalaža z dvojnimi stenami, navideznim dnom in drugimi značilnostmi, katerih namen je le povečati zaznano prostornino izdelka, se ne bi smela dajati na trg, saj ne izpolnjuje zahteve glede zmanjšanja količine embalaže. Enako pravilo bi moralo veljati za odvečno embalažo, ki ni potrebna za zagotavljanje funkcionalnosti embalaže.
- (41) Da bi se izpolnile zahteve glede zmanjšanja količine embalaže, bi bilo treba posebno pozornost nameniti omejevanju praznega prostora, skupinski embalaži in transportni embalaži, vključno z embalažo za elektronsko trgovanje.
- (42) Da bi se olajšalo ugotavljanje skladnosti z zahtevami glede zmanjšanja količine embalaže, je treba določiti domnevo o skladnosti za embalažo, ki je v skladu s harmoniziranimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012, za navajanje podrobnih tehničnih specifikacij navedenih zahtev ter opredeliti merljiva merila zasnove, vključno z omejitvami največje mase ali praznega prostora za posebne oblike embalaže, kadar je to primerno, ter privzete, standardizirane zasnove embalaže, ki je v skladu z zahtevo glede zmanjšanja količine embalaže.

95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (Besedilo velja za EGP) (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

³⁰

Embalaža – Posebne zahteve za proizvodnjo in sestavo – Preventiva z zmanjševanjem na izvoru.

- (43) Za spodbujanje krožnosti in trajnostne uporabe embalaže bi bilo treba spodbujati embalažo za večkratno uporabo in sisteme za ponovno uporabo. V ta namen je treba razjasniti pojem embalaže za večkratno uporabo in zagotoviti, da ni povezan le z zasnovo embalaže, ki bi morala omogočati največje število poti ali kroženj ter ohranjanje zahtev glede varnosti, kakovosti in higiene, ko se izprazni, raztavori, ponovno napolni ali ponovno natovori, temveč tudi z vzpostavitvijo sistemov za ponovno uporabo ob upoštevanju minimalnih zahtev, določenih v tej uredbi. Da bi se olajšalo ugotavljanje skladnosti z zahtevami glede embalaže za ponovno uporabo, je treba določiti domnevo o skladnosti za embalažo, ki je v skladu s harmoniziranimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012, za navajanje podrobnih tehničnih specifikacij navedenih zahtev ter opredeliti merila in oblike embalaže za večkratno uporabo, vključno z najmanjšim številom poti ali kroženj, standardizirano zasnovo ter zahteve za sisteme za ponovno uporabo, vključno z zahtevami glede higiene.
- (44) Potrošnike je treba informirati in jim omogočiti ustrezno odlaganje odpadne embalaže, vključno z lahkimi in zelo lahkimi plastičnimi nosilnimi vrečkami, primernimi za kompostiranje. To je najustreznejše storiti z vzpostavitvijo usklajenega sistema označevanja za sortiranje odpadkov glede na sestavo embalaže in njegovo povezavo z ustreznimi oznakami na vsebnikih za odpadke.
- (45) Da bi potrošnikom olajšali sortiranje in odlaganje odpadne embalaže, bi bilo treba uvesti sistem usklajenih simbolov, ki bodo morali biti nameščeni na embalaži in na vsebnikih za odpadke, kar bo potrošnikom omogočilo, da odpadke odložijo v skladu s simboli. Simboli bi morali omogočati ustrezno ravnanje z odpadki, saj bi morali potrošnikom zagotoviti informacije o lastnostih take embalaže, ki omogočajo kompostiranje, zlasti da potrošniki ne bi menili, da embalaža, primerna za kompostiranje, ni primerna za kompostiranje v gospodinjstvih. S tem pristopom bi se morale izboljšati ločeno zbiranje odpadne embalaže, kar bi povzročilo kakovostnejše recikliranje odpadne embalaže, in uvesti stopnja harmonizacije sistemov zbiranja odpadne embalaže na notranjem trgu. Uskladiti je treba tudi simbole, povezane z obveznimi kavcijskimi sistemi. Ker se embalaža ne zbira prek sistemov zbiranja komunalnih odpadkov, uporaba navedenih simbolov ne bi smela biti obvezna za transportno embalažo, razen za embalažo za elektronsko trgovanje.
- (46) Označevanje recikliranih materialov v embalaži ne bi smelo biti obvezno, saj te informacije niso ključnega pomena za zagotovitev ustrezne obdelave embalaže ob koncu življenjske dobe. Vendar bodo morali izdelovalci v skladu s to uredbo izpolnjevati cilje glede vsebnosti recikliranih materialov in bi morda želeli te informacije prikazati na svoji embalaži, da bi o tem obvestili potrošnike. Da bi se te informacije sporočale usklajeno po vsej Uniji, bi bilo treba uskladiti oznako za navedbo vsebnosti recikliranih materialov.
- (47) Za obveščanje končnih uporabnikov o možnosti ponovne uporabe, razpoložljivosti sistemov za ponovno uporabo in lokaciji zbirnih mest za embalažo za večkratno uporabo bi morala taka embalaža imeti kodo QR ali drugo vrsto nosilca podatkov, ki zagotavlja take informacije. Koda QR bi morala tudi olajšati sledenje ter izračun poti in kroženj. Poleg tega bi morala biti prodajna embalaža za večkratno uporabo jasno označena na prodajnem mestu.
- (48) Na embalaži ne bi smelo biti več oznak. Kadar druga zakonodaja Unije določa, da morajo biti informacije o pakiranem izdelku na voljo digitalno prek nosilca podatkov, bi morale biti v izogib več oznakam zahtevane informacije o embalaži v

skladu s to uredbo in zahtevane informacije o pakiranem izdelku dostopne prek istega nosilca podatkov. Ta nosilec podatkov bi moral izpolnjevati zahteve iz te uredbe ali druge veljavne zakonodaje Unije. Zlasti kadar je pakirani izdelek zajet v uredbi [o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke] ali drugi zakonodaji Unije, s katero se zahteva digitalni potni list izdelka, bi bilo treba ta digitalni potni list izdelka uporabiti tudi za zagotavljanje ustreznih informacij v skladu s to uredbo.

- (49) Da bi se podprlo izvajanje ciljev te uredbe, bi bilo treba potrošnike zaščititi pred zavajajočimi in nejasnimi informacijami o značilnostih embalaže in ustreznem ravnanju z njo ob koncu življenjske dobe, za kar so bile v skladu s to uredbo uvedene usklajene oznake. Embalažo, vključeno v sistem razširjene odgovornosti proizvajalca, bi moralo biti mogoče prepoznati z akreditacijskim znakom na celotnem ozemlju navedenega sistema. Navedeni znak bi moral biti jasen in nedvoumen pokazatelj možnosti recikliranja embalaže za potrošnike ali uporabnike. V zvezi s tem bi se lahko štelo, da bi znak Zelena pika, ki se v nekaterih državah članicah uporablja kot oznaka, da je proizvajalec finančno prispeval v nacionalni sistem predelave embalaže³¹, lahko zavedel potrošnike k prepričanju, da je embalažo s takim znakom vedno mogoče reciklirati.
- (50) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje zahtev glede označevanja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 Pogodbe, da nadalje izboljša sortiranje odpadkov, vzpostavi pogoje za ugotavljanje sestave embalaže s tehnologijami digitalnega označevanja ter določi podrobne usklajene specifikacije za zahteve glede označevanja embalaže in vsebnikov za odpadke, opredeljene v skladu s to uredbo. Komisija bi morala pri pripravi teh specifikacij upoštevati znanstvene ali druge razpoložljive tehnične informacije, vključno z ustreznimi mednarodnimi standardi. Zaradi novega sistema bi bilo treba Odločbo Komisije 97/129/ES³² razveljaviti 42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe in njeno vsebino vključiti v ta izvedbeni akt.
- (51) Gospodarski subjekti bi morali zagotoviti, da je embalaža skladna z zahtevami iz te uredbe. Sprejeti bi morali ustrezne ukrepe za zagotovitev take skladnosti glede na svoje vloge v dobavni verigi, da bi zagotovili prosti pretok embalaže na notranjem trgu in izboljšali njeno trajnostnost.
- (52) Izdelovalec je najprimernejši za izvedbo postopka ugotavljanja skladnosti iz te uredbe, saj natančno pozna postopek zasnove in proizvodnje. Zato bi moral biti še naprej izključno odgovoren za tako ugotavljanje skladnosti.
- (53) Zagotoviti bi bilo treba, da dobavitelji embalaže ali embalažnih materialov zagotovijo izdelovalcu vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje skladnosti embalaže in embalažnih materialov. Te informacije in dokumentacijo bi bilo treba zagotoviti v papirni ali elektronski obliki.

³¹ <https://www.pro-e.org/the-green-dot-trademark>

³² Odločba Komisije z dne 28. januarja 1997 o določitvi sistema prepoznavanja embalažnih materialov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 50, 20.2.1997, str. 28).

- (54) Za zaščito delovanja notranjega trga je treba zagotoviti, da je embalaža iz tretjih držav, ki vstopa na trg Unije, skladna s to uredbo, ne glede na to, ali je uvožena kot samostojna embalaža ali v pakiranem izdelku. Zlasti je treba zagotoviti, da izdelovalci glede navedene embalaže izvedejo ustrezne postopke ugotavljanja skladnosti. Zato bi morali uvozniki zagotoviti, da embalaža, ki jo dajo na trg, izpolnjuje navedene zahteve in da je dokumentacija, ki jo pripravijo izdelovalci, na voljo pristojnim nacionalnim organom za inšpekcijski pregled.
- (55) Pri dajanju embalaže na trg bi moral vsak uvoznik na izdelku navesti svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko, pa tudi svoj poštni naslov in, kadar je ustrezno, vrsto elektronske komunikacije, prek katere je dosegljiv. Določiti bi bilo treba izjeme v primerih, kadar embalaža ne omogoča take navedbe.
- (56) Ker distributer zagotavlja dostopnost embalaže, ki sta jo na trg že dala izdelovalec ali uvoznik, bi moral ravnati s potrebno skrbnostjo glede veljavnih zahtev iz te uredbe. Distributer bi moral tudi zagotoviti, da njegovo ravnanje z embalažo nima negativnega vpliva na njeno skladnost z navedenimi zahtevami.
- (57) Distributerji in uvozniki so blizu trga in imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju skladnosti embalaže, zato bi morali biti vključeni v naloge nadzora trga, ki jih izvajajo pristojni nacionalni organi, ter bi morali biti pripravljeni na dejavno udeležbo in navedenim organom zagotoviti vse potrebne informacije v zvezi z zadevnim izdelkom.
- (58) Uvoznik ali distributer, ki pod svojim imenom ali blagovno znamko daje na trg embalažo ali ki tak izdelek spremeni tako, da bi to lahko vplivalo na skladnost s to uredbo, bi se moral šteti za izdelovalca in prevzeti obveznosti izdelovalca.
- (59) Z zagotavljanjem sledljivosti embalaže v celotni dobavni verigi se organom za nadzor trga omogoča lažje sledenje gospodarskim subjektom, ki dajejo na trg neskladno embalažo ali ki omogočajo njeno dostopnost na trgu. Zato bi se moralo od gospodarskih subjektov zahtevati, da določeno časovno obdobje hranijo informacije o svojih transakcijah.
- (60) Težave nastajanja čezmerne odpadne embalaže ni mogoče v celoti rešiti z določitvijo obveznosti glede zasnove embalaže. Pri nekaterih vrstah embalaže bi bilo treba za gospodarske subjekte določiti obveznost zmanjševanja praznega prostora pri uporabi take embalaže. Pri skupinski embalaži, transportni embalaži in embalaži za elektronsko trgovanje, ki se uporablja za dobavo izdelkov končnim distributerjem ali končnim uporabnikom, delež praznega prostora ne bi smel presegati 40 %. V skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki bi moralo biti mogoče, da se gospodarske subjekte, ki prodajno embalažo uporabljajo kot embalažo za elektronsko trgovanje, izvzame iz te obveznosti.
- (61) Da bi se zagotovili visoka raven varovanja okolja na notranjem trgu ter visoka raven varnosti in higiene hrane ter olajšalo doseganje ciljev preprečevanja nastajanja odpadne embalaže, ne bi smelo biti dovoljeno dajati na trg nepotrebne embalaže ali embalaže, ki se ji je mogoče izogniti. Seznam takih oblik embalaže je v Prilogi V k tej uredbi. Za prilagoditev seznama tehničnemu in znanstvenemu napredku bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, da spremeni seznam.
- (62) Za spodbujanje cilja krožnosti in trajnostne uporabe embalaže je treba omejiti tveganje, da se embalaža, dana na trg kot embalaža za večkratno uporabo, v praksi ne bo ponovno uporabila, in zagotoviti, da potrošniki vrnejo embalažo za večkratno

uporabo. To bi se najustrezneje doseglo tako, da se gospodarske subjekte, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo, zaveže k vzpostavitvi sistema ponovne uporabe, kar bi omogočalo kroženje in večkratno uporabo take embalaže. Za zagotovitev največjih koristi takih sistemov bi bilo treba določiti minimalne zahteve za sisteme odprte in zaprte zanke. Potrditev skladnosti embalaže za večkratno uporabo z obstoječim sistemom ponovne uporabe bi morala biti vključena tudi v tehnično dokumentacijo take embalaže.

- (63) Uporaba embalaže za večkratno uporabo mora biti varna. Zato morajo gospodarski subjekti, ki svoje izdelke ponujajo v embalaži za večkratno uporabo, zagotoviti, da se za embalažo za večkratno uporabo pred ponovno uporabo uporabi postopek obnove, za katerega bi bilo treba določiti zahteve.
- (64) Embalaža za večkratno uporabo postane odpadek v smislu člena 3(1) Direktive 2008/98/ES, ko jo njen imetnik zavrže ali namerava ali mora zavreči. Embalaža za večkratno uporabo v postopku obnove se običajno ne šteje za odpadek.
- (65) Da bi se spodbudilo preprečevanje nastajanja odpadkov, bi bilo treba uvesti nov koncept „ponovnega polnjenja“. Ponovno polnjenje bi bilo treba obravnavati kot poseben ukrep za preprečevanje odpadkov, ki se upošteva pri doseganju ciljev glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja ter je zanje potreben. Vendar posode v lasti potrošnika, ki v okviru ponovnega polnjenja opravljajo funkcijo embalaže, kot so skodelice, vrči, steklenice ali škatle za večkratno uporabo, niso embalaža v smislu te uredbe.
- (66) Kadar gospodarski subjekti ponujajo možnost nakupa izdelkov s ponovnim polnjenjem, bi morali zagotoviti, da njihove točke za ponovno polnjenje izpolnjujejo določene zahteve za zagotavljanje zdravja in varnosti potrošnikov. V zvezi s tem bi morali gospodarski subjekti potrošnike, kadar ti uporabljajo svoje posode, obveščati o pogojih za varno ponovno polnjenje in uporabo navedenih posod. Da bi se spodbudilo ponovno polnjenje, gospodarski subjekti ne bi smeli zagotavljati embalaže brezplačno ali zunaj okvira kavcijskega sistema na točkah za ponovno polnjenje.
- (67) Da bi zmanjšali vse večji delež embalaže za enkratno uporabo in vse večje količine nastale odpadne embalaže, je treba določiti kvantitativne cilje glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja embalaže v sektorjih, ki imajo po oceni največjo možnost zmanjšanja količine odpadne embalaže, in sicer sektorji hrane in pijače za s seboj, bele tehnike in transportne embalaže. Ocena je temeljila na dejavnikih, kot so obstoječi sistemi za ponovno uporabo, potreba po uporabi embalaže in možnost izpolnjevanja funkcionalnih zahtev glede zadrževanja, čistoče, zdravja, higiene in varnosti. Upoštevale so se tudi razlike med izdelki ter njihovimi sistemi proizvodnje in distribucije. Določitev ciljev naj bi podprla inovacije in povečala delež rešitev za ponovno uporabo in ponovno polnjenje. Uporaba embalaže za enkratno uporabo za hrano in pijačo, ki se polnita in zaužijeta znotraj prostorov v sektorju gostinstva, ne bi smela biti dovoljena.
- (68) Da bi se povečala učinkovitost ciljev glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja ter zagotovila enaka obravnava gospodarskih subjektov, bi bilo treba za izpolnjevanje teh ciljev zadolžiti gospodarske subjekte. Za izpolnjevanje ciljev za pijače bi bilo treba dodatno zadolžiti tudi izdelovalce, saj lahko nadzorujejo oblike embalaže, ki se uporabljajo za izdelke, ki jih ponujajo. Cilje bi bilo treba izračunati kot odstotek prodaje pijač v embalaži za večkratno uporabo v sistemu za ponovno uporabo ali s ponovnim polnjenjem, v primeru transportne embalaže pa kot odstotek

uporab. Cilji bi morali biti nevtralni glede na material. Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje ciljev za ponovno uporabo in ponovno polnjenje, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejetje izvedbenega akta v skladu s členom 291 Pogodbe o metodologiji za njihov izračun.

- (69) Nekatere vrste uporabe oblik transportne embalaže za enkratno uporabo niso potrebne, saj obstaja širok nabor dobro delujočih nadomestnih možnosti za večkratno uporabo. Za zagotovitev učinkovite uporabe takih nadomestnih možnosti je smiselno zahtevati, da gospodarski subjekti pri prevozu izdelkov med različnimi lokacijami istega gospodarskega subjekta ali med gospodarskim subjektom in povezanimi ali partnerskimi podjetji uporabljajo samo transportno embalažo za večkratno uporabo, ko gre za oblike embalaže, kot so palete, zložljive plastične škatle, plastični zaboji, vmesni zabojniki za razsuti tovor, ki so togi ali prilagodljivi, ali sode. Iz istih razlogov bi morala ta obveznost veljati tudi za gospodarske subjekte, ki prevažajo izdelke znotraj ene države članice.
- (70) Za manjše gospodarske subjekte je lahko doseganje ciljev glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja zahtevno. Zato bi morali biti nekateri gospodarski subjekti izvzeti iz obveznosti izpolnjevanja ciljev glede ponovne uporabe embalaže, če dajo na trg manj kot določeno količino embalaže ali ustrezajo opredelitvi mikropodjetja v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361³³ ali če njihova prodajna površina, vključno z vsemi skladiščnimi in odpremnimi prostori, ne presega določene omejitve. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, da opredeli cilje glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja za druge izdelke, določi dodatna izvzeta za druge gospodarske subjekte ali iz ciljev glede ponovne uporabe ali ponovnega polnjenja izvzame posebne oblike embalaže v primeru pomembnih higienskih in okoljskih vprašanj ali vprašanj v zvezi z varnostjo hrane, ki preprečujejo doseganje teh ciljev.
- (71) Da bi se omogočilo preverjanje skladnosti s cilji glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja, morajo zadevni gospodarski subjekti poročati pristojnim organom. Gospodarski subjekti bi morali od 1. januarja 2030 sporočati ustrezne podatke za vsako koledarsko leto. Države članice bi morale te podatke objaviti.
- (72) Glede na stalno visoko potrošnjo plastičnih nosilnih vrečk, neučinkovito rabo virov in njihov potencial smetenja je primerno ohraniti določbe, namenjene doseganju trajnega zmanjšanja potrošnje plastičnih nosilnih vrečk, kot je bilo določeno že z Direktivo 94/62/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴. Glede na trenutne različne pristope in omejene zahteve glede poročanja o plastičnih nosilnih vrečkah je težko oceniti, ali so ukrepi za zmanjšanje potrošnje, ki so jih sprejele države članice, dosegli cilj „trajnega“

³³ Priporočilo Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (notificirano pod dokumentarno številko C(2003) 1422) (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

³⁴ Direktiva (EU) 2015/720 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o spremembi Direktive 94/62/ES glede zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk (UL L 115, 6.5.2015, str. 11).

zmanjšanja potrošnje takih vrečk, in tudi, ali niso povečali potrošnje drugih vrst plastičnih nosilnih vrečk. Zato je treba uskladiti opredelitev trajnega zmanjšanja potrošnje in določiti skupni cilj ter uvesti nove zahteve glede poročanja.

- (73) Glede na rezultate ocenjevalne študije o plastičnih nosilnih vrečkah³⁵ je treba sprejeti nadaljnje ukrepe za zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in oceniti možne učinke zamenjave z zelo lahki plastičnimi nosilnimi vrečkami in debelejšimi plastičnimi nosilnimi vrečkami debeline več kot 50 mikronov.
- (74) Ukrepi držav članic za doseganje trajnega zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na njihovem ozemlju lahko vključujejo uporabo nacionalnih ciljev zmanjšanja, ohranitev ali uvedbo ekonomskih instrumentov ter omejitev trženja, če so te omejitve sorazmerne in nediskriminatorne. Taki ukrepi so lahko različni, odvisno od vpliva lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje, ko so te predelane ali odstranjene, njihovih lastnosti, ki omogočajo kompostiranje teh vrečk, njihove trajnosti ali določenega namena uporabe teh vrečk.
- (75) Da bi se zagotovila učinkovita in usklajena uporaba zahtev glede trajnostnosti iz te uredbe, bi bilo treba skladnost z navedenimi zahtevami meriti na podlagi zanesljivih, natančnih in ponovljivih metod, pri katerih se upoštevajo najnovejše splošno priznane metode.
- (76) Da bi se preprečile ovire za trgovino na notranjem trgu, bi bilo treba na ravni Unije uskladiti zahteve glede trajnostnosti embalaže, vključno s snovmi, ki vzbujaajo skrb, v embalaži, ter glede embalaže, primerne za kompostiranje, zmanjševanja embalaže, embalaže za večkratno uporabo in sistemov za ponovno uporabo. Da bi se olajšalo ugotavljanje skladnosti s takimi zahtevami, vključno s preizkuševalnimi, merilnimi in računskimi metodami, je treba določiti domnevo o skladnosti za embalažo in pakirane izdelke, ki so skladni s harmoniziranimi standardi, sprejetimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012, za navajanje podrobnih tehničnih specifikacij navedenih zahtev, zlasti da življenjski cikel embalaže in pakiranih izdelkov odseva povprečni razpon vedenja potrošnikov, hkrati pa bi morali biti taki standardi robustni, da bi odvrčali od namernega in nenamernega izogibanja zahtevam.
- (77) Če ne obstajajo harmonizirani standardi, bi morala biti uporaba skupnih tehničnih specifikacij nadomestna rešitev, ki bi izdelovalcu olajšala izpolnjevanje obveznosti zagotavljanja skladnosti z zahtevami glede trajnostnosti, na primer v primeru neupravičenih zamud pri vzpostavitvi harmoniziranega standarda. Poleg tega bi morala biti ta rešitev na voljo, kadar Komisija omeji ali umakne sklice na zadevne harmonizirane standarde, v skladu s členom 11(5) Uredbe (EU) št. 1025/2012. Skladnost s skupnimi tehničnimi specifikacijami, ki jih Komisija sprejme z izvedbenimi akti, bi morala biti tudi podlaga za domnevo o skladnosti.

³⁵ Scoping Study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive (Študija obsega za oceno izvedljivosti nadaljnjih ukrepov EU za preprečevanje odpadkov in izvajanje direktive o plastičnih vrečkah. Del II, Izvajanje direktive o plastičnih vrečkah), Eunomia (2021), izdal Urad za publikacije Evropske unije, 2022.

- (78) Da bi se zagotovili enotni pogoji za uporabo skupnih tehničnih specifikacij, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 Pogodbe, da določi, spremeni ali razveljavi skupne tehnične specifikacije za zahteve glede trajnosti in označevanja ter sistemov za ponovno uporabo in da sprejme preizkuševalne, merilne ali računske metode.
- (79) Za zagotovitev skladnosti z drugo zakonodajo Unije bi moral biti postopek ugotavljanja skladnosti modul notranjega nadzora proizvodnje, vključen v to uredbo, ki temelji na modulih, vključenih v Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta.³⁶
- (80) Oznaka CE na embalaži ne bi smela označevati skladnosti embalaže z zahtevami iz te uredbe, temveč samo skladnost pakiranega izdelka z veljavno zakonodajo Unije o izdelkih, če je to ustrezno. Zakonodaja Unije o izdelkih sicer običajno predpisuje, da je treba oznako CE za izdelek namestiti na sam izdelek ali na njegovo embalažo. Zahteva glede oznake CE na embalaži v znak skladnosti z zahtevami iz te uredbe lahko povzroči zmedo in nesporazum v zvezi s tem, ali se oznaka nanaša na samo embalažo ali na pakirani izdelek, na koncu pa tudi negotovost glede dejanske varnosti in skladnosti zadevnih pakiranih izdelkov.
- (81) Skladnost embalaže z zahtevami iz te uredbe bi morala biti namesto tega prikazana z izjavo EU o skladnosti.
- (82) Izdelovalci bi morali sestaviti izjavo EU o skladnosti, da bi zagotovili informacije o skladnosti embalaže s to uredbo. Izdelovalci bodo morda morali pripraviti izjavo EU o skladnosti tudi na podlagi druge zakonodaje Unije. Pripraviti bi bilo treba enotno izjavo EU o skladnosti za vse akte Unije, da se zagotovi učinkovit dostop do informacij za namene nadzora trga. Omogočiti bi bilo treba, da je taka enotna izjava EU o skladnosti tudi dosje z zadevnimi posameznimi izjavami o skladnosti, da se zmanjša upravno breme gospodarskih subjektov.
- (83) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta³⁷ določa okvir za nadzor trga izdelkov in nadzor izdelkov iz tretjih držav. Navedena uredba bi se morala uporabljati za embalažo, zajeto v tej uredbi, da se zagotovi, da embalaža, ki je vključena v prosti pretok blaga znotraj Unije, izpolnjuje zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje ljudi, varnost in okolje.
- (84) Ravnanje z odpadki v Uniji bi bilo treba izboljšati, in sicer zaradi varstva, ohranjanja in izboljševanja kakovosti okolja, varovanja zdravja ljudi, zagotavljanja skrbnega učinkovitega in preudarnega izkoriščanja naravnih virov, spodbujanja načel krožnega gospodarstva, povečevanja rabe energije iz obnovljivih virov, povečevanja energijske učinkovitosti, zmanjševanja odvisnosti Unije od uvoženih virov, zagotavljanja novih gospodarskih priložnosti in prispevanja k dolgoročni

³⁶ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

³⁷ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

konkurenčnosti. Učinkovitejša raba virov bi pripomogla tudi k znatnim neto prihrankom za podjetja, javne organe in potrošnike v Uniji, obenem pa bi pomagala zmanjšati skupne letne emisije toplogrednih plinov.

- (85) Nastajanje odpadne embalaže se kljub zahtevam in ciljem glede zmanjšanja količine embalaže iz Direktive 94/62/ES povečuje v absolutnem smislu in na prebivalca, medtem ko trendi kažejo na nadaljnji strm padec ponovne uporabe in ponovnega polnjenja embalaže, ki se krepi zaradi porasta potrošnje na poti in elektronskega trgovanja. Z razvojem izdelkov, materialov in vzorcev potrošnje se je znatno povečala uporaba embalaže za enkratno uporabo, zlasti plastike za enkratno uporabo. To je povezano z razmerami v prodaji na drobno, večjimi distribucijskimi mrežami, proizvodnjo in pakiranjem izdelkov na hitrih pakirnih linijah, ki skupno povzročajo negativen pritisk na trg za ponovno uporabo in ponovno polnjenje.
- (86) Države članice morajo imenovati enega ali več pristojnih organov za spremljanje in preverjanje izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev in organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalcev v zvezi z zbiranjem in obdelavo odpadkov iz njihovih izdelkov.
- (87) Da bi se zagotovilo boljše, pravočasnejše in enotnejše izvajanje obveznosti držav članic ter predvidele morebitne pomanjkljivosti pri izvajanju, bi bilo treba vzpostaviti sistem poročil zgodnjega opozarjanja za odkrivanje pomanjkljivosti in ukrepanje pred iztekom rokov za izpolnitev ciljev. Razširitev tega sistema, ki je v skladu z Direktivo 94/62/ES zajemal doseganje ciljev glede recikliranja, bi morala vključevati tudi cilje zmanjšanja količine odpadne embalaže, ki jih morajo države članice doseči do leta 2030 in 2035.
- (88) Ker je ravnanje z embalažo in odpadno embalažo pomemben element ravnanja z odpadki nasploh, bi morale države članice v načrtih ravnanja z odpadki, pripravljenimi v okviru izvajanja obveznosti iz Direktive 2008/98/ES, tej problematiki nameniti posebno poglavje. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti ukrepom za preprečevanje odpadkov in njihovo ponovno uporabo.
- (89) Ta uredba temelji na pravilih o ravnanju z odpadki in splošnih načelih iz Direktive 2008/98/ES.
- (90) Preprečevanje odpadkov je najučinkovitejši način za povečanje učinkovitosti rabe virov in zmanjšanje vpliva odpadkov na okolje. Zato je pomembno, da gospodarski subjekti sprejmejo ustrezne ukrepe za zmanjšanje nastajanja odpadkov z odpravo odvečne embalaže in omejitvijo uporabe določenih oblik embalaže, podaljšanjem življenjske dobe embalaže, preoblikovanjem izdelkov tako, da ni treba uporabiti embalaže ali da se lahko uporabi manj embalaže, vključno s prodajo v razsutem stanju, in prehodom z embalaže za enkratno uporabo na embalažo za večkratno uporabo.
- (91) Da bi se doseglo ambiciozno in trajno zmanjšanje celotnega nastajanja odpadne embalaže, bi bilo treba določiti cilje za zmanjšanje odpadne embalaže na prebivalca do leta 2030. Za doseg cilja 5-odstotnega zmanjšanja leta 2030 v primerjavi z letom 2018 bi bilo leta 2030 v celotni Uniji potrebno povprečno 19-odstotno skupno zmanjšanje v absolutnem smislu v primerjavi z izhodiščem za leto 2030. Države članice bi morale do leta 2035 nastajanje odpadne embalaže v primerjavi z letom 2018 zmanjšati za 10 %; s tem naj bi se količina odpadne embalaže zmanjšala za 29 % v primerjavi z izhodiščem za leto 2030. Da bi se zagotovila nadaljnja prizadevanja za zmanjšanje po letu 2030, bi bilo treba za leto 2035 določiti cilj 10-

odstotnega zmanjšanja glede na leto 2018, kar bi pomenilo 29-odstotno zmanjšanje v primerjavi z izhodiščem, za leto 2040 pa 15-odstotno zmanjšanje glede na leto 2018, kar pomeni 37-odstotno zmanjšanje v primerjavi z izhodiščem.

- (92) Države članice lahko te cilje dosežejo z ekonomskimi instrumenti in drugimi ukrepi za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki, vključno z ukrepi, ki se izvajajo prek sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca, ter spodbujanjem vzpostavitve in učinkovitega delovanja sistemov za ponovno uporabo in spodbujanjem gospodarskih subjektov, naj končnim uporabnikom ponudijo dodatne možnosti ponovnega polnjenja. Take ukrepe bi bilo treba sprejeti hkrati in poleg drugih ukrepov iz te uredbe, katerih cilj je zmanjšanje embalaže in odpadne embalaže, kot so zahteve glede zmanjšanja količine embalaže, cilji glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja, količinski pragovi in ukrepi za doseganje trajnega zmanjšanja potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk. Država članica lahko ob upoštevanju splošnih pravil iz Pogodbe in v skladu z določbami te uredbe sprejme določbe, ki presegajo minimalne cilje iz te uredbe.
- (93) Za izvajanje načela „onesnaževalec plača“ je primerno, da se obveznosti glede ravnanja z odpadno embalažo naložijo proizvajalcem, ki vključujejo vsakega izdelovalca, uvoznika ali distributerja, ki ne glede na uporabljeno metodo prodaje, vključno s pogodbami, sklenjenimi na daljavo, kot so opredeljene v členu 2(7) Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁸, na ozemlju države članice prvič poklicno da na voljo embalažo pod svojim imenom ali blagovno znamko.
- (94) Za spremljanje izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev v zvezi z njihovimi finančnimi in organizacijskimi obveznostmi za zagotavljanje ravnanja z odpadki iz embalaže, ki jo dajo prvič na voljo na trgu države članice, mora pristojni organ v vsaki državi članici vzpostaviti in voditi register, proizvajalci pa bi se morali vanj vpisati.
- (95) Za olajšanje registracije bi bilo treba zahteve v zvezi z registracijo v največji možni meri uskladiti po vsej Uniji, zlasti kadar proizvajalci dajo embalažo na voljo v različnih državah članicah. Da bi zagotovili enotne pogoje za izvajanje zahtev v zvezi z registracijo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 Pogodbe, da določi skupno obliko registracije in sporočanja podatkov v register, ki podrobno določa podatke, ki jih je treba sporočiti.
- (96) V skladu z načelom „onesnaževalec plača“ iz člena 191(2) Pogodbe je bistveno, da proizvajalci, ki dajejo na trg Unije embalažo in pakirane izdelke, prevzamejo odgovornost za ravnanje z njimi po koncu življenjske dobe. Opozoriti bi bilo treba, da je treba sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca iz Direktive 94/62/ES vzpostaviti do 31. decembra 2024, saj so najustreznejši način za doseg zgoraj

³⁸ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

navedenega in lahko z zmanjševanjem nastajanja odpadne embalaže ter njenim intenzivnejšim zbiranjem in recikliranjem pozitivno vplivajo na okolje. Sistemi se močno razlikujejo po načinu vzpostavitve, učinkovitosti in obsegu odgovornosti proizvajalcev. Zato bi se morala pravila o razširjeni odgovornosti proizvajalca iz Direktive 2008/98/ES na splošno uporabljati za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca v zvezi s proizvajalci embalaže, pri čemer bi jih bilo treba dopolniti s posebnimi dodatnimi določbami, kadar je to potrebno in ustrezno.

- (97) Proizvajalci bi morali imeti možnost, da skupaj izpolnjujejo navedene obveznosti prek organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, ki prevzamejo odgovornost v njihovem imenu. Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, bi morali pridobiti odobritev držav članic in bi morali med drugim z dokazili dokazati, da imajo finančna sredstva za kritje stroškov, ki jih vključuje razširjena odgovornost proizvajalca. Države članice bi lahko pri določanju upravnih in postopkovnih pravil za odobritev proizvajalcev za individualno skladnost in organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, za kolektivno skladnost, opredelile različne postopke za individualne proizvajalce in organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, da bi omejile upravno breme za individualne proizvajalce. Opozoriti bi bilo treba, da lahko države članice pooblastijo več organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, saj lahko konkurenca med njimi prinese večje koristi potrošnikom. Poleg tega bi morale države članice pri določanju ukrepov za zagotavljanje sklenitev dogovorov z distributerji, javnimi organi ali tretjimi osebami, ki ravnaajo z odpadki, omogočiti predhodne ali podobne sporazume in zahtevati, da se zavezujoči sporazumi sklenejo le v razumnem časovnem okviru po odobritvi.
- (98) Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta³⁹ določa pravila o sledljivosti trgovcev, natančneje obveznosti ponudnikov spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo sklepanje pogodb na daljavo s proizvajalci, ki potrošnikom ponujajo embalažo v Uniji. Da bi se preprečilo neupravičeno okoriščenje na podlagi obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, bi bilo treba določiti, kako naj taki ponudniki spletnih platform izpolnjujejo navedene obveznosti v zvezi z registri proizvajalcev embalaže, vzpostavljenimi v skladu s to uredbo. V tem okviru bi morali ponudniki spletnih platform, ki spadajo na področje uporabe poglavja III, oddelek 4, Uredbe (EU) 2022/2065 in potrošnikom omogočajo, da s proizvajalci sklepajo pogodbe na daljavo, od navedenih proizvajalcev pridobiti informacije o njihovi skladnosti s pravili o razširjeni odgovornosti proizvajalca, določenimi v tej uredbi. Za pravila o sledljivosti trgovcev, ki prodajajo embalažo prek spleta, veljajo pravila o izvrševanju iz Uredbe (EU) 2022/2065.
- (99) Države članice bi morale v skladu z določbami Direktive 2008/98/ES in te uredbe določiti ukrepe za razširjeno odgovornost proizvajalca iz te uredbe.

³⁹ Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

- (100) Države članice bi morale vzpostaviti kavcijske sisteme za odpadno embalažo, da se jo usmeri v drugačne oblike najprimernejšega ravnanja z odpadki v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki. Sistemi bi morali biti odprti za sodelovanje vseh zainteresiranih strani, zlasti gospodarskih subjektov in javnih organov, ter vzpostavljeni ob upoštevanju okolja ter zdravja potrošnikov, varnosti in higiene. Kavcijski sistemi bi se morali uporabljati tudi za embalažo uvoženih izdelkov v skladu z nediskriminatornimi določbami.
- (101) Države članice bi morale sprejeti tudi ukrepe za spodbujanje recikliranja, ki izpolnjuje standarde kakovosti za uporabo recikliranih materialov v ustreznih sektorjih. Ta obveznost je zlasti pomembna glede na določen minimalni delež recikliranih materialov v plastični embalaži.
- (102) Dokazano je, da dobro delujoči kavcijski sistemi zagotavljajo zelo visok delež zbiranja, zlasti plastenk in pločevink pijač. Ustrezno je, da države članice vzpostavijo kavcijske sisteme, da bi prispevale k doseganju cilja ločenega zbiranja plastenk pijače za enkratno uporabo iz Direktive (EU) 2019/904 in še dodatno spodbudile visoke deleže zbiranja kovinskih vsebnikov za pijačo. Navedeni sistemi bodo prispevali k povečanju ponudbe kakovostnih sekundarnih surovin, primernih za recikliranje v zaprti zanki, in zmanjšali količino v okolje odvrženih vsebnikov za pijačo.
- (103) Kavcijski sistemi bi morali biti obvezni za plastenke pijač za enkratno uporabo in kovinske vsebnike za pijačo. Države članice bi se lahko odločile tudi, da v te sisteme vključijo drugo embalažo, zlasti steklenice za enkratno uporabo, in bi morale zagotoviti, da so kavcijski sistemi za oblike embalaže za enkratno uporabo, zlasti za steklenice za pijačo za enkratno uporabo, enako na voljo tudi za embalažo za večkratno uporabo, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo. Razmisliti bi morale o vzpostavitvi kavcijskih sistemov tudi za embalažo za večkratno uporabo. V takih primerih bi moralo biti državi članici dovoljeno, da ob upoštevanju splošnih pravil iz Pogodbe in v skladu z določbami te uredbe sprejme določbe, ki presegajo minimalne zahteve iz te uredbe.
- (104) Vendar kavcijski sistemi ne bi smeli biti obvezni za embalažo za vino, aromatizirane vinske izdelke, žgane pijače ter mleko in mlečne izdelke, navedene v delu XVI Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁰, zaradi narave izdelkov ter razlik v njihovih proizvodnih in distribucijskih sistemih. Države članice lahko vzpostavijo kavcijske sisteme, ki zajemajo tudi drugo embalažo.
- (105) Vsi kavcijski sistemi bi morali biti skladni z minimalnimi splošnimi zahtevami iz te uredbe. Navedene zahteve bodo pomagale zagotoviti večjo doslednost in višje deleže vračanja v državah članicah. Določene so bile na podlagi mnenj deležnikov, strokovne analize in najboljših praks obstoječih kavcijskih sistemov. Zasnovane so

⁴⁰

Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

tako, da omogočajo inovacije, hkrati pa nudijo določeno mero prožnosti za prilagajanje lokalnim razmeram.

- (106) Države članice in vsi ustrezni deležniki, ki sodelujejo pri vzpostavitvi kavcijskih sistemov, bi si morali prizadevati za največjo interoperabilnost teh sistemov in sodelovati, da bi potrošnikom olajšali vračanje embalaže, zlasti na obmejnih območjih, kjer pomanjkanje interoperabilnosti dokazano povzroča nižje deleže vračanja.
- (107) Države članice, ki dve koledarski leti zapored pred začetkom veljavnosti te obveznosti dosežejo 90-odstotni delež zbiranja ciljnih vrst embalaže brez kavcijskega sistema, lahko zaprosijo, naj se kavcijski sistem ne vzpostavi.
- (108) Države članice bi morale dejavno spodbujati rešitve za ponovno uporabo in ponovno polnjenje kot poseben ukrep za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže. Podpirati bi morale vzpostavitev sistemov za ponovno uporabo in ponovno polnjenje ter spremljati njihovo delovanje in skladnost s higienskimi standardi. Države članice se spodbuja, naj sprejmejo tudi druge ukrepe, kot so vzpostavitev kavcijskih sistemov, ki zajemajo oblike embalaže za večkratno uporabo, uporaba ekonomskih spodbud ali določitev zahtev za končne distributerje, naj dajo na voljo določen odstotek izdelkov, ki niso zajeti v ciljnih glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja, v embalaži za ponovno uporabo ali s ponovnim polnjenjem, pod pogojem, da take zahteve ne bodo povzročile razdrobljenosti enotnega trga in ustvarile trgovinskih ovir.
- (109) Direktiva 94/62/ES je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/852 Evropskega parlamenta in Sveta⁴¹, ki določa cilje glede recikliranja za države članice, ki jih je treba doseči do leta 2025 in 2030. Te cilje in pravila za njihov izračun bi bilo treba ohraniti. Poleg tega bi bilo treba določiti ukrepe, ki bodo olajšali doseganje teh ciljev, kot so zahteve glede trajnostnosti za embalažo, zlasti določbe o možnosti recikliranja embalaže. Zato rokov za doseganje ciljev glede recikliranja do leta 2030 ne bi smelo biti mogoče preložiti.
- (110) Komisija mora v skladu z Direktivo 94/62/ES pregledati cilje glede recikliranja embalaže do leta 2030, da bi jih ohranila ali po potrebi povečala. Vendar ciljev, določenih za leto 2030, še ni primerno spremeniti, saj dokazi kažejo, da imajo nekatere države članice še vedno težave z doseganjem obstoječih ciljev. Zato bi bilo treba vzpostaviti ukrepe, ki bodo izdelovalce spodbujali, naj dajo na trg več embalaže, ki jo je mogoče reciklirati, in s tem pomagali državam članicam doseči cilje glede recikliranja. V prihodnje bi bilo treba Komisiji poročati o večji količini embalaže, ki jo je mogoče reciklirati, s podrobnejšimi podatki o tokovih embalaže. To bo Komisiji omogočilo pregled ciljev in možnost njihove ohranitve ali povečanja. Da bi se upošteval učinek ukrepov za izboljšanje možnosti recikliranja embalaže, se pregled ne bi smel izvesti pred predvideno splošno oceno Uredbe, to je osem let po

⁴¹ Direktiva (EU) 2018/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 150, 14.6.2018, str. 141).

začetku njene veljavnosti. Med tem pregledom bi bilo treba pozornost nameniti tudi možnosti uvedbe novih ciljev, ki bi bili podrobnejši od sedanjih.

- (111) Izračun ciljev glede recikliranja bi moral temeljiti na masi odpadne embalaže, ki vstopa v recikliranje. Države članice bi morale zagotoviti zanesljivost in točnost zbranih podatkov o reciklirani odpadni embalaži. Dejansko tehtanje odpadne embalaže, ki se šteje kot reciklirana, bi se moralo praviloma izvajati na točki, kjer odpadna embalaža vstopa v postopek recikliranja. Da bi se omejilo upravno breme, pa bi bilo kljub temu treba državam članicam pod strogimi pogoji in z odstopanjem od splošnega pravila omogočiti, da maso reciklirane odpadne embalaže ugotavljajo na podlagi meritev na izhodu iz katerega koli postopka sortiranja, popravljenih glede na povprečne deleže izgub, nastalih pred vstopom odpadkov v postopek recikliranja. Izgube materialov, do katerih pride, preden odpadki vstopijo v postopek recikliranja, na primer zaradi sortiranja ali drugih predhodnih postopkov, ne bi smele biti vključene v količine odpadkov, ki se poročajo kot reciklirani. Navedene izgube se lahko določijo na podlagi elektronskih registrov, tehničnih specifikacij, podrobnih pravil za izračun povprečnih deležev izgub za različne tokove odpadkov ali drugih enakovrednih ukrepov. Države članice bi morale take ukrepe vključiti v poročila o preverjanju kakovosti, ki se priložijo podatkom o recikliranju odpadkov, sporočenim Komisiji. Povprečne deleže izgub bi bilo treba po možnosti določati na ravni posameznih naprav za sortiranje odpadkov in jih povezati z različnimi glavnimi vrstami odpadkov, različnimi viri (kot so gospodinjstva ali trgovine), različnimi sistemi zbiranja in različnimi vrstami postopkov sortiranja. Povprečni deleži izgub bi se smeli uporabljati samo tedaj, kadar ni dovolj drugih zanesljivih podatkov, zlasti pri pošiljkah in izvozu odpadkov. Izguba mase materialov ali snovi zaradi procesov fizičnega ali kemičnega preoblikovanja, ki so neločljivo povezani s postopkom recikliranja, v katerem se odpadna embalaža dejansko predela v izdelke, materiale ali snovi, se ne bi smela odšteti od mase odpadkov, ki se poročajo kot reciklirani.
- (112) Kadar se izračun deleža recikliranja uporablja za aerobno ali anaerobno obdelavo odpadne biorazgradljive embalaže, lahko količina odpadkov, ki vstopajo v aerobno ali anaerobno obdelavo, šteje za reciklirano, če s tako obdelavo nastane izhodni produkt, ki bo uporabljen kot reciklirani izdelek, material ali snov. Izhodni produkt takšne obdelave je najpogostejše kompost ali digestat, vendar se lahko upoštevajo tudi drugi izhodni produkti, če vsebujejo primerljive količine recikliranih vsebnosti glede na količine obdelane odpadne biorazgradljive embalaže. V drugih primerih se ponovna predelava odpadne biorazgradljive embalaže v materiale, ki bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ki bodo odstranjeni ali bodo uporabljeni v drugih postopkih, katerih namen je enak kot predelava odpadkov, razen recikliranja, v skladu z opredelitvijo pojma recikliranje ne bi smela upoštevati pri izračunu doseganja ciljev glede recikliranja.
- (113) Odpadni embalažni materiali, ki po pripravljalnem postopku pred dejansko predelavo niso več odpadki, bi se morali šteti za reciklirane, če so namenjeni za nadaljnjo predelavo v izdelke, materiale ali snovi, bodisi za prvotni namen bodisi za druge namene. Materiali, ki niso več odpadki in bodo uporabljeni kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije, ki bodo uporabljeni za zasipanje ali bodo odstranjeni, ali bodo uporabljeni v drugih postopkih, katerih namen je enak kot predelava odpadkov, razen recikliranja, se ne bi smeli upoštevati pri izračunu doseganja ciljev glede recikliranja.
- (114) Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da upoštevajo recikliranje kovin, izločenih po sežigu odpadkov, sorazmerno z deležem sežgane odpadne embalaže,

pod pogojem, da reciklirane kovine izpolnjujejo nekatera merila glede kakovosti, določena v Izvedbenem sklepu Komisije (EU) 2019/1004⁴² o določitvi pravil za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov o odpadkih v skladu z Direktivo 2008/98/ES.

- (115) Če se odpadna embalaža izvozi iz Unije za recikliranje, se uporablja Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁴³.
- (116) Ker ponovna uporaba pomeni, da se na trg ne daje nova embalaža, bi bilo treba pri doseganju ciljev glede recikliranja embalaže upoštevati prodajno embalažo za večkratno uporabo, prvič dano na trg, in leseno embalažo, ki je popravljena zaradi ponovne uporabe. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da uporabijo to možnost za izračun prilagojene ravni ciljev glede recikliranja z upoštevanjem največ petih odstotnih točk povprečnega deleža prodajne embalaže za večkratno uporabo, ki je bila v predhodnih treh letih prvič dana na trg in ponovno uporabljena v okviru sistema za ponovno uporabo embalaže.
- (117) Proizvajalci in organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, bi morali biti dejavno vključeni v zagotavljanje informacij končnim uporabnikom o preprečevanju nastajanja odpadne embalaže in ravnanju z njo, zlasti potrošnikom. Te informacije bi morale vključevati razpoložljivost ureditev za ponovno uporabo embalaže, pomen oznak na embalaži in druga navodila o odlaganju odpadne embalaže. Proizvajalci bi morali končne uporabnike tudi obveščati, da imajo pomembno vlogo pri zagotavljanju okolju čim bolj prijaznega ravnanja z odpadno embalažo. Za razkritje informacij vsem končnim uporabnikom in poročanje o embalaži bi bilo treba uporabljati sodobne informacijske tehnologije. Navedene informacije bi bilo treba zagotoviti bodisi na tradicionalne načine, na primer na plakatih na notranjih in zunanjih površinah ter s kampanjami v družbenih medijih, bodisi na inovativnejše načine, kot je namestitev kod QR na embalažo, ki omogočajo elektronski dostop do spletišč.
- (118) Države članice bi morale Komisiji zagotoviti informacije o doseganju ciljev glede recikliranja za vsako koledarsko leto. Za oceno učinkovitosti ukrepov za zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk je treba sporočiti tudi podatke o potrošnji zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk in debelih plastičnih nosilnih vrečk, da bi bilo mogoče oceniti, ali se je zaradi ukrepov, namenjenih zmanjšanju potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk, potrošnja teh vrečk povečala. Zagotavljanje podatkov o letni potrošnji zelo debelih nosilnih vrečk bi moralo biti za države članice prostovoljno. Da bi se ocenilo, ali so obvezni kavcijski sistemi, ki jih bodo vzpostavile države članice, učinkoviti oziroma ali so izvzetja držav članic iz obveznosti vzpostavitve navedenih sistemov upravičene, je treba pridobiti informacije o deležu zbiranja take embalaže na podlagi poročanja držav članic.

⁴² Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/1004 z dne 7. junija 2019 o določitvi pravil za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov o odpadkih v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Izvedbenega sklepa Komisije C(2012) 2384 (UL L 163, 20.6.2019, str. 66).

⁴³ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

- (119) Države članice bi morale za vzpostavitev metodologije za oceno možnosti recikliranja v velikem obsegu sporočiti tudi podatke o deležih recikliranja odpadne embalaže glede na material in vrsto embalaže, količinah ločeno zbrane odpadne embalaže za vsak material embalaže, količinah odpadne embalaže, dane na trg, glede na material in vrsto embalaže ter nameščenih zmogljivostih sortiranja in recikliranja. Poročati bi bilo treba letno.
- (120) Države članice bi morale podatke sporočiti Komisiji elektronsko in ji predložiti poročilo o preverjanju kakovosti. Poleg tega bi moralo biti podatkom o ciljih glede recikliranja priloženo poročilo z opisom ukrepov, sprejetih za vzpostavitev učinkovitega sistema nadzora kakovosti in sledljivosti odpadne embalaže.
- (121) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje obveznosti poročanja, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 Pogodbe, da določi pravila za izračun in preverjanje podatkov o doseganju ciljev glede recikliranja, stopenj ločenega zbiranja embalaže, zajete v kavcijskem sistemu, ter podatkov, potrebnih za določitev metodologije za oceno možnosti recikliranja v velikem obsegu. Ta izvedbeni akt bi moral vsebovati tudi pravila za ugotavljanje količine nastale odpadne embalaže ter določiti obliko za sporočanje podatkov. Z njim bi bilo treba določiti tudi metodologijo za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo in obliko za sporočanje teh podatkov, saj je to potrebno za podporo spremljanju in popolnemu izvajanju bistvenih zahtev glede plastičnih nosilnih vrečk, zlasti za zagotovitev razčlenjenega in obveznega poročanja o različnih kategorijah plastičnih nosilnih vrečk. Ta izvedbeni akt bi moral nadomestiti Sklep Komisije (EU) 2018/896⁴⁴ in Odločbo Komisije 2005/270/ES⁴⁵.
- (122) Da bi države članice in Komisija prispevale k spremljanju izvajanja ciljev iz te uredbe, bi morale države članice vzpostaviti zbirke podatkov o embalaži in zagotoviti njihovo dobro delovanje.
- (123) Učinkovito izvrševanje zahtev glede trajnostnosti je bistvenega pomena za zagotavljanje poštene konkurence, da se zagotovita doseganje pričakovanih koristi in prispevek te uredbe k izpolnitvi ciljev Unije na področju podnebja, energije in krožnosti. Zato bi se morala Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶, ki določa horizontalni okvir za nadzor trga in izdelkov, ki vstopajo na trg Unije, uporabljati za izdelke, ki vstopajo na trg Unije, za katere so v skladu s to uredbo določene zahteve glede trajnostnosti.

⁴⁴ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2018/896 z dne 19. junija 2018 o določitvi metodologije za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk in spremembi Odločbe 2005/270/ES (UL L 160, 25.6.2018, str. 6).

⁴⁵ Odločba Komisije 2005/270/ES z dne 22. marca 2005 o določitvi preglednic za sistem zbirke podatkov na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži (UL L 86, 5.4.2005, str. 6).

⁴⁶ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

- (124) Embalaža bi se smela dati v promet le, če ne predstavlja znanega tveganja za okolje in zdravje ljudi. Za namene te uredbe bi bilo treba embalažo, ki pomeni tveganje, opredeliti kot embalažo, ki lahko škodljivo vpliva na okolje ali druge javne interese, zaščitene z zadevnimi zahtevami, zaradi neskladnosti z zahtevo glede trajnostnosti ali ker odgovorni gospodarski subjekt ne izpolnjuje zahteve glede trajnostnosti, da se doseže boljša usklajenost s posebnimi značilnostmi zahtev glede trajnostnosti in da se zagotovi osredotočenost prizadevanj glede nadzora trga na neskladnost s takimi zahtevami.
- (125) Vzpostaviti bi bilo treba postopek, po katerem se zainteresirane strani obvestijo o načrtovanih ukrepih v zvezi z embalažo, ki pomeni tveganje. Poleg tega bi moral tak postopek organom za nadzor trga v državah članicah omogočati, da v sodelovanju z zadevnimi gospodarskimi subjekti v zgodnji fazi ukrepajo v zvezi s tako embalažo. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 Pogodbe, da določi, ali so nacionalni ukrepi v zvezi z neskladnimi izdelki upravičeni ali ne.
- (126) Organi za nadzor trga bi morali imeti pravico, da od gospodarskih subjektov zahtevajo sprejetje korektivnih ukrepov na podlagi ugotovitev, da embalaža ne izpolnjuje zahtev glede trajnostnosti in označevanja ali da gospodarski subjekt krši druga pravila o dajanju embalaže na trg ali njeni dostopnosti na trgu. Da bi se gospodarskim subjektom zagotovili enotni pogoji za izvajanje zahteve za sprejetje korektivnih ukrepov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 Pogodbe, da določi, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne.
- (127) V okviru nadzora trga se v primeru pomislekov glede tveganja za zdravje ljudi, povezanega z embalažnim materialom, ne ocenijo tveganja za zdravje ljudi ali živali, če se navedeno tveganje prenese na pakirano vsebino embalažnega materiala, temveč se opozorijo organi, pristojni za nadzor tveganj in imenovani v skladu z Uredbo (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁷, Uredbo (EU) 2017/745, Uredbo (EU) 2017/746, Direktivo 2001/83/ES ali Uredbo (EU) 2019/6.
- (128) Javno naročanje obsega 14 % BDP Unije. Komisiji bi bilo treba dodeliti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe, ki ga lahko po potrebi uveljavlja, da od (javnih) naročnikov, kot so opredeljeni v Direktivi 2014/24/EU

⁴⁷ Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmaceutskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).

Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁸ in Direktivi 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹, zahteva, kadar je ustrezno, naj naročanje uskladijo s posebnimi merili ali cilji zelenih javnih naročil, kar bo prispevalo k cilju doseganja podnebne nevtralnosti, izboljšanja energijske učinkovitosti in učinkovite rabe virov ter k prehodu na krožno gospodarstvo, ki varuje javno zdravje in biološko raznovrstnost. V primerjavi s pristopom na podlagi prostovoljne odločitve bi morala obvezna merila ali cilji zagotoviti največjo učinkovitost vzvoda javne porabe pri povečanju povpraševanja po boljši embalaži. Merila bi morala biti pregledna, objektivna in nediskriminatorna.

- (129) Izvedbena pooblastila, ki se prenesejo na Komisijo s to uredbo in se ne nanašajo na ugotavljanje, ali so ukrepi, ki jih države članice sprejmejo v zvezi z neskladno embalažo, upravičeni, bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
- (130) V zvezi z embalažo, ki vstopa na trg Unije, bi bilo treba dati prednost sodelovanju na trgu med organi za nadzor trga in gospodarskimi subjekti. Čeprav se lahko posredovanja organov, določenih v skladu s členom 25(1) Uredbe (EU) 2019/1020, nanašajo na katero koli embalažo, ki vstopa na trg Unije, bi se morala osredotočiti predvsem na embalažo, za katero veljajo ukrepi prepovedi, ki jih sprejmejo organi za nadzor trga. Če organi za nadzor trga sprejmejo take ukrepe prepovedi, ki niso omejeni na nacionalno ozemlje, bi morali organom, določenim za nadzor nad embalažo, ki vstopa na trg Unije, sporočiti podrobnosti, potrebne za identifikacijo take neskladne embalaže na mejah, vključno z informacijami o pakiranih izdelkih in gospodarskih subjektih, da se za izdelke, ki vstopajo na trg Unije, omogoči pristop na podlagi tveganja. V takih primerih si bodo carinski organi prizadevali identificirati to embalažo in jo ustaviti na mejah.
- (131) Za optimizacijo in razbremenitev postopka nadzora na zunanjih mejah Unije je treba omogočiti avtomatiziran prenos podatkov med informacijskim in komunikacijskim sistemom za nadzor trga (ICSMS) in carinskimi sistemi. Dva različna prenosa podatkov bi se morala razlikovati glede na svoj zadevni namen. Prvič, ICSMS bi moral carinske organe obvestiti o ukrepih prepovedi, ki jih sprejmejo organi za nadzor trga na podlagi identifikacije neskladne embalaže, da bi jih organi, določeni za nadzor na zunanjih mejah, uporabili za identifikacijo embalaže, za katero bi lahko bil tak ukrep prepovedi ustrezen. Za navedene prve prenose podatkov bi bilo treba uporabiti elektronski carinski sistem za obvladovanje tveganja (CRMS) iz člena 36 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447⁵⁰ brez poseganja v kateri koli prihodnji razvoj okolja za obvladovanje tveganja na carinskem področju. Drugič, kadar carinski organi odkrijejo neskladno embalažo, bo potreben sistem vodenja zadev,

⁴⁸ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁴⁹ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetskem in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

⁵⁰ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).

med drugim za prenos uradnega obvestila o začasnem zadržanju, sklepa organov za nadzor trga in rezultatov ukrepov, ki so jih sprejeli carinski organi. Okolje enotnega okenca EU za carino podpira navedene druge prenose podatkov med sistemom ICSMS in nacionalnimi carinskimi sistemi.

- (132) Da bi se zagotovili enotni pogoji za izvajanje medsebojne povezave za komunikacijo med organi za nadzor trga in carinskimi organi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih aktov v skladu s členom 291 Pogodbe, da določi postopkovna pravila in podrobnosti glede ureditev izvajanja, vključno s funkcijami, podatkovnimi elementi in obdelavo podatkov, ter pravila o obdelavi osebnih podatkov, zaupnosti in upravljanju v zvezi z medsebojno povezavo.
- (133) Komisija bi se morala pri sprejemanju delegiranih aktov v skladu s členom 290 Pogodbe pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetovati, tudi na ravni strokovnjakov, navedena posvetovanja pa bi se morala izvesti v skladu z načeli, navedenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁵¹. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki se nanašajo na pripravo delegiranih aktov. Komisija bi morala pri pripravi teh delegiranih aktov upoštevati znanstvene ali druge razpoložljive tehnične informacije, vključno z ustreznimi mednarodnimi standardi.
- (134) Da bi se zagotovilo, da je mogoče zahteve za izdelke iz Direktive (EU) 2019/904 spremljati in uveljavljati ter da se v zvezi z njimi izvaja ustrezen nadzor trga, bi bilo treba Uredbo (EU) 2019/1020 spremeniti tako, da bi se v njeno področje uporabe vključila Direktiva (EU) 2019/904. Zahteve v zvezi z vsebnostjo recikliranih materialov v plastenkah pijač bi bilo treba 1. januarja 2030 črtati iz Direktive (EU) 2019/904, saj to zadevo ureja izključno ta uredba. Prav tako bi bilo treba črtati ustrezne obveznosti poročanja.
- (135) Da bi se povečalo zaupanje javnosti v embalažo, dano na trg, zlasti kar zadeva skladnost z zahtevami glede trajnostnosti, bi bilo treba gospodarskim subjektom, ki dajejo na trg neskladno embalažo ali ne izpolnjujejo svojih obveznosti, naložiti kazni. Zato morajo države članice v nacionalni zakonodaji določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za neupoštevanje določb te uredbe.
- (136) Komisija bi morala opraviti vrednotenje te uredbe. V skladu z odstavkom 22 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje bi morala navedena ocena temeljiti na petih merilih, tj. uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti Unije, ter zagotoviti podlago za ocene učinka morebitnih nadaljnjih ukrepov. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predložiti poročilo o izvajanju te uredbe ter njenih učinkih na okoljsko trajnostnost embalaže in delovanje notranjega trga.

⁵¹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (137) Gospodarskim subjektom je treba dati na voljo dovolj časa za izpolnitev njihovih obveznosti na podlagi te uredbe, državam članicam pa za vzpostavitev upravne infrastrukture, potrebne za uporabo te uredbe. Uporabo te uredbe bi bilo zato treba preložiti na razumen datum, kadar so lahko navedene priprave končane. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti temu, da bi se MSP olajšala skladnost z njihovimi obveznostmi in zahtevami iz te uredbe, vključno s smernicami, ki jih Komisija zagotovi gospodarskim subjektom za olajšanje skladnosti, s poudarkom na MSP.
- (138) Za izpolnitev navedenih zavez ter vzpostavitev ambicioznega in hkrati usklajenega okvira za embalažo je treba sprejeti uredbo, ki določa zahteve za embalažo v njenem celotnem življenjskem ciklu. Direktivo 94/62/ES bi bilo zato treba razveljaviti.
- (139) Da bi se državam članicam omogočilo sprejetje potrebnih upravnih ukrepov v zvezi z organizacijo postopkov pristojnih organov za odobritev, hkrati pa ohranila kontinuiteta za gospodarske subjekte, bi bilo treba uporabo te direktive odložiti.
- (140) Z datumom uporabe te uredbe bi bilo treba razveljaviti Direktivo 94/62/ES. Da pa bi se zagotovili nemoten prehod in kontinuiteta, dokler Komisija ne sprejme novih pravil v skladu s to uredbo, ter kontinuiteta pri uporabi sistema lastnih virov sredstev Unije v zvezi z lastnimi sredstvi iz naslova nereciklirane odpadne plastične embalaže, bi morale nekatere obveznosti iz navedene direktive v zvezi z označevanjem, cilji glede recikliranja in predložitvijo podatkov Komisiji ostati v veljavi še določeno obdobje.
- (141) Ker ciljev te uredbe, in sicer izboljšanja okoljske trajnostnosti embalaže in zagotovitve prostega pretoka embalaže na notranjem trgu, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi svojega obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

1. V tej uredbi so določene zahteve glede okoljske trajnostnosti in označevanja v celotnem življenjskem ciklu embalaže, da se omogoči njeno dajanje na trg, ter glede razširjene odgovornosti proizvajalca, zbiranja, obdelave in recikliranja odpadne embalaže.
2. Ta uredba prispeva k učinkovitemu delovanju notranjega trga z usklajevanjem nacionalnih ukrepov v zvezi z embalažo in odpadno embalažo zaradi preprečevanja trgovinskih ovir ter izkrivljanja in omejevanja konkurence v Uniji ter preprečevanja ali zmanjševanja škodljivih vplivov embalaže in odpadne embalaže na okolje in zdravje ljudi na podlagi visoke ravni varstva okolja.

3. Ta uredba prispeva k prehodu na krožno gospodarstvo z določitvijo ukrepov v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za vso embalažo, ne glede na uporabljeni material, in vso odpadno embalažo ne glede na to, ali se ta uporablja ali nastaja v industriji, drugi proizvodni dejavnosti, prodaji na drobno ali distribuciji, uradih, storitvah ali gospodinjstvih.
2. Ta uredba se uporablja brez poseganja v regulativne zahteve Unije za embalažo, kot so zahteve glede varnosti, kakovosti, varovanja zdravja ali higiene pakiranih izdelkov, zahteve glede prevoza ter določbe Direktive 2008/98/ES o ravnanju z nevarnimi odpadki.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „embalaža“ pomeni predmete iz kakršnih koli materialov, ki so namenjeni shranjevanju, zaščiti, dostavi ali predstavitvi izdelkov ali ravnanju z njimi in jih je mogoče glede na njihovo funkcijo, material in zasnovo razlikovati po obliki embalaže ter vključujejo:
 - (a) predmete, ki so potrebni za shranjevanje, podpiranje ali ohranjanje izdelka v njegovi celotni življenjski dobi in niso sestavni del izdelka, namenjen uporabi, porabi ali odstranitvi skupaj z izdelkom;
 - (b) sestavne dele in pomožne elemente predmeta iz točke (a), vgrajene v predmet;
 - (c) pomožne elemente predmeta iz točke (a), ki so obešeni neposredno na izdelek ali pritrjeni nanj, opravljajo funkcijo embalaže in niso sestavni del izdelka, namenjen uporabi, porabi ali odstranitvi skupaj z izdelkom;
 - (d) predmete, ki so zasnovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu, pod pogojem, da opravljajo funkcijo embalaže;
 - (e) predmete za enkratno uporabo, ki se prodajajo, polnijo ali so zasnovani in namenjeni za polnjenje na prodajnem mestu, pod pogojem, da opravljajo funkcijo embalaže;
 - (f) čajne ali kavne vrečke, potrebne za shranjevanje čajnega ali kavnega izdelka ter namenjene uporabi in odstranitvi skupaj z izdelkom;
 - (g) enoto enojne porcije kavnega ali čajnega sistema, potrebno za shranjevanje kavnega ali čajnega izdelka in namenjeno uporabi in odstranitvi skupaj z izdelkom;
- (2) „prodajna embalaža“ pomeni embalažo, zasnovano tako, da predstavlja prodajno enoto, ki je sestavljena iz izdelkov in embalaže ter namenjena končnemu uporabniku ali potrošniku na prodajnem mestu;
- (3) „skupinska embalaža“ pomeni embalažo, ki je zasnovana tako, da na prodajnem mestu predstavlja skupino določenega števila prodajnih enot, ne glede na to, ali se kot taka prodaja končnemu uporabniku ali pa služi le kot sredstvo za polnjenje polic

na prodajnem mestu ali oblikovanje skladiščne ali distribucijske enote, in ki jo je mogoče ločiti od izdelka, ne da bi to vplivalo na njene značilnosti;

- (4) „transportna embalaža“ pomeni embalažo, ki je zasnovana tako, da lajša ravnanje z več prodajnimi enotami ali enotami skupinske embalaže in njihov prevoz, in je namenjena preprečevanju poškodb pri ravnanju in prevozu ter vključuje embalažo za elektronsko trgovanje, ne vključuje pa zabojnikov za cestni, železniški, ladijski in letalski prevoz;
- (5) „embalaža za elektronsko trgovanje“ pomeni transportno embalažo, ki se uporablja za dostavo izdelkov v okviru spletne prodaje ali drugih oblik prodaje končnemu uporabniku na daljavo;
- (6) „omogočanje dostopnosti na trgu“ pomeni vsako dobavo embalaže za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi proti plačilu bodisi brezplačno;
- (7) „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti embalaže na trgu Unije;
- (8) „gospodarski subjekt“ pomeni izdelovalca, dobavitelja embalaže, uvoznika, distributerja, končnega distributerja in ponudnika storitev odpremnih skladišč;
- (9) „izdelovalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izdeluje embalažo pod svojim imenom ali blagovno znamko ali za katero se embalaža načrtuje ali izdeluje ter ki navedeno embalažo uporablja za shranjevanje, zaščito, dostavo ali predstavitev izdelkov pod svojim imenom ali blagovno znamko ali ravnanje z njimi, ne da bi bila ta predhodno dana na trg;
- (10) „proizvajalec“ pomeni vsakega izdelovalca, uvoznika ali distributerja, ki ne glede na način prodaje, vključno s pogodbami, sklenjenimi na daljavo, kot so opredeljene v členu 2(7) Direktive 2011/83/EU, na ozemlju države članice prvič poklicno da na voljo embalažo pod svojim imenom ali blagovno znamko;
- (11) „dobavitelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki embalažo ali embalažni material dobavlja izdelovalcu, ki to embalažo uporablja za shranjevanje, zaščito, dostavo ali predstavitev izdelkov pod svojim imenom ali blagovno znamko ali ravnanje z njimi;
- (12) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki embalažo ali pakirani izdelek iz tretje države daje na trg Unije;
- (13) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki ni izdelovalec ali uvoznik in ki omogoča dostopnost embalaže ali pakiranega izdelka na trgu;
- (14) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je izdelovalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi izdelovalca iz te uredbe;
- (15) „imenovani zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca“ pomeni pravno ali fizično osebo, ki ima sedež v državi članici, v kateri proizvajalec prvič omogoči dostopnost embalaže na trgu in ki ni država članica, v kateri ima proizvajalec sedež, in ki jo proizvajalec imenuje v skladu s členom 8a(5), tretji pododstavek, Direktive 2008/98/ES za izpolnjevanje svojih obveznosti iz poglavja VII te uredbe;
- (16) „končni distributer“ pomeni distributerja, ki končnemu uporabniku dostavlja pakirane izdelke ali izdelke, ki jih je mogoče kupiti s ponovnim polnjenjem;

- (17) „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki deluje za namene zunaj svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
- (18) „končni uporabnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s prebivališčem ali sedežem v Uniji, ki ji je bil izdelek v okviru njenih industrijskih ali poklicnih dejavnosti dan na voljo kot potrošniku ali poklicnemu končnemu uporabniku in ki ne omogoča več dostopnosti tega izdelka na trgu v obliki, v kateri ji je bil dobavljen;
- (19) „kompozitna embalaža“ pomeni enoto embalaže, izdelano iz dveh ali več različnih materialov, ki jih ni mogoče ročno ločiti in torej tvorijo eno samo neločljivo enoto, razen materialov, ki se uporabljajo za etikete, zapirala in tesnila;
- (20) „odpadna embalaža“ pomeni kakršno koli embalažo ali embalažni material, ki ustreza opredelitvi pojma odpadka iz člena 3 Direktive 2008/98/ES, z izjemo ostankov iz proizvodnje;
- (21) „preprečevanje nastajanja odpadne embalaže“ pomeni ukrepe, ki se sprejmejo, preden embalaža ali embalažni material postane odpadna embalaža, in ki zmanjšujejo količino odpadne embalaže, tako da je za shranjevanje, zaščito, dostavo ali predstavitev izdelkov ali ravnanje z njimi potrebna manjša količina embalaže ali pa embalaža sploh ni potrebna;
- (22) „ponovna uporaba“ pomeni vsak postopek, pri katerem se embalaža za večkratno uporabo ponovno uporabi za isti namen, za katerega je bila izdelana;
- (23) „embalaža za enkratno uporabo“ pomeni embalažo, ki ni embalaža za večkratno uporabo;
- (24) „kroženje“ pomeni cikel, ki ga embalaža za večkratno uporabo opravi od trenutka, ko se da na trg skupaj z izdelki, katerih shranjevanju, zaščiti, dostavi ali predstavitvi je namenjena oziroma ravnanju s katerimi je namenjena, do trenutka, ko se pripravi za ponovno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, da bi se skupaj z izdelki ponovno dobavila končnim uporabnikom;
- (25) „pot“ pomeni pot od polnjenja ali natovarjanja do praznjenja ali raztovarjanja, ki jo embalaža opravi v okviru kroženja ali samostojno;
- (26) „sistemi za ponovno uporabo“ pomenijo organizacijske, tehnične in/ali finančne ureditve, ki omogočajo ponovno uporabo v okviru sistema odprte ali zaprte zanke. Kavcijski sistemi, ki zagotavljajo zbiranje embalaže za ponovno uporabo, se štejejo za del sistema za ponovno uporabo;
- (27) „obnova“ pomeni postopek, potreben za vzpostavitev funkcionalnosti embalaže za večkratno uporabo z namenom njene ponovne uporabe;
- (28) „ponovno polnjenje“ pomeni postopek, v katerem končni uporabnik svoj vsebnik, ki opravlja funkcijo embalaže, napolni z izdelkom ali več izdelki, ki jih ponuja končni distributer v okviru trgovskega posla;
- (29) „točka za ponovno polnjenje“ pomeni mesto, na katerem končni distributer končnim uporabnikom ponuja izdelke, ki jih je mogoče kupiti s ponovnim polnjenjem;

- (30) „sektor gostinstva“ pomeni gostinstvo v skladu statistično klasifikacijo gospodarskih dejavnosti – NACE Rev. 2⁵²;
- (31) „zasnova za recikliranje“ pomeni zasnovno embalaže, vključno z njenimi posameznimi sestavnimi deli, ki omogoča recikliranje z najsodobnejšimi postopki zbiranja, sortiranja in recikliranja;
- (32) „reciklirano v velikem obsegu“ pomeni zbrano, sortirano in reciklirano z nameščeno najsodobnejšo infrastrukturo in postopki, ki zajemajo vsaj 75 % prebivalstva Unije, vključno z odpadno embalažo, izvoženo iz Unije, ki izpolnjuje zahteve iz člena 47(5);
- (33) „kategorija embalaže“ pomeni kombinacijo materiala in posebne zasnove embalaže, ki določa možnost recikliranja z najsodobnejšimi postopki zbiranja, sortiranja in recikliranja ter je pomembna za opredelitev meril glede zasnove za recikliranje;
- (34) „vgrajeni sestavni del“ pomeni sestavni del embalaže, ki je lahko ločen od glavnega dela embalažne enote in sestavljen iz drugega materiala, vendar je neločljivo povezan z embalažno enoto in njenim delovanjem ter ga pri porabi izdelka ni treba ločiti od glavne embalažne enote in se običajno zavrže hkrati z embalažno enoto, čeprav je njegova pot odstranjevanja lahko drugačna;
- (35) „ločeni sestavni del“ pomeni sestavni del embalaže, ki je ločen od glavnega dela embalažne enote in je lahko sestavljen iz drugega materiala, za dostop do izdelka ga je treba v celoti in trajno ločiti od glavne embalažne enote ter se običajno zavrže pred embalažno enoto in ločeno od nje;
- (36) „embalažna enota“ pomeni enoto kot celoto, vključno z morebitnimi vgrajenimi ali ločenimi sestavnimi deli, ki skupaj opravljajo funkcije embalaže, kot so shranjevanje, zaščita, dostava, skladiščenje, prevoz in predstavitev izdelkov ter ravnanje z njimi, ter samostojnimi enotami skupinske ali transportne embalaže, kadar se te pred predstavitvijo na prodajnem mestu zavržejo;
- (37) „inovativna embalaža“ pomeni obliko embalaže, ki je izdelana z uporabo novih materialov, zasnove ali proizvodnih postopkov, ki zagotavljajo bistveno izboljšanje funkcij embalaže, kot so shranjevanje, zaščita, dostava ali predstavitev izdelkov ali ravnanje z njimi, ter dokazljive koristi za okolje, razen embalaže, oblikovane s spremembo obstoječe embalaže izključno zaradi boljše predstavitve izdelkov in trženja;
- (38) „sekundarne surovine“ pomenijo materiale, ki so bili pridobljeni s postopki recikliranja in lahko nadomestijo primarne surovine;
- (39) „popotrošniški plastični odpadki“ pomenijo plastične odpadke, ki nastanejo iz plastičnih izdelkov, danih na trg;

⁵²

[NACE Rev. 2 – statistična klasifikacija gospodarskih dejavnosti – priročniki in smernice v zvezi z izdelki – Eurostat \(europa.eu\)](#); [statistični podatki o gostinstvu – NACE Rev. 2 – spletišče Statistics Explained \(europa.eu\)](#).

- (40) „kontaktna embalaža“ pomeni embalažo s katerim koli namenom uporabe embalaže, ki ga zajemajo uredbe (ES) št. 1831/2003, (ES) št. 1935/2004, (ES) št. 767/2009, (ES) št. 2009/1223, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/4 in (EU) 2019/6 ter Direktiva 2001/83/ES ali Direktiva 2008/68/ES;
- (41) „embalaža, primerna za kompostiranje“ pomeni embalažo, ki se lahko fizično, kemično, toplotno ali biološko razgradi, tako da se večina končnega komposta na koncu razgradi v ogljikov dioksid, mineralne soli, biomaso in vodo, v skladu s členom 47(4), ter ne ovira ločenega zbiranja in postopka ali dejavnosti kompostiranja, v katero je embalaža vključena v industrijsko nadzorovanih pogojih;
- (42) „plastenke pijač za enkratno uporabo“ pomenijo plastenke pijač iz dela F Priloge k Direktivi (EU) 2019/904;
- (43) „plastika“ pomeni polimer v smislu člena 3(5) Uredbe (ES) št. 1907/2006, ki so mu lahko dodani aditivi ali druge snovi ter se lahko uporablja kot glaven strukturni sestavni del embalaže, razen naravnih polimerov, ki niso kemično modificirani;
- (44) „plastične nosilne vrečke“ pomenijo nosilne vrečke iz plastike z ročaji ali brez njih, ki so na voljo potrošnikom na mestu prodaje izdelkov;
- (45) „lahke plastične nosilne vrečke“ pomenijo plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 50 mikronov;
- (46) „zelo lahke plastične nosilne vrečke“ pomenijo plastične nosilne vrečke z debelino stene manj kot 15 mikronov;
- (47) „debele plastične nosilne vrečke“ pomenijo plastične nosilne vrečke z debelino stene od 50 do 99 mikronov;
- (48) „zelo debele plastične nosilne vrečke“ pomenijo plastične nosilne vrečke z debelino stene več kot 99 mikronov;
- (49) „vsebniki za odpadke“ pomenijo zabojnike, koše in vreče, ki se uporabljajo za shranjevanje in zbiranje odpadkov;
- (50) „kavcija“ pomeni fiksni denarni znesek, ki ni del cene pakiranega ali polnjenega izdelka in ki ga končni uporabnik plača ob nakupu takega pakiranega ali polnjenega izdelka, vključenega v kavcijski sistem v zadevni državi članici, ter katerega vračilo se lahko zahteva, ko končni uporabnik embalažo, vključeno v kavcijski sistem, vrne na zbirno mesto, vzpostavljeno v ta namen;
- (51) „kavcijski sistem“ pomeni sistem, v okviru katerega končni uporabnik ob nakupu pakiranega ali polnjenega izdelka, vključenega v ta sistem, plača kavcijo, ki se končnemu uporabniku vrne, ko se embalaža, vključena v kavcijski sistem, vrne na zbirno mesto, vzpostavljeno v ta namen;
- (52) „tehnična specifikacija“ pomeni dokument, ki določa tehnične zahteve, ki jih mora izpolnjevati izdelek, postopek ali storitev;
- (53) „harmonizirani standard“ pomeni standard, kot je opredeljen v členu 2(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (54) „ugotavljanje skladnosti“ pomeni postopek ugotavljanja, ali so zahteve glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in zagotavljanja informacij iz te uredbe v zvezi z embalažo izpolnjene;

- (55) „organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev“ pomeni pravni subjekt, ki v imenu več proizvajalcev finančno ali finančno in operativno organizira izpolnjevanje obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca;
- (56) „življenjski cikel“ pomeni zaporedne in medsebojno povezane faze, skozi katere gre embalaža, od nabave surovin ali njihove pridobitve iz naravnih virov do končne odstranitve;
- (57) „embalaža, ki pomeni tveganje“, pomeni embalažo, ki lahko zaradi neizpolnjevanja zahteve iz te uredbe ali na podlagi te uredbe, razen zahtev iz člena 56(1), škodljivo vpliva na okolje ali druge javne interese, ki jih ščiti zadevna zahteva;
- (58) „embalaža, ki pomeni resno tveganje“ pomeni embalažo, ki pomeni tveganje in pri kateri je ocenjena stopnja zadevne neskladnosti ali s tem povezana škoda tolikšna, da je potrebno hitro ukrepanje organov za nadzor trga, vključno s primeri, pri katerih učinki neskladnosti niso takojšnji;
- (59) „spletna platforma“ pomeni spletno platformo, kot je opredeljena v členu 3, točka (i), Uredbe (EU) 2022/2065;
- (60) „odpadek“ pomeni odpadek, kot je opredeljen v členu 3, točka 1, Direktive 2008/98/ES, razen embalaže za večkratno uporabo, ki bo obnovljena;

uporabljata se opredelitvi pojmov „snov, ki vzbuja skrb“ in „nosilec podatkov“ iz člena [2, točki (28) in (30),] uredbe [o okoljsko primerni zasnovi za trajnostne izdelke];

uporabljajo se opredelitve pojmov „ravnanje z odpadki“, „zbiranje“, „ločeno zbiranje“, „sistem razširjene odgovornosti proizvajalca“, „priprava za ponovno uporabo“ in „recikliranje“ iz člena 3, točke 9, 10, 11, 21, 16 in 17, Direktive 2008/98/ES;

uporabljajo se opredelitve pojmov „nadzor trga“, „organ za nadzor trga“, „ponudnik storitev odpremnih skladišč“, „korektivni ukrep“, „odpoklic“, „umik“ in „tveganje“ iz člena 3, točke (3), (4), (11), (16), (22), (23) in (18), Uredbe (EU) 2019/1020.

Okvirni seznam predmetov, ki spadajo v opredelitev embalaže iz točke (1), je naveden v Prilogi I.

Člen 4 *Prosti pretok*

1. Embalaža se da na trg le, če je skladna s to uredbo.
2. Države članice ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg embalaže, ki izpolnjuje zahteve glede trajnostnosti iz členov 5 do 10 te uredbe.
3. Države članice ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg embalaže, ki izpolnjuje zahteve glede označevanja in zagotavljanja informacij iz člena 11 te uredbe.
4. Če se države članice odločijo ohraniti ali uvesti nacionalne zahteve glede trajnostnosti ali zahteve glede zagotavljanja informacij, ki dopolnjujejo zahteve iz te uredbe, navedene zahteve ne smejo biti v nasprotju z zahtevami iz te uredbe, države članice pa na podlagi neizpolnjevanja navedenih nacionalnih zahtev ne smejo prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg embalaže, ki izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

5. Države članice lahko za namene opredelitve sistema razširjene odgovornosti proizvajalca ali kavcijskega sistema določijo dodatne zahteve glede označevanja, ki dopolnjujejo zahteve iz člena 11 in niso navedene v členu 44(1).
6. Države članice na sejnih, razstavah ali podobnih dogodkih ne smejo preprečiti prikazovanja embalaže, ki ni skladna s to uredbo, če je na vidnem znaku jasno navedeno, da taka embalaža ni skladna s to uredbo in da do uskladitve s to uredbo ni naprodaj.

Poglavje II

Zahteve glede trajnostnosti

Člen 5

Zahteve za snovi v embalaži

1. Embalaža je izdelana tako, da sta prisotnost in koncentracija snovi, ki vzbujajo skrb, kot sestavin embalažnega materiala ali katerega koli sestavnega dela embalaže čim manjši, tudi v smislu njihove prisotnosti v emisijah in vseh produktih ravnanja z odpadki, kot so sekundarne surovine, pepel ali drug material, namenjen končni odstranitvi.
2. Brez poseganja v omejitve v zvezi s kemikalijami iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 ali, kadar je ustrezno, v omejitve in posebne ukrepe v zvezi z embalažo, namenjeno za stik z živilo, iz Uredbe (ES) št. 1935/2004 vsota ravni koncentracije svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma v snoveh, prisotnih v embalaži ali njenih sestavnih delih, ne sme presegati 100 mg/kg.
3. Skladnost z zahtevami iz odstavka 2 se dokaže v tehnični dokumentaciji, pripravljeni v skladu s Prilogo VII.
4. Zahteve glede možnosti recikliranja, določene v delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 6(5), ne smejo omejevat prisotnosti snovi v embalaži ali njenih sestavnih delih iz razlogov, ki so povezani predvsem s kemijsko varnostjo. V navedenih zahtevah se ustrezno obravnavajo snovi, ki vzbujajo skrb ter negativno vplivajo na ponovno uporabo in recikliranje materialov v embalaži, v kateri so prisotne, ter po potrebi opredelijo konkretne zadevne snovi ter z njimi povezana merila in omejitve.
5. Komisija lahko za uskladitev z znanstvenim in tehničnim napredkom v skladu s členom 58 sprejme delegirane akte o spremembi te uredbe, da bi se:
 - (a) znižala vsota ravni koncentracije svinca, kadmija, živega srebra in šestvalentnega kroma v snoveh, prisotnih v embalaži ali njenih sestavnih delih, iz odstavka 2;
 - (b) določili pogoji, pod katerimi se raven koncentracije iz odstavka 2 ne uporablja za reciklirane materiale in proizvodne zanke v zaprtih in nadzorovanih verigah, ter vrste embalaže, ki so izvzete iz zahtev, določenih v navedenem odstavku. Taki delegirani akti morajo biti časovno omejeni, v njih pa so določene ustrezne zahteve glede označevanja in zagotavljanja informacij ter zahteve glede rednega poročanja, da se zagotovi redni pregled izvzetja.

Člen 6

Embalaža, ki jo je mogoče reciklirati

1. Vsa embalaža mora biti embalaža, ki jo je mogoče reciklirati.

2. Šteje se, da je embalažo mogoče reciklirati, kadar:
- (a) je zasnovana za recikliranje;
 - (b) se uspešno in učinkovito ločeno zbira v skladu s členom 43(1) in (2);
 - (c) se s sortiranjem vključi v opredeljene tokove odpadkov, ne da bi to vplivalo na možnost recikliranja odpadkov iz drugih tokov;
 - (d) se lahko reciklira tako, da so pridobljene sekundarne surovine dovolj kakovostne, da lahko nadomestijo primarne surovine;
 - (e) se lahko reciklira v velikem obsegu.

Točka (a) se uporablja od 1. januarja 2030, točka (e) pa od 1. januarja 2035.

3. Embalaža, ki jo je mogoče reciklirati, od 1. januarja 2030 izpolnjuje merila glede zasnove za recikliranje, določena v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 4, od 1. januarja 2035 pa tudi zahteve glede možnosti recikliranja v velikem obsegu, določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 6. Kadar je taka embalaža skladna z navedenimi delegiranimi akti, se šteje, da je skladna z odstavkom 2, točki (a) in (e).

4. Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 58 sprejme delegirane akte o dopolnitvi te uredbe, da bi se določili merila glede zasnove za recikliranje in razredi učinkovitosti recikliranja na podlagi meril in parametrov, navedenih v preglednici 2 iz Priloge II, in sicer za kategorije embalaže, navedene v preglednici 1 iz navedene priloge, ter pravila o določanju finančnih prispevkov, ki jih morajo proizvajalci plačati za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca iz člena 40(1), na podlagi razreda učinkovitosti recikliranja embalaže, v primeru plastične embalaže pa na podlagi deleža recikliranih materialov. Merila glede zasnove za recikliranje morajo biti v skladu z najsodobnejšimi postopki zbiranja, sortiranja in recikliranja ter zajemajo vse sestavne dele embalaže.

Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 58 sprejme delegirane akte o spremembi preglednice 1 iz Priloge, da bi se navedena preglednica prilagodila znanstvenemu in tehničnemu razvoju na področju zasnove materialov in izdelkov ter infrastrukture za zbiranje, sortiranje in recikliranje.

5. Od 1. januarja 2030 se embalaža ne šteje za embalažo, ki jo je mogoče reciklirati, če glede na kategorijo embalaže, v katero spada, na podlagi meril glede zasnove za recikliranje, določenih v delegiranem aktu, sprejetem v skladu z odstavkom 4, ustreza razredu učinkovitosti E.

Ta merila temeljijo vsaj na parametrih, navedenih v preglednici 2 iz Priloge II.

6. Komisija za vsako vrsto embalaže, navedeno v preglednici 1 iz Priloge II, določi metodologijo za ocenjevanje, ali je embalažo mogoče reciklirati v velikem obsegu. Ta metodologija temelji vsaj na:

- (a) količini embalaže, dane na trg v Uniji kot celoti in v posameznih državah članicah;
- (b) količini ločeno zbrane odpadne embalaže glede na embalažne materiale, navedene v preglednici 1 iz Priloge II, v Uniji kot celoti in v posameznih državah članicah;
- (c) deležih recikliranja odpadne embalaže glede na vrste embalaže, navedene v preglednici 1 iz Priloge II, v Uniji kot celoti in v posameznih državah članicah, če taki podatki o deležih recikliranja odpadne embalaže glede na vrste embalaže niso na

voljo, pa predpostavljene vrednosti, določene na podlagi povprečnih deležev izgub iz člena 47(3);

- (d) nameščenih infrastrukturnih zmogljivostih za sortiranje in recikliranje posameznih vrst embalaže, navedenih v preglednici 1 Priloge II, v Uniji kot celoti.

7. V merilih in zahtevah iz odstavka 3 se določijo:

- (a) način izražanja rezultatov ocene možnosti recikliranja v razredih učinkovitosti recikliranja od A do E, kot so opisani v preglednici 3 iz Priloge II, na podlagi masnega deleža embalažne enote, ki ga je mogoče reciklirati v skladu z odstavkom 1;
- (b) podrobna merila glede zasnove za recikliranje za vsak embalažni material in kategorijo iz preglednice 1 iz Priloge II;
- (c) opis pogojev za skladnost z ustreznimi razredi učinkovitosti za vsako kategorijo embalaže, navedeno v preglednici 1 iz Priloge II;
- (d) določitev finančnih prispevkov, ki jih morajo proizvajalci plačati za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca iz člena 40, na podlagi razreda učinkovitosti embalaže;
- (e) način ocenjevanja možnosti recikliranja v velikem obsegu za vsako kategorijo embalaže, navedeno v preglednici 1 iz Priloge II, zaradi določitve posodobljenih razredov učinkovitosti recikliranja, ki se bodo uporabljali od leta 2035.

8. Skladnost z zahtevami iz odstavkov 2 in 3 se dokaže v tehnični dokumentaciji v zvezi z embalažo, kot je določeno v Prilogi VII.

Kadar embalažna enota vključuje vgrajene sestavne dele, ocena skladnosti z merili glede zasnove za recikliranje in zahtevami glede možnosti recikliranja v velikem obsegu vključuje vse vgrajene sestavne dele.

Kadar embalažna enota vključuje ločene sestavne dele, se ocena skladnosti z zahtevami glede zasnove za recikliranje in zahtevami glede možnosti recikliranja v velikem obsegu izvede za vsak ločen sestavni del posebej.

Vsi sestavni deli embalažne enote so združljivi z najsodobnejšimi postopki zbiranja, sortiranja in recikliranja ter ne ovirajo možnosti recikliranja glavnega dela embalažne enote.

9. Od 1. januarja 2030 se lahko inovativna embalaža z odstopanjem od odstavkov 2 in 3 daje na trg največ pet let po koncu koledarskega leta, v katerem je bila dana na trg.

Pri uporabi tega odstopanja se inovativni embalaži priloži tehnična dokumentacija iz Priloge VII, ki dokazuje njeno inovativnost in skladnost z opredelitvijo iz člena 3(34) te uredbe.

Po izteku obdobja iz prvega pododstavka tako embalažo spremlja tehnična dokumentacija iz odstavka 8.

10. Ta člen se do 31. decembra 2034 ne uporablja za:

- (a) stično ovojnino, kot je opredeljena v členu 1, točka 23, Direktive 2001/83/ES in členu 4, točka (25), Uredbe (EU) 2019/6;
- (b) kontaktno plastično embalažo medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/745;
- (c) kontaktno plastično embalažo *in vitro* medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/746.

11. Finančni prispevki, ki jih morajo plačati proizvajalci za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca iz člena 40, se določijo na podlagi razreda učinkovitosti recikliranja, določenega v skladu z delegiranimi akti iz odstavkov 4 in 6 tega člena, v zvezi s plastično embalažo pa tudi v skladu s členom 7(6).

Člen 7

Minimalna vsebnost recikliranih materialov v plastični embalaži

1. Od 1. januarja 2030 plastični del embalaže vsebuje naslednje minimalne deleže recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, na embalažno enoto:
 - (a) 30 % v primeru kontaktne embalaže, izdelane iz polietilen tereftalata (PET) kot glavne sestavine;
 - (b) 10 % v primeru kontaktne embalaže iz plastičnih materialov, ki niso PET, razen plastenk pijač za enkratno uporabo;
 - (c) 30 % v primeru plastenk pijač za enkratno uporabo;
 - (d) 35 % v primeru embalaže, ki ni embalaža iz točk (a), (b) in (c).
2. Od 1. januarja 2040 plastični del embalaže vsebuje naslednje minimalne deleže recikliranih materialov, predelanih iz popotrošniških plastičnih odpadkov, na embalažno enoto:
 - (a) 50 % v primeru kontaktne plastične embalaže, razen plastenk pijač za enkratno uporabo;
 - (b) 65 % v primeru plastenk pijač za enkratno uporabo;
 - (c) 65 % v primeru plastične embalaže, ki ni embalaža iz točk (a) in (b).
3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za:
 - (a) stično ovojnino, kot je opredeljena v členu 1, točka 23, Direktive 2001/83/ES in členu 4, točka (25), Uredbe (EU) 2019/6;
 - (b) kontaktno plastično embalažo medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/745;
 - (c) kontaktno plastično embalažo *in vitro* medicinskih pripomočkov, zajetih v Uredbi (EU) 2017/746;
 - (d) zunanjo ovojnino, kot je opredeljena v členu 1, točka 24, Direktive 2001/83/ES in členu 4, točka (26), Uredbe (EU) 2019/6, kadar je taka ovojna potrebna za izpolnjevanje posebnih zahtev glede ohranitve kakovosti zdravila.
4. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za plastično embalažo, primerno za kompostiranje.
5. Skladnost z zahtevami iz odstavkov 1 in 3 se dokaže v tehničnih informacijah o embalaži iz Priloge VII.
6. Do 1. januarja 2030 se finančni prispevki, ki jih plačujejo proizvajalci za izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca iz člena 40, določajo glede na delež recikliranih materialov, uporabljenih v embalaži.
7. Komisija je do 31. decembra 2026 pooblaščen za sprejetje izvedbenih aktov o metodologiji za izračun in preverjanje deleža recikliranih materialov, predelanih iz

popotrošniških plastičnih odpadkov, na enoto plastične embalaže ter obliki tehnične dokumentacije iz Priloge VII. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

8. Od 1. januarja 2029 se izračun in preverjanje deleža recikliranih materialov v embalaži iz odstavka 1 izvajata v skladu s pravili iz izvedbenega akta iz odstavka 7.
9. Komisija do 1. januarja 2028 oceni potrebo po odstopanjih od zahtev glede minimalnega deleža iz odstavka 1, točki (b) in (d), v zvezi z določeno plastično embalažo ali potrebo po reviziji odstopanj iz odstavka 3 v zvezi z določeno plastično embalažo.

Komisija je pooblaščen, da na podlagi te ocene v skladu s členom 58 sprejme delegirane akte o spremembi te uredbe, da bi se:

- (a) določila odstopanja od področja uporabe, časovnega razporeda ali ravni minimalnih deležev, določenih v odstavku 1, točki (b) in (d), v zvezi z določeno plastično embalažo in po potrebi
- (b) revidirala odstopanja, določena v odstavku 3,

kadar ustrezne tehnologije recikliranja plastične embalaže niso na voljo, ker niso odobrene v skladu z ustreznimi pravili Unije ali ker v praksi niso vzpostavljene v zadostnem obsegu.

10. Kadar je to upravičeno zaradi pomanjkanja razpoložljivosti ali previsokih cen določene reciklirane plastike, ki ima lahko škodljive učinke na zdravje ljudi ali živali, zanesljivo preskrbo s hrano ali okolje, pri čemer je minimalne deleže recikliranih materialov iz odstavkov 1 in 2 pretežno doseči, je Komisija pooblaščen, da v skladu s členom 58 sprejme delegirani akt o spremembi odstavkov 1 in 2 z ustrezno prilagoditvijo minimalnih deležev. Komisija pri ocenjevanju upravičenosti take prilagoditve oceni zahteve fizičnih ali pravnih oseb, ki se jim priložijo ustrezne informacije in podatki o tržnih razmerah v zvezi s temi popotrošniškimi plastičnimi odpadki ter najboljši razpoložljivi dokazi o povezanih tveganjih za zdravje ljudi ali živali, zanesljivo preskrbo s hrano ali okolje.
11. Komisija do [Urad za publikacije: vstavite datum – osem let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] pregleda stanje na področju uporabe recikliranih embalažnih materialov v embalaži, ki ni plastična, in na tej podlagi oceni, ali je ustrezno uvesti ukrepe ali določiti cilje za povečanje uporabe recikliranih materialov v navedeni embalaži, ter po potrebi predstavi zakonodajni predlog.

Člen 8

Embalaža, primerna za kompostiranje

1. Do [Urad za publikacije: vstavite datum – 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] se zagotovi, da so embalaža iz člena 3(1), točki (f) in (g), nalepke na sadju in zelenjavi ter zelo lahke plastične nosilne vrečke primerne za kompostiranje v industrijsko nadzorovanih pogojih v obratih za obdelavo bioloških odpadkov.
2. Kadar so na voljo ustrezni sistemi zbiranja odpadkov in infrastruktura za obdelavo odpadkov, ki zagotavljajo, da embalaža iz odstavka 1 vstopa v tok ravnanja z biološkimi odpadki, so države članice pooblaščen, da zahtevajo, da se dostopnost lahkih plastičnih nosilnih vrečk na trgu prvič omogoči le, če je mogoče dokazati, da

so bile v celoti izdelane iz biološko razgradljivih plastičnih polimerov, ki so primerni za kompostiranje v industrijsko nadzorovanih pogojih.

3. Do [Urad za publikacije: vstavite datum – 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] se zagotovi, da embalaža, ki ni embalaža iz odstavkov 1 in 2, vključno z embalažo iz biološko razgradljivih plastičnih polimerov, omogoča recikliranje materialov, ne da bi to vplivalo na možnost recikliranja odpadkov iz drugih tokov.
4. Skladnost z zahtevami iz odstavkov 1, 2 in 3 se dokaže v tehničnih informacijah o embalaži iz Priloge VII.
5. Komisija je pooblaščenca, da v skladu s členom 58 sprejme delegirane akte o spremembi odstavkov 1 in 2, da bi se dopolnile vrste embalaže iz navedenih odstavkov z drugimi vrstami embalaže, če je to upravičeno in primerno zaradi tehnološkega napredka in regulativnih sprememb, ki vplivajo na odstranjevanje embalaže, primerne za kompostiranje, in v skladu s pogoji iz Priloge III.

Člen 9

Zmanjšanje količine embalaže

1. Embalaža mora biti zasnovana tako, da sta njena masa in prostornina omejeni na najmanjšo možno vrednost, potrebno za zagotavljanje funkcionalnosti embalaže, ob upoštevanju materiala, iz katerega je embalaža izdelana.
2. Embalaža, ki ni potrebna za izpolnjevanje katerega koli merila glede učinkovitosti iz Priloge IV, in embalaža z značilnostmi, katerih namen je le povečati zaznavno prostornino izdelka, vključno z dvojnimi stenami, navideznim dnom in nepotrebni plasti, se ne sme dati na trg, razen če je zasnova embalaže pogojena z geografskimi označbami porekla, zaščitene s zakonodajo Unije.
3. Prazen prostor se omeji na najmanjšo možno prostornino, potrebno za zagotavljanje funkcionalnosti embalaže, in sicer:
 - (a) v primeru prodajne embalaže glede na skupno prostornino pakiranega izdelka in njegove značilnosti;
 - (b) v primeru skupinske in transportne embalaže, vključno z embalažo za elektronsko trgovanje, glede na skupno prostornino izdelkov, ki so skupinsko pakirani oziroma se prevažajo, in njihove prodajne embalaže.

Zaradi ugotavljanja skladnosti s tem odstavkom se prostor, napolnjen s papirnatimi izrezki, zračnimi blazinami, mehurčkasto folijo, gobastimi polnili, penastimi polnili, lesno volno, polistirenom, rezinami stiropora ali drugimi polnili, šteje za prazen prostor.

4. Skladnost z zahtevami iz odstavkov 1 in 2 se dokaže v tehnični dokumentaciji iz Priloge VII, ki vsebuje:
 - (a) razlago tehničnih specifikacij, standardov in pogojev, uporabljenih za ocenjevanje embalaže na podlagi meril glede učinkovitosti in metodologije iz Priloge IV;
 - (b) opredelitev zahtev glede zasnove, ki onemogočajo nadaljnje zmanjšanje mase ali prostornine embalaže, za vsako od teh meril glede učinkovitosti;
 - (c) morebitne rezultate preizkusov, študije ali druge ustrezne vire, uporabljene za oceno najmanjše potrebne prostornine ali mase embalaže.

V primeru embalaže za večkratno uporabo se pri ugotavljanju skladnosti z zahtevami iz odstavka 1 upošteva funkcija embalaže za večkratno uporabo iz člena 10.

Člen 10 *Embalaža za večkratno uporabo*

1. Embalaža se šteje za embalažo za večkratno uporabo, če:
 - (a) je bila zasnovana, oblikovana in dana na trg z namenom ponovne uporabe ali ponovnega polnjenja;
 - (b) je bila zasnovana in oblikovana tako, da v običajno predvidljivih pogojih uporabe opravi čim več poti ali kroženj;
 - (c) se lahko izprazni ali raztovori brez poškodb, ki bi preprečile njeno ponovno uporabo;
 - (d) se lahko izprazni, raztovori, ponovno napolni ali ponovno natovori ob izpolnjevanju veljavnih varnostnih in higienskih zahtev;
 - (e) jo je mogoče obnoviti v skladu z delom B Priloge VI, pri čemer se ohrani njena sposobnost opravljanja predvidene funkcije;
 - (f) se lahko izprazni, raztovori, ponovno napolni ali ponovno natovori tako, da se ohranita kakovost in varnost pakiranega izdelka ter da je mogoče namestiti oznake in zagotoviti informacije o lastnostih zadevnega izdelka in sami embalaži, vključno z vsemi ustreznimi navodili in informacijami v zvezi z zagotavljanjem varnosti, ustrezno uporabo, sledljivostjo in rokom uporabnosti izdelka;
 - (g) se lahko izprazni, raztovori, ponovno napolni ali ponovno natovori brez tveganja za zdravje in varnost oseb, zadolženih za opravljanje teh dejavnosti;
 - (h) izpolnjuje zahteve glede embalaže, ki jo je mogoče reciklirati, ko postane odpadek, iz člena 6.
2. Skladnost z zahtevami iz odstavka 1 se dokaže v tehničnih informacijah o embalaži iz Priloge VII.

Poglavje III **Zahteve glede označevanja in zagotavljanja informacij**

Člen 11 *Označevanje embalaže*

1. Od [Urad za publikacije: vstavite datum – 42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] mora biti embalaža opremljena z oznako, ki vsebuje informacije o njeni sestavi. Ta obveznost se ne uporablja za transportno embalažo. Uporablja pa se za embalažo za elektronsko trgovanje.

Embalaža, vključena v kavcijske sisteme iz člena 44(1), poleg oznake iz prvega pododstavka vključuje tudi usklajeno oznako, določeno v ustreznem izvedbenem aktu, sprejetem v skladu z odstavkom 5.

2. Od [Urad za publikacije: vstavite datum – 48 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] mora biti embalaža opremljena z oznako o možnosti ponovne uporabe in kodo QR ali drugo vrsto digitalnega nosilca podatkov, ki zagotavlja dodatne informacije o možnosti ponovne uporabe embalaže, vključno z informacijami o razpoložljivosti sistema za ponovno uporabo in zbirnih mest, ter omogoča sledenje embalaže ter izračun poti in kroženj. Poleg tega mora biti prodajna embalaža za večkratno uporabo na prodajnem mestu jasno označena in ločena od embalaže za enkratno uporabo.
3. Kadar je embalažna enota iz člena 7 opremljena z oznako, ki vsebuje informacije o deležu recikliranih materialov, mora biti ta oznaka skladna s specifikacijami iz ustreznega izvedbenega akta, sprejetega v skladu s členom 11(5), in temelji na metodologiji iz člena 7(7). Kadar je enota plastične embalaže opremljena z oznako, ki vsebuje informacije o deležu umetne mase na biološki osnovi, mora biti ta oznaka skladna s specifikacijami iz ustreznega izvedbenega akta, sprejetega v skladu s členom 11(5).
4. Oznake iz odstavkov 1 do 3 in koda QR ali druga vrsta digitalnega nosilca podatkov iz odstavka 2 se na embalažo namestijo ali natisnejo oziroma vanjo vgravirajo na viden, jasno berljiv in neizbrisen način. Kadar to zaradi narave in velikosti embalaže ni mogoče ali upravičeno, se namestijo na skupinsko embalažo.

Kadar je treba informacije o pakiranem izdelku v skladu z zakonodajo Unije zagotoviti prek nosilca podatkov, se za zagotovitev zahtevanih informacij tako o pakiranem izdelku kot o embalaži uporabi en sam nosilec podatkov.
5. Komisija do [Urad za publikacije: vstavite datum – 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte o določitvi usklajene oznake in specifikacij v zvezi z zahtevami glede označevanja ter oblikami označevanja embalaže iz odstavkov 1, 2 in 3 in označevanjem vsebnikov za odpadke iz člena 12. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).
6. Komisija do [Urad za publikacije: vstavite datum – 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte o določitvi metodologije za ugotavljanje sestave embalaže iz odstavka 1 s tehnologijami digitalnega označevanja. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).
7. Brez poseganja v zahteve glede drugih usklajenih oznak EU gospodarski subjekti ne smejo zagotavljati ali prikazovati oznak, znakov, simbolov ali napisov, ki bi lahko potrošnike ali druge končne uporabnike zavedli ali zmedli v zvezi z zahtevami glede trajnostnosti embalaže, drugimi značilnostmi embalaže ali možnostmi ravnanja z odpadno embalažo, za katere so v tej uredbi predvidene usklajene oznake.
8. Embalaža, vključena v sistem razširjene odgovornosti proizvajalca ali kavcijski sistem, ki ni sistem iz člena 44(1), se lahko označuje z ustreznim simbolom na celotnem ozemlju, na katerem se sistem razširjene odgovornosti proizvajalca ali kavcijski sistem uporablja. Ta simbol mora biti jasen in nedvoumen ter ne sme zavajati potrošnikov ali uporabnikov v smislu možnosti recikliranja ali ponovne uporabe embalaže.

Člen 12

Označevanje vsebnikov za odpadke, namenjenih zbiranju odpadne embalaže

Do 1. januarja 2028 se zagotovi, da so na vseh vsebnikih za odpadke, namenjenih zbiranju odpadne embalaže, vidno, berljivo in neizbrisno pritrjene, natisnjene ali vgravirane oznake, ki

omogočajo ločeno zbiranje posameznih frakcij materialov odpadne embalaže, ki se odlagajo v ločene vsebnike.

Poglavje IV

Obveznosti gospodarskih subjektov, razen obveznosti iz poglavij V in VII

Člen 13

Obveznosti izdelovalcev

1. Izdelovalci pri dajanju embalaže na trg zagotovijo, da embalaža izpolnjuje naslednji zahtevi:
 - (a) zasnovana in izdelana je v skladu z veljavnimi zahtevami iz členov 5 do 10;
 - (b) označena je v skladu z veljavnimi zahtevami iz člena 11.
2. Preden dajo embalažo na trg, izdelovalci izvedejo ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti iz člena 33 ali zagotovijo, da se ta postopek izvede v njihovem imenu, ter pripravijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VII.

Kadar je z ustreznim postopkom ugotavljanja skladnosti iz člena 33 dokazano, da embalaža izpolnjuje veljavne zahteve, izdelovalci pripravijo izjavo EU o skladnosti v skladu s členom 34.
3. Izdelovalci hranijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VII in izjavo EU o skladnosti deset let po tem, ko je bila embalaža dana na trg.
4. Izdelovalci zagotovijo, da se izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti serijske proizvodnje embalaže s to uredbo. Izdelovalci ustrezno upoštevajo spremembe zasnove embalaže ali njenih značilnosti, pa tudi spremembe harmoniziranih standardov, skupnih tehničnih specifikacij ali drugih tehničnih specifikacij, na podlagi katerih je bila izdana izjava o skladnosti ali z uporabo katerih se preverja skladnost embalaže. Če izdelovalci ugotovijo elemente, ki bi lahko vplivali na skladnost embalaže, izvedejo ponovno oceno v skladu s postopkom ugotavljanja skladnosti iz člena 33 in Priloge VII ali zagotovijo, da se navedena ponovna ocena izvede v njihovem imenu.
5. Izdelovalci zagotovijo, da je embalaža opremljena s številko tipa, številko serije, serijsko številko ali drugim identifikacijskim elementom, kadar velikost ali narava embalaže tega ne omogoča, pa zagotovijo, da so zahtevane informacije navedene v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku.
6. Izdelovalci na embalaži ali kodi QR ali drugem nosilcu podatkov navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko ter poštni naslov in, kadar je na voljo, elektronsko komunikacijsko sredstvo, prek katerega so dosegljivi. Kadar to ni mogoče, se zahtevane informacije navedejo skupaj z informacijami, ki se zagotovijo prek kode QR iz člena 11(2) ali nosilca podatkov iz člena 11(4) ali v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku. V poštnem naslovu se navede enotna kontaktna točka, na kateri je izdelovalec dosegljiv. Te informacije morajo biti jasne, razumljive in berljive.
7. Izdelovalci zagotovijo, da so informacije, zagotovljene v skladu z odstavkoma 5 in 6, jasne, razumljive in berljive ter da ne nadomeščajo ali zakrivajo informacij, ki jih je

treba zagotoviti v skladu z drugo zakonodajo Unije o označevanju pakiranih izdelkov, oziroma da navedenih informacij z njimi ni mogoče zamenjati.

8. Izdelovalci, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da embalaža, ki so jo dali na trg, ne izpolnjuje ene ali več veljavnih zahtev iz členov 5 do 11, nemudoma sprejmejo korektivne ukrepe, potrebne za usklajitev zadevne embalaže z zahtevami, njen umik ali odpoklic, kot je ustrezno. Izdelovalci organ za nadzor trga države članice, v kateri so omogočili dostopnost embalaže, nemudoma obvestijo o domnevni neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.
9. Izdelovalci na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa zagotovijo vso dokumentacijo in vse informacije, potrebne za dokazovanje skladnosti embalaže, vključno s tehnično dokumentacijo, in sicer v jeziku ali jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki. Ustrezni dokumenti se dajo na voljo v desetih dneh po prejemu zahteve nacionalnega organa. Izdelovalci sodelujejo z nacionalnim organom pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami iz členov 5 do 10.

Člen 14

Obveznosti dobaviteljev embalaže ali embalažnih materialov glede zagotavljanja informacij

1. Vsak dobavitelj embalaže ali embalažnih materialov izdelovalcu zagotovi vso dokumentacijo in vse informacije, ki jih izdelovalec potrebuje za dokazovanje skladnosti embalaže in embalažnih materialov s to uredbo, vključno s tehnično dokumentacijo iz Priloge VII, ki se zahteva v skladu s členi 5 do 10, in sicer v jeziku ali jezikih, ki jih izdelovalec brez težav razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki.
2. Kadar je to primerno, so dokumentacija in informacije, predvidene v zakonodaji, ki ureja kontaktno embalažo, del dokumentacije in informacij, ki se izdelovalcu zagotovijo v skladu z odstavkom 1.

Člen 15

Obveznosti pooblaščenega zastopnika

1. Izdelovalec lahko s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika.
Izpolnjevanje obveznosti iz člena 13(1) in obveznosti priprave tehnične dokumentacije iz Priloge VII, ki se zahteva v skladu s členi 5 do 10, ni del pooblastila pooblaščenega zastopnika.
2. Pooblaščen zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od izdelovalca. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da izvaja vsaj naslednje naloge:
 - (a) hrani izjavo EU o skladnosti in tehnično dokumentacijo ter nacionalnim organom za nadzor trga omogoča dostop do njiju še deset let po tem, ko je bila embalaža dana na trg;
 - (b) na zahtevo nacionalnih organov z njimi sodeluje pri vseh ukrepih, ki se sprejmejo v zvezi z neskladnostmi embalaže in so del njegovega pooblastila;
 - (c) nacionalnemu organu na podlagi njegove utemeljene zahteve zagotovi vso dokumentacijo in vse informacije, ki so potrebne, da se dokaže skladnost embalaže, in sicer v jeziku ali jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume;

- (d) na podlagi zahteve pristojnega nacionalnega organa da na voljo ustrezne dokumente v desetih dneh po prejemu take zahteve;
- (e) odpove pooblastilo, če izdelovalec ravna v nasprotju s svojimi obveznostmi iz te uredbe.

Člen 16
Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki dajo na trg samo embalažo, ki izpolnjuje zahteve iz členov 5 do 11.
2. Preden uvozniki dajo embalažo na trg, zagotovijo, da:
 - (a) je bil izveden ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti iz člena 33 in da je izdelovalec pripravil tehnično dokumentacijo iz Priloge VII, ki se zahteva v skladu s členi 5 do 10;
 - (b) je embalaža označena v skladu s členom 11;
 - (c) so embalaži priloženi zahtevani dokumenti;
 - (d) izdelovalec izpolnjuje zahteve iz člena 13(5) in (6).

Kadar uvoznik meni ali utemeljeno domneva, da embalaža ne izpolnjuje veljavnih zahtev iz členov 5 do 11, embalaže ne da na trg, dokler se ne uskladi z navedenimi zahtevami.

3. Uvozniki na embalaži navedejo svoje ime in registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko ter poštni naslov in, kadar je na voljo, elektronsko komunikacijsko sredstvo, prek katerega so dosegljivi. Kadar to ni mogoče, se zahtevane informacije zagotovijo prek nosilca podatkov ali v dokumentu, priloženem pakiranemu izdelku. Kontaktni podatki morajo biti jasni, razumljivi in berljivi.
4. Uvozniki zagotovijo, da so informacije, zagotovljene v skladu z odstavkom 3, jasne, razumljive in berljive ter da ne nadomeščajo ali zakrivajo informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z drugo zakonodajo Unije o označevanju pakiranih izdelkov, oziroma da navedenih informacij z njimi ni mogoče zamenjati.
5. Uvozniki zagotovijo, da v času, ko je embalaža v njihovi odgovornosti, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz členov 5 do 11.
6. Uvozniki, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da embalaža, ki so jo dali na trg, ne izpolnjuje veljavnih zahtev iz členov 5 do 11, nemudoma sprejmejo korektivne ukrepe, potrebne za uskladitev zadevne embalaže z zahtevami, njen umik ali odpoklic, kot je ustrezno.
7. Uvozniki organe za nadzor trga držav članic, v katerih so omogočili dostopnost embalaže, nemudoma obvestijo o domnevni neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.
8. Uvozniki še deset let po tem, ko je bila embalaža dana na trg, hranijo kopijo izjave EU o skladnosti in organom za nadzor trga omogočijo dostop do nje ter zagotovijo, da je tehnična dokumentacija iz Priloge VII, ki se zahteva v skladu s členi 5 do 10, na zahtevo na voljo navedenim organom.
9. Uvozniki na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa navedenemu organu zagotovijo vso dokumentacijo in vse informacije, potrebne za dokazovanje skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz členov 5 do 11, in sicer v jeziku ali

jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki. Ustrezni dokumenti se dajo na voljo v desetih dneh po prejemu zahteve nacionalnega organa.

10. Uvozniki sodelujejo s pristojnim nacionalnim organom pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami iz členov 5 do 11.

Člen 17

Obveznosti distributerjev

1. Distributerji pri omogočanju dostopnosti embalaže na trgu skrbno upoštevajo zahteve iz te uredbe.
2. Preden omogočijo dostopnost embalaže na trgu, distributerji preverijo, ali:
 - (a) je proizvajalec, za katerega se v zvezi z embalažo uporabljajo obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca, vpisan v register proizvajalcev iz člena 40;
 - (b) je embalaža označena v skladu s členom 11;
 - (c) sta izdelovalec in uvoznik izpolnila zahteve iz člena 13(5) in (6) oziroma člena 16(3).

3. Kadar distributer pred omogočitvijo dostopnosti embalaže na trgu meni ali utemeljeno domneva, da embalaža ni skladna z zahtevami iz členov 5 do 11 ali da izdelovalec ne izpolnjuje navedenih veljavnih zahtev, ne omogoči dostopnosti embalaže na trgu, dokler se embalaža ne uskladi z zahtevami oziroma dokler izvajalec ne izpolni zahtev.

Distributerji zagotovijo, da v času, ko je embalaža v njihovi odgovornosti, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo skladnosti embalaže z zahtevami iz členov 5 do 11.

4. Distributerji, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da embalaža, katere dostopnost na trgu so omogočili skupaj s pakiranim izdelkom, ne izpolnjuje veljavnih zahtev iz členov 5 do 11, zagotovijo, da se sprejmejo korektivni ukrepi, potrebni za uskladitev zadevne embalaže z zahtevami, njen umik ali odpoklic, kot je ustrezno.

Distributerji organe za nadzor trga držav članic, v katerih so omogočili dostopnost embalaže, nemudoma obvestijo o domnevni neskladnosti in vseh sprejetih korektivnih ukrepih.

5. Distributerji na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa navedenemu organu zagotovijo vso dokumentacijo in vse informacije, do katerih imajo dostop in ki so relevantne za dokazovanje skladnosti embalaže z veljavnimi zahtevami iz členov 5 do 11, in sicer v jeziku ali jezikih, ki jih navedeni organ brez težav razume. Navedene informacije in dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki.

Distributerji sodelujejo z nacionalnim organom pri vseh ukrepih, sprejetih za odpravo neskladnosti z zahtevami iz členov 5 do 11.

Člen 18

Obveznosti ponudnikov storitev odpremnih skladišč

Ponudniki storitev odpremnih skladišč zagotovijo, da pogoji skladiščenja, ravnanja in pakiranja, naslavljanja ali odpreme v zvezi z embalažo, s katero ravnaajo, ne ogrožajo skladnosti embalaže z zahtevami iz členov 5 do 11.

Člen 19

Primer, v katerem se obveznosti izdelovalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje

Uvoznik ali distributer, ki da embalažo na trg pod svojim imenom ali blagovno znamko ali spremeni embalažo, ki je že bila dana na trg, na način, ki lahko vpliva na skladnost z ustreznimi zahtevami iz te uredbe, se za namene te uredbe obravnava kot izdelovalec, pri čemer se zanj uporabljajo obveznosti izdelovalca iz člena 14.

Člen 20

Identifikacija gospodarskih subjektov

1. Gospodarski subjekti organom za nadzor trga na njihovo zahtevo zagotovijo informacije o:
 - (a) identiteti vsakega gospodarskega subjekta, ki jim je dobavil embalažo;
 - (b) identiteti vsakega gospodarskega subjekta, ki so mu dobavili embalažo.
2. Gospodarski subjekti so sposobni informacije iz odstavka 1 zagotoviti še deset let po tem, ko jim je bila embalaža dobavljena, in še deset let po tem, ko so embalažo dobavili.

Člen 21

Obveznost v zvezi s prekomerno količino embalaže

1. Gospodarski subjekti, ki končnemu distributerju ali končnemu uporabniku dobavljajo izdelke v skupinski embalaži, transportni embalaži ali embalaži za elektronsko trgovanje, zagotovijo, da delež praznega prostora ne presega 40 %.
2. Za namen tega izračuna:
 - (a) prazen prostor pomeni razliko med skupno prostornino skupinske embalaže, transportne embalaže ali embalaže za elektronsko trgovanje in prostornino prodajne embalaže v njej;
 - (b) delež praznega prostora pomeni delež, ki ga prazen prostor, opredeljen v točki (a) tega odstavka, predstavlja glede na skupno prostornino skupinske embalaže, transportne embalaže ali embalaže za elektronsko trgovanje.

Prostor, zapolnjen s polnilnimi materiali, kot so papirnati izrezki, zračne blazine, mehurčkasta folija, gobasto polnilo, penasto polnilo, lesna volna, polistiren ali rezine stiropora, se šteje za prazen prostor.

3. Gospodarski subjekti, ki prodajno embalažo uporabljajo kot embalažo za elektronsko trgovanje, so izvzeti iz obveznosti iz odstavka 1. Kljub temu zagotovijo, da taka prodajna embalaža izpolnjuje zahteve iz člena 9.

Člen 22
Omejitve uporabe nekaterih oblik embalaže

1. Gospodarski subjekti ne dajejo na trg embalaže, katere oblike in nameni so navedeni v Prilogi V.
2. Gospodarski subjekti z odstopanjem od odstavka 1 od 1. januarja 2030 ne dajejo na trg embalaže, katerih oblike in nameni so navedeni v točki 3 Priloge V.
3. Države članice lahko gospodarske subjekte izvzamejo iz točke 3 Priloge V, če ti subjekti ustrezajo opredelitvi mikropodjetja v skladu s pravili iz Priporočila Komisije 2003/361, kot se je uporabljalo [*Urad za publikacije: vstavite datum – datum začetka veljavnosti te uredbe*], in kadar neuporaba embalaže ali pridobitev dostopa do infrastrukture, potrebne za delovanje sistema za ponovno uporabo, ni tehnično izvedljiva.
4. Komisija je pooblaščenca, da v skladu s členom 58 sprejme delegirane akte o spremembi Priloge V zaradi njene prilagoditve tehničnemu in znanstvenemu napredku ter zmanjšanja količine odpadne embalaže. Komisija pri sprejemanju teh delegiranih aktov upošteva potencial omejitev uporabe določenih oblik embalaže za zmanjšanje nastale odpadne embalaže in zagotavljanje splošnega pozitivnega vpliva na okolje ter upošteva razpoložljivost alternativnih rešitev v zvezi z embalažo, ki izpolnjujejo zahteve iz zakonodaje, ki ureja kontaktno embalažo, ter njihovo sposobnost preprečevanja mikrobiološke kontaminacije pakiranega izdelka.

Člen 23
Obveznosti v zvezi z embalažo za večkratno uporabo

1. Gospodarski subjekti, ki dajejo na trg embalažo za večkratno uporabo, zagotovijo, da je vzpostavljen sistem za ponovno uporabo take embalaže, ki izpolnjuje zahteve iz člena 24 in Priloge VI.
2. Opis skladnosti sistema z navedenimi zahtevami se pripravi kot del tehnične dokumentacije o embalaži za večkratno uporabo, ki se zagotovi v skladu s členom 10(2). V ta namen izdelovalec od udeležencev v sistemu iz Priloge VI zahteva ustrezno pisno potrditev.

Člen 24
Obveznost v zvezi s sistemi za ponovno uporabo

1. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo, se vključijo v enega ali več sistemov za ponovno uporabo in zagotovijo, da sistemi za ponovno uporabo, v katere je vključena embalaža za večkratno uporabo, izpolnjujejo zahteve iz dela A Priloge VI.
2. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo embalažo za večkratno uporabo, tako embalažo obnovijo v skladu z delom B Priloge VI, preden jo ponovno ponudijo v uporabo končnim uporabnikom.

Člen 25
Obveznosti v zvezi s ponovnim polnjenjem

1. Kadar gospodarski subjekti ponudijo možnost nakupa izdelkov s ponovnim polnjenjem, končne uporabnike obvestijo o:

- (a) vrstah vsebnikov, ki se lahko uporabijo za nakup izdelkov, ki se ponujajo za ponovno polnjenje;
- (b) higienskih standardih glede ponovnega polnjenja;
- (c) odgovornosti končnega uporabnika v zvezi z zdravjem in varnostjo glede uporabe vsebnikov iz točke (a).

Te informacije se redno posodablja in se jasno prikažejo na zadevnem mestu ali se končnim uporabnikom zagotovijo na drug način.

2. Gospodarski subjekti, ki omogočajo ponovno polnjenje, zagotovijo, da točke za ponovno polnjenje izpolnjujejo zahteve iz dela C Priloge VI in vse zahteve iz druge zakonodaje Unije v zvezi s prodajo izdelkov s ponovnim polnjenjem.
3. Gospodarski subjekti, ki omogočajo ponovno polnjenje, zagotovijo, da se embalaža, ki se na točkah za ponovno polnjenje ponuja končnim uporabnikom, ne zagotavlja brezplačno ali da se zagotavlja v okviru kavcijskega sistema.
4. Gospodarski subjekti lahko zavrnejo ponovno polnjenje vsebnika, ki ga zagotovi končni uporabnik, če končni uporabnik ne spoštuje zahtev, ki jih gospodarski subjekt sporoči v skladu z odstavkom 1.

Člen 26

Cilji glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja

1. Od 1. januarja 2030 gospodarski subjekti, ki prvič omogočijo dostopnost velikih gospodinjskih aparatov iz točke 2 Priloge II k Direktivi 2012/19/EU na trgu na ozemlju države članice, zagotovijo, da je 90 % navedenih izdelkov na voljo v transportni embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.
2. Končni distributer, ki na trgu na ozemlju države članice v prodajni embalaži omogoča dostopnost hladnih ali toplih pijač, ki se polnijo v vsebnike na prodajnem mestu in odnesejo s seboj, zagotovi, da:
 - (a) je od 1. januarja 2030 20 % navedenih pijač na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja;
 - (b) je od 1. januarja 2040 80 % navedenih pijač na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja.
3. Končni distributer, ki svojo poslovno dejavnost opravlja v sektorju gostinstva in ki na trgu na ozemlju države članice v prodajni embalaži omogoča dostopnost pripravljene hrane, ki se odnese s seboj in je namenjena takojšnjemu zaužitju brez nadaljnje priprave ter se običajno zaužije iz vsebnika, zagotovi, da:
 - (a) je od 1. januarja 2030 10 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja;
 - (b) je od 1. januarja 2040 40 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja.
4. Izdelovalec in končni distributer, ki na trgu na ozemlju države članice v prodajni embalaži omogočata dostopnost alkoholnih pijač v obliki piva, gaziranih alkoholnih

pijač, fermentiranih pijač, razen vina, aromatiziranih vinskih izdelkov in sadnega vina, izdelkov na osnovi žganih pijač, vina ali drugih fermentiranih pijač, mešanih s pijačami, sodavico, jabolčnikom ali sokom, zagotovita, da:

- (a) je od 1. januarja 2030 10 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja;
 - (b) je od 1. januarja 2040 25 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja.
5. Izdelovalec in končni distributer, ki na trgu na ozemlju države članice v prodajni embalaži omogočata dostopnost alkoholne pijače v obliki vina, razen penečega vina, zagotovita, da:
- (a) je od 1. januarja 2030 5 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja;
 - (b) je od 1. januarja 2040 15 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja.
6. Izdelovalec in končni distributer, ki na trgu na ozemlju države članice v prodajni embalaži omogočata dostopnost brezalkoholnih pijač v obliki vode, vode z dodanim sladkorjem, vode z drugimi sladili, vode z okusom, brezalkoholnih pijač, gazirane limonade, ledenega čaja in podobnih pijač, ki so pripravljene za takojšnje zaužitje, čistega soka, soka ali mošta iz sadja ali zelenjave in smutijev brez mleka ter brezalkoholnih pijač, ki vsebujejo mlečne maščobe, zagotovita, da:
- (a) je od 1. januarja 2030 10 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja;
 - (b) je od 1. januarja 2040 25 % navedenih izdelkov na voljo v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali z omogočitvijo ponovnega polnjenja.
7. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo transportno embalažo v obliki palet, plastičnih zabojev, zložljivih plastičnih škatel, veder in sodov za prenos ali pakiranje izdelkov v pogojih, ki niso navedeni v odstavkih 12 in 13, zagotovijo, da:
- (a) od 1. januarja 2030 30 % take uporabljene embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo;
 - (b) od 1. januarja 2040 90 % take uporabljene embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.
8. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo transportno embalažo za prevoz in dostavo neživilskih izdelkov, katerih dostopnost na trgu se prvič omogoči prek elektronskega trgovanja, zagotovijo, da:
- (a) od 1. januarja 2030 10 % take uporabljene embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo;
 - (b) od 1. januarja 2040 50 % take uporabljene embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.

9. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo transportno embalažo v obliki paletnih ovojev in trakov za stabilizacijo in zaščito izdelkov, ki so med prevozom nameščeni na palete, zagotovijo, da:
- (a) od 1. januarja 2030 10 % take uporabljene embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo;
 - (b) od 1. januarja 2040 30 % take embalaže, uporabljene za prevoz, predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.
10. Gospodarski subjekti, ki uporabljajo skupinsko embalažo v obliki škatel, razen kartonskih škatel, ki obdaja prodajno embalažo ter določeno število izdelkov združuje v skladiščno enoto, zagotovijo, da:
- (a) od 1. januarja 2030 10 % take uporabljene embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo;
 - (b) od 1. januarja 2040 25 % take uporabljene embalaže predstavlja embalaža za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo.
11. Cilji iz odstavkov 1 do 10 se izračunajo za obdobje posameznega koledarskega leta.
12. Transportna embalaža, ki jo uporablja gospodarski subjekt, je embalaža za večkratno uporabo, kadar se uporablja za prevoz izdelkov:
- (a) med različnimi lokacijami, na katerih gospodarski subjekt opravlja svojo dejavnost, ali
 - (b) med katero koli lokacijo, na kateri gospodarski subjekt opravlja svojo dejavnost, in lokacijo katerega koli drugega povezanega podjetja ali partnerskega podjetja, kot je opredeljeno v členu 3 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361, kot se je uporabljalo [*Urad za publikacije: vstavite datum – datum začetka veljavnosti te uredbe*].
- Ta obveznost se uporablja za palete, škatle, razen kartonskih škatel, pladnje, plastične zaboje, vmesne zabojnike za razsuti tovor, sode in kanistre vseh velikosti in materialov, vključno s prilagodljivimi oblikami.
13. Gospodarski subjekti, ki dobavljajo izdelke drugemu gospodarskemu subjektu v isti državi članici, za prevoz izdelkov uporabljajo samo transportno embalažo za večkratno uporabo.
- Ta obveznost se uporablja za palete, škatle, razen kartonskih škatel, plastične zaboje, vmesne zabojnike za razsuti tovor in sode vseh velikosti in iz vseh materialov, vključno s prilagodljivimi oblikami.
14. Gospodarski subjekti so izvzeti iz obveznosti doseganja ciljev iz odstavkov 2 do 10, če so v posameznem koledarskem letu:
- (a) dali na trg embalažo, katere masa ne presega 1 000 kg, ali
 - (b) ustrezali opredelitvi mikropodjetja v skladu s pravili iz Priporočila Komisije 2003/361, kot se je uporabljalo [*Urad za publikacije: vstavite datum – datum začetka veljavnosti te uredbe*].
15. Gospodarski subjekti so izvzeti iz obveznosti doseganja ciljev iz odstavkov 2 do 6, če v posameznem koledarskem letu njihova prodajna površina, vključno z vsemi skladiščnimi in odpremnimi prostori, ne presega 100 m².

16. Komisija je pooblaščen, da v skladu s členom 58 sprejme delegirane akte o dopolnitvi te uredbe, da bi se določili:
 - (a) cilji glede drugih izdelkov, ki niso zajeti v odstavkih 1 do 6 tega člena, in drugih oblik embalaže, ki niso zajete v odstavkih 7 do 10, na podlagi pozitivnih izkušenj z ukrepi, ki jih države članice sprejmejo v skladu s členom 45(2);
 - (b) izvzetja za gospodarske subjekte, ki dopolnjujejo izvzetja iz odstavka 14, točke (a), (b) in (c), tega člena;
 - (c) izvzetja za določene oblike embalaže, na katere se nanašajo cilji iz odstavkov 2 do 6 tega člena, v primeru higienskih in okoljskih vprašanj ali vprašanj v zvezi z varnostjo hrane, ki preprečujejo doseganje navedenih ciljev.
17. Komisija do [Urad za publikacije: vstavite datum – osem let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] pregleda stanje na področju ponovne uporabe embalaže in na tej podlagi oceni, ali je ustrezno uvesti ukrepe, pregledati cilje, določene v tem členu, in določiti nove cilje glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja embalaže, ter po potrebi predstavi zakonodajni predlog.

Člen 27

Pravila za izračun doseganja ciljev glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja

1. Gospodarski subjekt, ki na trgu na ozemlju države članice prvič omogoči dostopnost gospodinjskih aparatov iz točke 2 Priloge II k Direktivi 2012/19/EU, zaradi dokazovanja doseganja ciljev iz člena 26(1) izračuna naslednje:
 - (a) število prodajnih enot navedenih aparatov v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, prvič dostopnih na trgu na ozemlju države članice v danem koledarskem letu;
 - (b) število prodajnih enot navedenih aparatov v embalaži, ki ni embalaža za večkratno uporabo iz točke (a), prvič dostopnih na trgu na ozemlju države članice v danem koledarskem letu.
2. Končni distributer ali izdelovalec, kot je ustrezno, ki omogoča dostopnost takih izdelkov na trgu na ozemlju države članice, zaradi dokazovanja doseganja ciljev iz člena 26(2) do (6) v zvezi z vsakim ciljem posebej izračuna naslednje:
 - (a) število prodajnih enot pijač in živil v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, dostopnih na trgu na ozemlju države članice v danem koledarskem letu;
 - (b) število prodajnih enot pijač in živil, katerih dostopnost na trgu na ozemlju države članice je bila v danem koledarskem letu omogočena s ponovnim polnjenjem;
 - (c) število prodajnih enot pijač in živil, katerih dostopnost na trgu na ozemlju države članice je bila v danem koledarskem letu omogočena na način, ki ni naveden v točkah (a) in (b).
3. Gospodarski subjekt, ki uporablja takšno embalažo, zaradi dokazovanja doseganja ciljev iz člena 26(7) do (10) v zvezi z vsakim ciljem posebej izračuna naslednje:
 - (a) število enakovrednih enot vsake od oblik embalaže iz člena 26(7) do (10), ki predstavljajo embalažo za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo, ki jih je uporabil v danem koledarskem letu;

- (b) število enakovrednih enot vsake od oblik embalaže iz člena 26(7) do (10), ki niso embalaža iz točke (a), ki jih je uporabil v danem koledarskem letu.
4. Komisija do 31. decembra 2028 sprejme izvedbene akte o določitvi podrobnih pravil in metodologije za izračun ciljev iz člena 26.
- Izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 28

Poročanje pristojnim organom o ciljih glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja

1. Gospodarski subjekti iz člena 26(1) do (10) pristojnemu organu iz člena 35 te uredbe za vsako koledarsko leto predložijo poročilo s podatki o doseganju ciljev iz člena 26.
2. Poročilo iz odstavka 1 se predloži v šestih mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki.
3. Prvo obdobje poročanja zajema koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2030.
4. Pristojni organi vzpostavijo elektronske sisteme, prek katerih se jim sporočajo podatki, in opredelijo oblike, ki jih je treba uporabljati.
5. Pristojni organi lahko zahtevajo kakršne koli dodatne informacije, potrebne za zagotovitev zanesljivosti sporočenih podatkov.
6. Države članice objavijo rezultate poročil iz odstavka 1.

Poglavje V

Plastične nosilne vrečke

Člen 29

Plastične nosilne vrečke

1. Države članice sprejmejo ukrepe za trajno zmanjšanje potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na svojem ozemlju.

Trajno zmanjšanje se doseže, če letna potrošnja do 31. decembra 2025 in nato do 31. decembra vsakega naslednjega leta ne presega 40 lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo ali enakovrednega cilja, izraženega v masi.
2. Ukrepi, ki jih morajo države članice sprejeti za doseganje cilja iz odstavka 1, se lahko razlikujejo glede na vpliv izdelave, recikliranja ali odstranjevanja lahkih plastičnih nosilnih vrečk na okolje ter glede na njihove lastnosti v zvezi s kompostiranjem, trajnostjo ali posebno namembnostjo. Takšni ukrepi lahko z odstopanjem od člena 4 vključujejo omejitve trženja, če so sorazmerni in nediskriminatorni.
3. Države članice lahko v skladu z obveznostmi, ki izhajajo iz Pogodbe, sprejmejo ukrepe, kot so ekonomski instrumenti in nacionalni cilji za zmanjšanje potrošnje, in sicer za vse vrste plastičnih nosilnih vrečk ne glede na debelino njihove stene.
4. Države članice lahko iz obveznosti iz odstavka 1 izvzamejo zelo lahke plastične nosilne vrečke, ki so potrebne iz higienskih razlogov ali se zagotavljajo kot prodajna embalaža nepredpakiranih živil, da bi se zavrnilo manj hrane.

Poglavje VI

Skladnost embalaže

Člen 30

Preizkuševalne, merilne in računske metode

Za namene zagotavljanja in preverjanja skladnosti embalaže z zahtevami iz členov 5 do 11 in 24 te uredbe se preizkusi, meritve in izračuni izvajajo z zanesljivimi, natančnimi in ponovljivimi metodami, pri katerih se upoštevajo splošno priznane najsodobnejše metode in katerih rezultati veljajo za visoko zanesljive.

Člen 31

Domneva o skladnosti

1. Šteje se, da so preizkuševalne, merilne in računske metode iz člena 30, ki so skladne s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, skladne z zahtevami iz navedenega člena, zajetimi v navedenih standardih ali njihovih delih.
2. Šteje se, da je embalaža, ki je skladna s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, sklici na katere so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, skladna z zahtevami iz členov 5 do 11 in 24 ali njihovimi deli, zajetimi v navedenih standardih.

Člen 32

Skupne tehnične specifikacije

1. Šteje se, da je embalaža, ki je skladna s skupnimi tehničnimi specifikacijami iz odstavka 2 ali njihovimi deli, skladna z zahtevami iz členov 5 do 11 in 24, zajetimi v navedenih skupnih tehničnih specifikacijah ali njihovih delih.
2. Komisija lahko v izvedbenih aktih določi skupne tehnične specifikacije glede zahtev iz členov 5 do 11 in 24, če:
 - (a) ni harmoniziranega standarda, ki bi zajemal ustrezne zahteve in sklic na katerega bi bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, ali pa standard ne zagotavlja izpolnjevanja zahtev, ki naj bi jih zajemal;
 - (b) Komisija v skladu s členom 10(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012 od ene ali več evropskih organizacij za standardizacijo zahteva pripravo ali revizijo harmoniziranega standarda glede zahtev iz členov 5 do 11 in 24, pri čemer je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - (i) zahteve ni sprejela nobena od evropskih organizacij za standardizacijo, na katere je bila zahteva naslovljena;
 - (ii) zahtevo je sprejela vsaj ena evropska organizacija za standardizacijo, na katero je bila zahteva naslovljena, vendar zahtevani standardi:
 - niso bili sprejeti v roku, določenem v zahtevi,
 - niso skladni z zahtevo,
 - niso v celoti skladni z zahtevami, ki naj bi jih zajemali.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

3. Ko se sklici na harmonizirani standard objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*, Komisija oceni, ali je treba izvedbene akte iz odstavka 2 ali njihove dele, ki zajemajo iste zahteve iz členov 5 do 11 in 24, razveljaviti ali spremeniti.

Člen 33

Postopek ugotavljanja skladnosti

Ugotavljanje skladnosti embalaže z zahtevami iz členov 5 do 11 se opravi v skladu s postopkom iz Priloge VII.

Člen 34

Izjava EU o skladnosti

1. V izjavi EU o skladnosti se navede, da je bilo dokazano izpolnjevanje zahtev iz členov 5 do 11.
2. Izjava EU o skladnosti ima vzorčno strukturo, določeno v Prilogi VIII, vsebuje elemente, navedene v modulu iz Priloge VII, in se nenehno posodablja. Prevede se v jezik ali jezike, ki jih zahteva država članica, v kateri je embalaža dana na trg ali na trgu katere je dostopna.
3. Kadar se za embalažo ali pakirani izdelek uporablja več aktov Unije, v skladu s katerimi je treba zagotoviti izjavo EU o skladnosti, se v zvezi z vsemi takimi akti Unije pripravi enotna izjava EU o skladnosti. V navedeni izjavi se navedejo zadevni akti Unije in sklici na njihove objave. Lahko gre za dokumentacijo, sestavljeno iz ustreznih posameznih izjav EU o skladnosti.
4. Izdelovalec s pripravo izjave EU o skladnosti prevzame odgovornost za to, da embalaža izpolnjuje zahteve iz te uredbe.

Poglavje VII

Ravnanje z embalažo in odpadno embalažo

ODDELEK 1 – Splošne določbe

Člen 35

Pristojni organ

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov, odgovornih za izvajanje in izvrševanje obveznosti iz tega poglavja, člena 26(1) do (10) ter členov 27, 28 in 29.
2. Države članice določijo podrobnosti glede organizacije in delovanja pristojnega organa ali pristojnih organov, vključno z upravnimi in postopkovnimi pravili, ki urejajo:
 - (a) registracijo proizvajalcev v skladu s členom 39;
 - (b) organizacijo in spremljanje izpolnjevanja zahtev glede poročanja iz člena 39(7);
 - (c) nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca v skladu s členom 40;
 - (d) zagotavljanje informacij v skladu s členom 50.

3. Države članice do [Urad za publikacije: vstavite datum – tri mesece po datumu začetka veljavnosti te uredbe] Komisiji sporočijo imena in naslove pristojnih organov, imenovanih v skladu z odstavkom 1. Države članice Komisijo brez nepotrebnega odlašanja obvestijo o kakršnih koli spremembah imen ali naslovov navedenih pristojnih organov.

Člen 36

Poročilo za zgodnje opozarjanje

1. Komisija v sodelovanju z Evropsko agencijo za okolje pripravi poročila o napredku pri doseganju ciljev iz členov 38 in 46 najpozneje tri leta pred iztekom posameznih rokov, določenih v navedenih členih.
2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo:
 - (a) oceno doseganja ciljev za vsako državo članico;
 - (b) seznam držav članic, pri katerih obstaja tveganje, da ciljev v postavljenih rokih ne bodo dosegle, skupaj z ustreznimi priporočili za zadevne države članice;
 - (c) primere dobre prakse, ki se uporabljajo po vsej Uniji in bi lahko usmerjali doseganje ciljev.

Člen 37

Načrti ravnanja z odpadki

Države članice v načrte ravnanja z odpadki, ki jih je treba pripraviti v skladu s členom 28 Direktive 2008/98/ES, vključijo posebno poglavje o ravnanju z embalažo in odpadno embalažo, vključno z ukrepi, sprejetimi v skladu s členoma 38 in 45 te uredbe.

ODDELEK 2 – Preprečevanje odpadkov

Člen 38

Preprečevanje nastajanja odpadne embalaže

1. Vsaka država članica zmanjša količino nastale odpadne embalaže na prebivalca v primerjavi s količino nastale odpadne embalaže na prebivalca iz leta 2018, ki jo je Komisiji sporočila v skladu z Odločbo 2005/270/ES, in sicer za:
 - (a) 5 % do leta 2030;
 - (b) 10 % do leta 2035;
 - (c) 15 % do leta 2040.
2. Države članice izvajajo ukrepe za preprečevanje nastajanja odpadne embalaže in zmanjšanje vpliva embalaže na okolje.
3. Za namene odstavka 2 lahko države članice uporabijo ekonomske instrumente in druge ukrepe za spodbujanje uporabe hierarhije ravnanja z odpadki, kot so ukrepi iz prilog IV in IVa k Direktivi 2008/98/ES, ali druge ustrezne instrumente in ukrepe, vključno s spodbudami v okviru sistemov razširjene odgovornosti proizvajalca in zahtevami, v skladu s katerimi morajo proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, sprejeti načrte za preprečevanje odpadkov. Taki ukrepi so sorazmerni in nediskriminatorni ter zasnovani tako, da preprečujejo trgovinske ovire ali izkrivljanje konkurence v skladu s Pogodbo.

4. Komisija do [*Urad za publikacije: vstavite datum – osem let po datumu začetka veljavnosti te uredbe*] pregleda cilje iz odstavka 1. V ta namen Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki mu priloži zakonodajni predlog, če meni, da je ta potreben.
5. Država članica lahko ob upoštevanju splošnih pravil iz Pogodbe in v skladu z določbami te uredbe sprejme določbe, ki presegajo minimalne zahteve iz tega člena.

ODDELEK 3

Register proizvajalcev in razširjena odgovornost proizvajalca

Člen 39

Register proizvajalcev

1. Države članice vzpostavijo register, ki se uporablja za spremljanje skladnosti proizvajalcev embalaže z zahtevami iz tega poglavja.
Register vključuje povezave do spletišč drugih nacionalnih registrov proizvajalcev, da se v vseh državah članicah olajša registracija proizvajalcev ali imenovanih zastopnikov za razširjeno odgovornost proizvajalca.
2. Proizvajalci so se v register iz odstavka 1 dolžni vpisati. V ta namen predložijo zahtevek za registracijo v vsaki državi članici, v kateri prvič omogočijo dostopnost embalaže na trgu. Kadar proizvajalec imenuje organizacijo, pristojno za odgovornost proizvajalcev, iz člena 41(1), obveznosti iz tega člena izpolnjuje navedena organizacija, razen če država članica, v kateri je register vzpostavljen, določi drugače.
3. Obveznosti iz tega člena lahko v imenu proizvajalca izpolni imenovani zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca.
4. Proizvajalci ne omogočijo dostopnosti embalaže na trgu, če niso registrirani v zadevni državi članici oziroma če v njej niso registrirani njihovi imenovani zastopniki za razširjeno odgovornost proizvajalca.
5. Zahtevek za registracijo vključuje informacije, ki jih je treba zagotoviti v skladu z delom A Priloge IX. Države članice lahko zahtevajo dodatne informacije ali dokumente, če je to potrebno za učinkovito uporabo registra.
6. Kadar imenovani zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca zastopa več proizvajalcev, poleg informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z odstavkom 5, zagotovi ime in kontaktne podatke vsakega od zastopanih proizvajalcev posebej.
7. Proizvajalec ali, kadar je ustrezno, njegov imenovani zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca ali organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, pristojnemu organu, odgovornemu za register, do 1. marca sporoči informacije iz dela B Priloge IX, in sicer za vsako celotno preteklo koledarsko leto.
8. Pristojni organ, odgovoren za register:
 - (a) prejema zahtevke za registracijo proizvajalcev iz odstavka 2, in sicer prek sistema za elektronsko obdelavo podatkov, katerega podrobnosti se objavijo na spletišču pristojnih organov;
 - (b) odobri registracijo in dodeli registracijsko številko v največ dvanajstih tednih od prejema vseh informacij iz odstavkov 5 in 6;

- (c) lahko določi več načinov v zvezi z zahtevami in postopkom registracije brez dodajanja vsebinskih zahtev, ki bi dopolnjevale zahteve iz odstavkov 5 in 6;
 - (d) lahko proizvajalcem zaračuna sorazmerne pristojbine na podlagi stroškov za obravnavo zahtevkov iz odstavka 2;
 - (e) prejema in spremlja poročila iz odstavka 7.
9. Proizvajalec ali, kadar je ustrezno, proizvajalčev imenovani zastopnik za razširjeno odgovornost proizvajalca ali organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ o vseh spremembah informacij, vsebovanih v registraciji, in trajnem prenehanju omogočanja dostopnosti embalaže iz registracije na trgu na ozemlju države članice. Proizvajalec, ki preneha obstajati, se izbriše iz registra.
10. Kadar informacije iz registra proizvajalcev niso javno dostopne, države članice zagotovijo, da imajo ponudniki spletnih platform, ki potrošnikom omogočajo, da s proizvajalci sklepajo pogodbe na daljavo, brezplačen dostop do informacij iz registra.
11. Komisija sprejme izvedbene akte o določitvi oblike vpisa v register in sporočanja podatkov v zvezi z registrom, granularnosti podatkov, ki se sporočajo, ter vrst embalaže in kategorij materialov, na katere se nanašajo sporočeni podatki.
- Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 40

Razširjena odgovornost proizvajalca

1. Proizvajalci embalaže imajo razširjeno odgovornost proizvajalca v okviru sistemov, vzpostavljenih v skladu s členoma 8 in 8a Direktive 2008/98/ES in tem oddelkom, in sicer v zvezi z embalažo, katere dostopnost prvič omogočijo na trgu na ozemlju države članice.
2. Proizvajalec s pisnim pooblastilom imenuje pooblaščenega zastopnika za razširjeno odgovornost proizvajalca v vsaki državi članici, ki ni država članica, v kateri ima sedež, in v kateri prvič omogoči dostopnost embalaže na trgu.
3. Ponudniki spletnih platform, ki spadajo na področje uporabe poglavja 3, oddelek 4, Uredbe (EU) 2022/2065 in potrošnikom omogočajo, da s proizvajalci sklepajo pogodbe na daljavo, od proizvajalcev, ki ponujajo embalažo potrošnikom v Uniji, pridobijo naslednje informacije:
 - (a) informacije o registraciji proizvajalcev iz člena 39 v državi članici, v kateri se nahaja potrošnik, in registracijsko številko ali registracijske številke proizvajalca v tem registru;
 - (b) samopotrđilo, s katerim se proizvajalec zaveže, da bo v državi članici, v kateri se nahaja potrošnik, ponujal le embalažo, v zvezi s katero so izpolnjene zahteve glede razširjene odgovornosti proizvajalca iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Člen 41

Organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev

1. Proizvajalci lahko organizacijo, pristojno za odgovornost proizvajalcev in pooblaščeno v skladu s členom 42, pooblastijo, da v njihovem imenu izvaja obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca. Države članice lahko

sprejmejo ukrepe, s katerimi pooblastitev organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, postane obvezna.

2. Kadar je na ozemlju države članice več organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, ki so pooblaščen za izpolnjevanje obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca v imenu proizvajalcev, država članica zagotovi, da navedene organizacije skupaj pokrivajo celotno ozemlje države članice, kar zadeva dejavnosti v skladu s členom 42(3) ter členoma 43 in 44. Države članice za nadzor nad tem, ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, usklajeno izpolnjujejo svoje obveznosti, pooblastijo pristojni organ ali imenujejo neodvisno tretjo osebo.
3. Organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, zagotovijo zaupnost podatkov, s katerimi razpolagajo, tj. notranjih informacij ali informacij, ki jih je mogoče neposredno pripisati posameznim proizvajalcem ali njihovim imenovanim zastopnikom.
4. Organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, na svojih spletiščih poleg informacij iz člena 8a(3), točka (e), Direktive 2008/98/ES ob upoštevanju poslovne in industrijske zaupnosti vsaj enkrat letno objavijo informacije o količini embalaže, ki je bila prvič dostopna na trgu na ozemlju države članice, ter o ravneh predelanih in recikliranih materialov glede na količino embalaže, v zvezi s katero so izpolnjevale obveznosti glede odgovornosti proizvajalca.

Člen 42

Odobritev izpolnjevanja razširjene odgovornosti proizvajalca

1. Proizvajalec v primeru individualnega izpolnjevanja obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca ali imenovane organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, v primeru kolektivnega izpolnjevanja obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca zaprosijo pristojni organ za odobritev.
2. Država članica v okviru svojih ukrepov za določitev upravnih in postopkovnih pravil iz člena 35 določi zahteve in podrobnosti glede postopka odobritve, ki se lahko razlikujejo na podlagi tega, ali gre za individualno ali kolektivno izpolnjevanje razširjene odgovornosti proizvajalca, ter načine preverjanja skladnosti, vključno z informacijami, ki jih morajo v ta namen zagotoviti proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev. Postopek odobritve vključuje zahteve za preverjanje ureditev, vzpostavljenih za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz odstavka 3, in obdobje za to preverjanje, ki ne smejo biti daljša od dvanajstih tednov od predložitve popolne dokumentacije zahtevka. To preverjanje opravi neodvisen strokovnjak, ki pripravi poročilo o rezultatih preverjanja. Neodvisni strokovnjak je neodvisen od pristojnega organa in organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, ali proizvajalcev, pooblaščenih za individualno izpolnjevanje obveznosti.
3. Ukrepi, ki jih države članice določijo v skladu z odstavkom 2, vključujejo ukrepe za zagotovitev, da:
 - (a) so izpolnjene zahteve iz člena 8a(3), točke (a) do (d), Direktive 2008/98/ES;
 - (b) so ukrepi, ki jih vzpostavi proizvajalec ali organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, zadostni, da omogočajo brezplačno vračanje ali zbiranje odpadne embalaže v skladu s členom 43(1) in (2) ter členom 44, in sicer s pogostostjo, sorazmerno z zadevno površino in obsegom, glede na

- količino in vrste embalaže, katere razpoložljivost so zadevni proizvajalec oziroma proizvajalci, v imenu katerih deluje organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, prvič omogočili na trgu na ozemlju države članice;
- (c) so v ta namen vzpostavljene potrebne ureditve, vključno s predhodnimi ureditvami, z distributerji, javnimi organi ali tretjimi osebami, ki v njihovem imenu ravnaajo z odpadki;
 - (d) so na voljo potrebne zmogljivosti za sortiranje in recikliranje, da se zagotovi, da se zbrana odpadna embalaža naknadno predhodno obdela in reciklira;
 - (e) je izpolnjena zahteva iz odstavka 6.
4. Proizvajalec ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojni organ o vseh spremembah podatkov iz zahtevka za odobritev, vseh spremembah v zvezi s pogoji odobritve ali trajnem prenehanju dejavnosti.
 5. Pristojni organ se lahko odloči za preklic zadevne odobritve, zlasti če proizvajalec ali organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, ne izpolnjuje več zahtev v zvezi z organizacijo obdelave odpadne embalaže, poročanjem pristojnemu organu in sporočanjem sprememb glede pogojev odobritve ali če je prenehala delovati.
 6. Proizvajalec v primeru individualnega izpolnjevanja obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca oziroma imenovane organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, v primeru kolektivnega izpolnjevanja obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca zagotovijo ustrezno jamstvo, namenjeno kritju stroškov, ki so povezani s postopki ravnanja z odpadki in jih mora proizvajalec ali organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, plačati v primeru neizpolnjevanja obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca, tudi v primeru trajnega prenehanja dejavnosti ali insolventnosti. To jamstvo se lahko zagotovi v obliki zavarovanja recikliranja, blokirane bančne računa ali vključitve proizvajalca v organizacijo, pristojno za odgovornost proizvajalcev. Države članice lahko v zvezi s tem jamstvom določijo dodatne zahteve.

ODDELEK 4

Sistemi vračanja in zbiranja ter kavcijski sistemi

Člen 43

Sistemi vračanja in zbiranja

1. Države članice zagotovijo vzpostavitev sistemov za vračanje in ločeno zbiranje vse odpadne embalaže končnih uporabnikov zaradi zagotavljanja ravnanja z odpadno embalažo v skladu s členoma 4 in 13 Direktive 2008/98/ES ter olajšanja njene priprave za ponovno uporabo in kakovostno recikliranje.
2. Države članice lahko dovolijo odstopanja od odstavka 1, če zbiranje embalaže ali frakcij odpadne embalaže skupaj ali njihovo zbiranje skupaj z drugimi odpadki ne vpliva na možnost, da se embalaža ali frakcije odpadne embalaže pripravijo za ponovno uporabo, reciklirajo ali drugače predelajo v skladu s členoma 4 in 13 Direktive 2008/98/ES, in če je rezultat navedenih postopkov po kakovosti primerljiv z rezultati ločenega zbiranja.
3. Sistemi iz odstavka 1:

- (a) omogočajo, da v njem sodelujejo gospodarski subjekti iz zadevnih sektorjev, pristojni javni organi in tretje osebe, ki ravnaajo z odpadki v njihovem imenu;
 - (b) zajemajo celotno ozemlje države članice in vso odpadno embalažo iz vseh vrst embalaže in dejavnosti, pri čemer se upoštevajo število prebivalcev, predvidena količina in sestava odpadne embalaže, dostopnost in lokacije v bližini končnih uporabnikov. Vključujejo ločeno zbiranje na javnih površinah, v poslovnih prostorih in na stanovanjskih območjih,
 - (c) se lahko uporabljajo tudi za uvožene izdelke brez razlikovanja na podlagi podrobnih ureditev, morebitnih tarif za dostop do njih in vseh drugih pogojev ter so zasnovani tako, da ne prihaja do trgovinskih ovir ali izkrivljanja konkurence v skladu s Pogodbo.
4. Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje recikliranja odpadne embalaže, ki izpolnjuje standarde kakovosti za uporabo recikliranih materialov v ustreznih sektorjih.
 5. Z odstopanjem od obveznosti ločenega zbiranja odpadkov iz odstavka 3 se lahko nekatere vrste odpadne embalaže zbirajo skupaj, kadar takšno zbiranje ne vpliva na možnost njihovega recikliranja in če je rezultat teh postopkov po kakovosti primerljiv z rezultati ločenega zbiranja.

Člen 44

Kavcijski sistemi

1. Države članice do 1. januarja 2029 sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo vzpostavitev kavcijskih sistemov za:
 - (a) plastenke pijač za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov in
 - (b) kovinske vsebnike za pijače za enkratno uporabo s prostornino do treh litrov.
2. Obveznost iz odstavka 1 se ne uporablja za embalažo za:
 - (a) vino, aromatizirane vinske izdelke in žgane pijače;
 - (b) mleko in mlečne izdelke, navedene v delu XVI Priloge I k Uredbi (EU) št. 1308/2013.
3. Brez poseganja v odstavek 1 tega člena je država članica izvzeta iz obveznosti iz odstavka 1, če:
 - (a) delež ločenega zbiranja zadevne oblike embalaže v skladu s členom 43(3) in (4), ki se Komisiji sporoči v skladu s členom 50(1), točka (c), presega 90 mas. % take embalaže, dane na trg na ozemlju zadevne države članice v koledarskih letih 2026 in 2027. Kadar informacije o navedenem deležu Komisiji še niso sporočene, država članica na podlagi potrjenih nacionalnih podatkov in opisa izvedenih ukrepov obrazloženo utemelji, da so pogoji za izvzetje iz tega odstavka izpolnjeni;
 - (b) država članica najpozneje 24 mesecev pred rokom iz odstavka 1 tega člena Komisijo obvesti o svoji zahtevi glede izvzetja in predloži izvedbeni načrt, v katerem je prikazana strategija s konkretnimi ukrepi, vključno s časovnim razporedom, ki zagotavljajo doseganje deleža ločeno zbrane embalaže, ki znaša 90 mas.%, iz odstavka 1.

4. Komisija lahko v treh mesecih po prejemu izvedbenega načrta, predloženega v skladu z odstavkom 3, točka (b), od države članice zahteva revizijo navedenega načrta, če meni, da ni v skladu z zahtevami iz točke (c) navedenega odstavka. Zadevna država članica predloži revidirani načrt v treh mesecih po prejemu zahteve Komisije.
5. Če se delež ločeno zbrane embalaže iz odstavka 1 v zadevni državi članici zmanjša in pri določeni obliki embalaže, dane na trg, tri zaporedna koledarska leta znaša manj kot 90 mas. %, Komisija zadevno državo članico obvesti, da se izvzetje več ne uporablja. Kavcijski sistem se vzpostavi do 1. januarja drugega koledarskega leta po letu, v katerem je Komisija zadevno državo članico obvestila, da se izvzetje več ne uporablja.
6. Države članice si prizadevajo za vzpostavitev kavcijskih sistemov, zlasti za plastenke pijač za enkratno uporabo, kartonsko embalažo za pijače in embalažo za večkratno uporabo. Države članice si prizadevajo zagotoviti, da so kavcijski sistemi za oblike embalaže za enkratno uporabo, zlasti za steklenice za pijačo za enkratno uporabo, enako na voljo tudi za embalažo za večkratno uporabo, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo.
7. Država članica lahko ob upoštevanju splošnih pravil iz Pogodbe in v skladu z določbami te uredbe sprejme določbe, ki presegajo minimalne zahteve iz tega člena.
8. Države članice zagotovijo, da lokacije in možnosti za vračanje embalaže za večkratno uporabo, ki so po namenu in obliki podobne tistim iz odstavka 1, za končne uporabnike niso manj priročne od možnosti vračanja embalaže za enkratno uporabo v okviru kavcijskega sistema.
9. Države članice do 1. januarja 2028 zagotovijo, da vsi kavcijski sistemi, vključno s sistemi, vzpostavljenimi v skladu z odstavkom 5, izpolnjujejo minimalna merila iz Priloge X.

ODDELEK 5

Ponovna uporaba in ponovno polnjenje

Člen 45

Ponovna uporaba in ponovno polnjenje

1. Države članice sprejmejo ukrepe za spodbujanje vzpostavljanja sistemov za ponovno uporabo embalaže in sistemov za ponovno polnjenje na okolju prijazen način. Navedeni sistemi morajo izpolnjevati zahteve iz členov 24 in 25 ter Priloge VI k tej uredbi in ne smejo ogroziti higiene živil ali varnosti potrošnikov.
2. Ukrepi iz odstavka 1 lahko vključujejo:
 - (a) uporabo kavcijskih sistemov, ki izpolnjujejo minimalne zahteve iz Priloge X ter so namenjeni embalaži za večkratno uporabo in oblikam embalaže, ki niso navedene v členu 44(1);
 - (b) uporabo ekonomskih spodbud, vključno z zahtevami za končne distributerje, za zaračunavanje uporabe embalaže za enkratno uporabo ali obveščanje potrošnikov o stroških take embalaže na prodajnem mestu;
 - (c) zahteve, v skladu s katerimi morajo končni distributerji v embalaži za večkratno uporabo v okviru sistema za ponovno uporabo ali ponovnega

polnjenja dati na voljo določen odstotek izdelkov, ki niso zajeti v ciljih iz člena 26, pod pogojem, da to ne povzroči izkrivljanja notranjega trga ali trgovinskih ovir za izdelke iz drugih držav članic.

ODDELEK 6

Cilji glede recikliranja in spodbujanje recikliranja

Člen 46

Cilji glede recikliranja in spodbujanje recikliranja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za doseg naslednjih ciljev glede recikliranja, ki zajemajo njihovo celotno ozemlje:
 - (a) do 31. decembra 2025 najmanj 65 mas. % vse nastale odpadne embalaže;
 - (b) do 31. decembra 2025 naslednjih minimalnih masnih deležev navedenih posebnih materialov, ki jih vsebuje nastala odpadna embalaža:
 - (i) 50 % plastike;
 - (ii) 25 % lesa;
 - (iii) 70 % železnih kovin;
 - (iv) 50 % aluminija;
 - (v) 70 % stekla;
 - (vi) 75 % papirja in kartona;
 - (c) do 31. decembra 2030 najmanj 70 mas. % vse nastale odpadne embalaže;
 - (d) do 31. decembra 2030 naslednjih minimalnih masnih deležev navedenih posebnih materialov, ki jih vsebuje nastala odpadna embalaža:
 - (i) 55 % plastike;
 - (ii) 30 % lesa;
 - (iii) 80 % železnih kovin;
 - (iv) 60 % aluminija;
 - (v) 75 % stekla;
 - (vi) 85 % papirja in kartona.
2. Država članica lahko brez poseganja v odstavek 1, točka (a), roke iz odstavka 1, točke (b)(i) do (vi), podaljša za največ pet let pod naslednjimi pogoji:
 - (a) odstopanje od ciljev, in sicer od posameznega cilja ali dveh ciljev skupaj, v obdobju podaljšanja ne presega 15 odstotnih točk;
 - (b) zaradi odstopanja od ciljev v obdobju podaljšanja se delež recikliranja za posamezen cilj ne zniža pod 30 %;
 - (c) zaradi odstopanja od ciljev v obdobju podaljšanja se delež recikliranja za posamezen cilj iz odstavka 1, točka (b)(v) ali (vi), ne zniža pod 60 % in
 - (d) država članica najpozneje 24 mesecev pred ustreznim rokom iz odstavka 1, točka (b), tega člena Komisijo obvesti o svoji nameri, da bo rok podaljšala, in ji predloži

izvedbeni načrt v skladu s Prilogo XI k tej uredbi, ki se lahko kombinira z izvedbenim načrtom, predloženim v skladu s členom 11(3), točka (b), Direktive 2008/98/ES.

3. Komisija lahko v treh mesecih od prejema izvedbenega načrta, predloženega v skladu z odstavkom 2, točka (d), od države članice zahteva revizijo navedenega načrta, če meni, da načrt ni v skladu z zahtevami iz Priloge XI. Zadevna država članica predloži revidirani načrt v treh mesecih po prejemu zahteve Komisije.
4. Komisija do [*Urad za publikacije: vstavite datum – osem let po datumu začetka veljavnosti te uredbe*] pregleda cilje iz odstavka 1, točki (c) in (d), da bi jih zvišala ali določila dodatne cilje. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, ki mu priloži zakonodajni predlog, če meni, da je ta potreben.
5. Države članice po potrebi spodbujajo uporabo materialov, pridobljenih iz reciklirane odpadne embalaže, za izdelavo embalaže in drugih izdelkov, tako da:
 - (a) izboljšujejo tržne pogoje za takšne materiale;
 - (b) pregledujejo veljavna pravila, ki preprečujejo uporabo takih materialov.
6. Država članica lahko ob upoštevanju splošnih pravil iz Pogodbe in v skladu z določbami te uredbe sprejme določbe, ki presegajo minimalne zahteve iz tega člena.

Člen 47

Pravila za izračun doseganja ciljev glede recikliranja

1. Izračun tega, ali so bili cilji iz člena 46(1) doseženi, se izvede v skladu s pravili iz tega člena.
2. Države članice izračunajo maso odpadne embalaže, nastale v danem koledarskem letu. Izračun količine odpadne embalaže, nastale v državi članici, mora biti izčrpen.
3. Države članice izračunajo maso odpadne embalaže, reciklirane v danem koledarskem letu. Masa reciklirane odpadne embalaže se izračuna kot masa embalaže, ki je postala odpadek in v zvezi s katero so bili opravljeni vsi potrebni postopki preverjanja in sortiranja ter drugi predhodni postopki, s katerimi se odstranijo odpadni materiali, ki niso cilj poznejše predelave, in s katerimi se zagotovi visoka kakovost recikliranja, ter ki vstopa v postopek recikliranja, v katerem se odpadni materiali dejansko ponovno predelajo v izdelke, materiale ali snovi.
4. V primeru kompozitne embalaže in drugih vrst embalaže, sestavljene iz več materialov, se izračun in poročanje opravita glede na posamezne materiale, ki jih vsebuje embalaža. Države članice lahko odstopajo od te zahteve, kadar zadevni material predstavlja nepomemben del embalažne enote in v nobenem primeru ne predstavlja več kot 5 % skupne mase embalažne enote.
5. Odpadna embalaža, izvožena iz Unije, se v državi članici, v kateri je bila zbrana, izračuna kot reciklirana le, če lahko izvoznik v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 dokaže, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz te uredbe in da je recikliranje odpadne embalaže zunaj Unije potekalo v pogojih, ki so na splošno enakovredni pogojem, predpisanim v ustrezni zakonodaji Unije.
6. Za namene odstavka 3 se odpadna embalaža štehta, ko odpadki vstopijo v postopek recikliranja.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega člena se lahko reciklirana odpadna embalaža štehta ob zaključku katerega koli postopka sortiranja, če:

- (a) se taki izhodni odpadki nato reciklirajo;
 - (b) se masa materialov ali snovi, ki se odstranijo v nadaljnjih postopkih pred postopkom recikliranja in se nato ne reciklirajo, ne vključi v maso odpadkov, ki se sporočijo kot reciklirani.
7. Države članice vzpostavijo učinkovit sistem nadzora kakovosti in sledljivosti odpadne embalaže, da zagotovijo izpolnjevanje pogojev iz odstavkov 2 do 7. Navedeni sistem lahko temelji na elektronskih registrih, vzpostavljenih v skladu s členom 35(4) Direktive 2008/98/ES, ali tehničnih specifikacijah za zahteve glede kakovosti sortiranih odpadkov. Sistem lahko vključuje tudi povprečne deleže izgub v zvezi s sortiranimi odpadki glede na različne vrste odpadkov oziroma načine ravnanja z njimi, če zanesljivih podatkov ni mogoče pridobiti drugače. Povprečni deleži izgub se izračunajo na podlagi pravil za izračun, določenih v delegiranem aktu, sprejetem v skladu s členom 11a(10) Direktive 2008/98/ES.
 8. Količina biološko razgradljive odpadne embalaže, ki se podvrže aerobni ali anaerobni obdelavi, se lahko šteje kot količina reciklirane embalaže, kadar se z navedeno obdelavo pridobi kompost, digestat ali drug izhodni produkt, ki ima podobno vsebnost recikliranih materialov glede na vhodni material in se bo uporabil kot recikliran izdelek, material ali snov. Kadar se izhodni produkt uporabi v ali na tleh, ga lahko države članice štejejo kot recikliranega samo, če ta uporaba koristi kmetijstvu ali pomeni ekološko izboljšanje.
 9. Količina odpadnih embalažnih materialov, ki po izvedbi pripravljalnega postopka pred predelavo prenehajo biti odpadki, se lahko šteje kot količina recikliranih materialov, če so ti namenjeni nadaljnji ponovni predelavi v izdelke, materiale ali snovi, ki se bodo uporabili za prvotni namen ali za druge namene. Vendar se materiali, ki prenehajo biti odpadki in se bodo uporabili kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije oziroma bodo sežgani, uporabljeni za zasipanje ali odloženi na odlagališčih, ne štejejo kot reciklirani.
 10. Države članice lahko upoštevajo reciklirane kovine, ločene po sežigu odpadkov, glede na delež sežgane odpadne embalaže, če reciklirane kovine izpolnjujejo določena merila glede kakovosti iz Izvedbenega sklepa Komisije (EU) 2019/1004.
 11. Odpadna embalaža, poslana v drugo državo članico za namene recikliranja v zadevni drugi državi članici, se lahko šteje kot reciklirana samo v državi članici, v kateri je bila zbrana.
 12. Odpadna embalaža, izvožena iz Unije, se v državi članici, v kateri je bila zbrana, šteje kot reciklirana le, če so zahteve iz odstavka 3 izpolnjene in lahko izvoznik v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 dokaže, da pošiljka odpadkov izpolnjuje zahteve iz navedene uredbe in da je bila odpadna embalaža zunaj Unije obdelana v pogojih, ki so na splošno enakovredni zahtevam, določenim v ustreznem okoljskem pravu Unije.

Člen 48

Pravila za izračun doseganja ciljev glede recikliranja z vključitvijo ponovne uporabe

1. Država članica se lahko odloči, da bo v danem letu dosegla prilagojeno raven ciljev iz člena 46(1) z upoštevanjem povprečnega deleža prodajne embalaže za večkratno uporabo, ki je bila v predhodnih treh letih prvič dana na trg in ponovno uporabljena v okviru sistema za ponovno uporabo embalaže.

Prilagojena raven se izračuna tako, da se:

- (a) od ciljev iz člena 46(1), točki (a) in (c), odšteje delež prodajne embalaže za večkratno uporabo iz prvega pododstavka v vsej prodajni embalaži, dani na trg, in
- (b) od ciljev iz člena 46(1), točki (b) in (d), odšteje delež prodajne embalaže za večkratno uporabo iz prvega pododstavka, sestavljene iz posameznega embalažnega materiala, v vsej prodajni embalaži iz zadevnega materiala, dani na trg.

Pri izračunu zadevne prilagojene ciljne ravni se upošteva največ pet odstotnih točk povprečnega deleža prodajne embalaže za večkratno uporabo.

- 2. Država članica lahko pri izračunu ciljnih vrednosti iz člena 46(1), točke (a), (b)(ii), (c) in (d)(ii), upošteva količine lesene embalaže, ki se popravi z namenom ponovne uporabe.

ODDELEK 7

Informacije in poročanje

Člen 49

Informacije o preprečevanju nastajanja odpadne embalaže in ravnanju z njo

- 1. Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev in imenovane v skladu s členom 41(1), poleg informacij iz člena 8a(2) Direktive 2008/98/ES in člena 11 te uredbe končnim uporabnikom, zlasti potrošnikom, v zvezi z embalažo, ki jo proizvajalci dobavljajo na ozemlju države članice, dajo na voljo informacije o preprečevanju nastajanja odpadne embalaže in ravnanju z njo, in sicer o:
 - (a) vlogi končnih uporabnikov pri prispevanju k preprečevanju odpadkov, vključno z morebitnimi dobrimi praksami;
 - (b) razpoložljivih ureditvah za ponovno uporabo embalaže;
 - (c) vlogi končnih uporabnikov pri prispevanju k ločenemu zbiranju odpadne embalaže, vključno z ravnanjem z embalažo, ki vsebuje nevarne izdelke ali odpadke;
 - (d) pomenu oznak in simbolov, ki so pritrjeni, navedeni ali natisnjeni na embalaži v skladu s členom 11 ali prisotni v dokumentih, priloženih pakiranemu izdelku;
 - (e) vplivu neustreznega odstranjevanja odpadne embalaže, kot je smetenje ali odlaganje med mešane komunalne odpadke, na okolje in zdravje ljudi ali varnost oseb ter o škodljivem vplivu embalaže za enkratno uporabo, zlasti plastičnih nosilnih vrečk, na okolje;
 - (f) lastnosti v zvezi s kompostiranjem in ustreznih možnosti ravnanja z odpadki v primeru embalaže, primerne za kompostiranje.
- 2. Informacije iz odstavka 1 so ažurne in se zagotavljajo:
 - (a) na spletiščih ali prek drugih sredstev elektronske komunikacije;
 - (b) v obliki informacij javnega značaja;
 - (c) v okviru izobraževalnih programov in kampanj;

- (d) prek oznak v jeziku ali jezikih, ki jih uporabniki in potrošniki brez težav razumejo.
- 3. Kadar se informacije javno objavijo, se ohrani zaupnost poslovno občutljivih informacij v skladu z ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom.

Člen 50
Poročanje Komisiji

1. Države članice Komisiji za vsako koledarsko leto sporočijo podatke o:
 - (a) izvajanju člena 46(1), točke (a) do (d), in embalaži za večkratno uporabo;
 - (b) letni potrošnji zelo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, lahkih plastičnih nosilnih vrečk in debelih plastičnih nosilnih vrečk na osebo, ločeno po posameznih kategorijah;
 - (c) deležu ločeno zbrane embalaže, za katero se uporablja obveznost vzpostavitve kavcijskih sistemov iz člena 44(1).

Države članice lahko zagotovijo podatke o letni potrošnji zelo debelih plastičnih nosilnih vrečk na osebo.
2. Države članice v zvezi z vsakim embalažnim materialom in vrsto embalaže iz preglednice 1 iz Priloge IX za vsako koledarsko leto sporočijo podatke o:
 - (a) količini embalaže, dane na trg, v zvezi z vsako vrsto embalaže in embalažnim materialom iz preglednice 1 iz Priloge IX;
 - (b) količini ločeno zbrane odpadne embalaže v zvezi z vsakim embalažnim materialom, navedenim v preglednici 1 iz Priloge IX;
 - (c) deležih recikliranja;
 - (d) nameščenih zmogljivostih za sortiranje in recikliranje v zvezi z vsako vrsto embalaže in embalažnim materialom iz preglednice 1 iz Priloge II.
3. Prvo obdobje poročanja je:
 - (a) v zvezi z obveznostmi iz odstavka 1, točki (a) in (b), ter odstavka 2 prvo polno koledarsko leto po začetku veljavnosti izvedbenega akta, v katerem je določena oblika poročanja Komisiji in ki se sprejme v skladu z odstavkom 7;
 - (b) v zvezi z obveznostmi iz odstavka 1, točka (c), koledarsko leto, ki se začne 1. januarja 2028.
4. Države članice dajo podatke iz odstavkov 1 in 2 na voljo v elektronski obliki v 19 mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki. Podatke elektronsko sporočijo v 19 mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki, v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 7.
5. Podatkom, ki jih države članice dajo na voljo v skladu s tem členom, se priloži poročilo o preverjanju kakovosti. Poročilo o preverjanju kakovosti se predloži v obliki, ki jo določi Komisija v skladu z odstavkom 7.
6. Podatkom, ki jih dajo na voljo države članice v skladu s tem členom, se priloži poročilo o ukrepih, sprejetih v skladu s členom 47(5) in (8), vključno s podrobnimi informacijami o povprečnih deležih izgub, kadar je to ustrezno.

7. Komisija do [Urad za publikacije: vstavite datum – 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] sprejme izvedbene akte, v katerih določi:
 - (a) pravila za izračun, preverjanje in sporočanje podatkov v skladu z odstavkom 1, točki (a) in (c), ter odstavkom 2, vključno z metodologijo za določanje količine nastale odpadne embalaže in obliko poročanja;
 - (b) metodologijo za izračun letne potrošnje lahkih plastičnih nosilnih vrečk na osebo iz odstavka 1, točka (b), in obliko poročanja o njih.Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).
8. Države članice zahtevajo, da vsi gospodarski subjekti, ki omogočajo dostopnost embalaže v državah članicah, pristojnim organom zagotovijo natančne in zanesljive podatke, ki državam članicam omogočajo izpolnjevanje obveznosti glede poročanja iz tega člena, pri čemer po potrebi upoštevajo specifične težave malih in srednjih podjetij v zvezi z zagotavljanjem podrobnih podatkov.

Člen 51 *Zbirke podatkov o embalaži*

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se na usklajen način vzpostavijo zbirke podatkov o embalaži in odpadni embalaži, kadar te še niso vzpostavljene.
2. Zbirke podatkov iz odstavka 1 vključujejo:
 - (a) informacije o obsegu, značilnostih in razvoju tokov embalaže in odpadne embalaže na ravni posameznih držav članic;
 - (b) informacije o strupenosti ali nevarnosti embalažnih materialov in sestavnih delov, ki se uporabljajo za njihovo izdelavo;
 - (c) podatke iz Priloge XII.

Poglavje VIII **Zaščitni postopki**

Člen 52 *Postopek obravnave embalaže, ki pomeni tveganje, na nacionalni ravni*

1. Brez poseganja v člen 19 Uredbe (EU) 2019/1020, organi za nadzor trga ene države članice v primeru, da utemeljeno domnevajo, da embalaža iz te uredbe pomeni tveganje za okolje ali zdravje ljudi, izvedejo ocenjevanje v zvezi z zadevno embalažo, pri čemer se preveri izpolnjevanje vseh zahtev iz te uredbe, ki so relevantne za zadevno tveganje. Zadevni gospodarski subjekti po potrebi sodelujejo z organi za nadzor trga.

Kadar organi za nadzor trga med navedenim ocenjevanjem ugotovijo, da embalaža ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, od zadevnega gospodarskega subjekta nemudoma zahtevajo, da v razumnem roku, ki ga sami določijo v skladu z naravo in po potrebi stopnjo neskladnosti, sprejme ustrezne in sorazmerne korektivne ukrepe za usklajitev embalaže z zadevnimi zahtevami.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 organi za nadzor trga v primeru pomislekov glede tveganja za zdravje ljudi, ki ga predstavlja kontaktna embalaža, ki jo ureja posebna zakonodaja, namenjena varovanju zdravja ljudi, ne ocenijo tveganja za zdravje ljudi ali živali, povezanega z embalažnim materialom, če se navedeno tveganje prenese na pakirano vsebino embalažnega materiala, temveč opozorijo organe, pristojne za nadzor zadevnih tveganj. Ti organi so pristojni organi iz Uredbe (EU) 2017/625, Uredbe (EU) 2017/745, Uredbe (EU) 2017/746, Direktive 2001/83/ES ali Uredbe (EU) 2019/6.
3. Kadar organi za nadzor trga menijo, da neskladnost ni omejena na njihovo nacionalno ozemlje, Komisijo in druge države članice obvestijo o rezultatih ocenjevanja in ukrepih, katerih sprejetje so zahtevali od zadevnega gospodarskega subjekta.
4. Gospodarski subjekt zagotovi, da se v zvezi z zadevno embalažo, katerih dostopnost na trgu je omogočil po vsej Uniji, sprejmejo vsi ustrezni korektivni ukrepi.
5. Kadar zadevni gospodarski subjekt v roku iz odstavka 1, drugi pododstavek, ne sprejme ustreznih korektivnih ukrepov ali kadar neskladnost ne preneha, organi za nadzor trga sprejmejo vse ustrezne začasne ukrepe za prepoved omogočanja dostopnosti embalaže na svojem nacionalnem trgu, umik embalaže z navedenega trga ali njen odpoklic.

Organi za nadzor trga o navedenih ukrepih nemudoma obvestijo Komisijo in druge države članice.
6. Informacije iz odstavka 4 se Komisiji in drugim državam članicam sporočijo prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34 Uredbe (EU) 2019/1020 ter vsebujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za opredelitev neskladne embalaže, poreklo embalaže, vrsto domnevne neskladnosti in povezano tveganje, vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov, argumente zadevnega gospodarskega subjekta in, kadar je ustrezno, informacije iz člena 54(1). Organi za nadzor trga navedejo tudi, ali je neskladnost posledica enega od naslednjih vzrokov:
 - (a) embalaža ne izpolnjuje zahtev glede trajnostnosti iz členov 5 do 10 te uredbe;
 - (b) harmonizirani standardi ali skupne specifikacije iz členov 31 in 32 te uredbe so pomanjkljive.
7. Države članice, razen države članice, ki je začela postopek, Komisijo in druge države članice nemudoma obvestijo o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih razpoložljivih informacijah v zvezi z neskladnostjo zadevne embalaže oziroma o svojih ugovorih, če se s sprejetim nacionalnim ukrepom ne strinjajo.
8. Če države članice ali Komisija v treh mesecih po prejemu informacij iz odstavka 4 ne predložijo ugovora glede začasnega ukrepa, ki ga je sprejela država članica, se šteje, da je zadevni ukrep upravičen.

Začasni ukrepi lahko vključujejo obdobje, daljše ali krajše od treh mesecev, da bi se upoštevale posebnosti zadevnih zahtev.
9. Države članice zagotovijo, da se embalaža nemudoma umakne z njihovega trga ali da se v zvezi z embalažo ali zadevnim izdelovalcem sprejmejo drugi ustrezni omejevalni ukrepi.

Člen 53
Zaščitni postopek Unije

1. Kadar se po zaključku postopka iz člena 52(3) in (4) vložijo ugovori glede ukrepa države članice ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju z zakonodajo Unije, Komisija nemudoma začne posvetovanja z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter oceni nacionalni ukrep. Komisija na podlagi rezultatov navedenega ocenjevanja z izvedbenim aktom odloči, ali so nacionalni ukrepi upravičeni ali ne.

Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

2. Komisija svojo odločitev nemudoma sporoči vsem državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu oziroma subjektom.

Če se nacionalni ukrep šteje kot upravičen, vse države članice sprejmejo potrebne ukrepe za umik neskladne embalaže s svojega trga in o tem obvestijo Komisijo.

Če se šteje, da je nacionalni ukrep neupravičen, ga zadevna država članica umakne.

3. Kadar se šteje, da je nacionalni ukrep upravičen, in je neskladnost embalaže posledica pomanjkljivih harmoniziranih standardov iz člena 31 te uredbe, Komisija uporabi postopek iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.
4. Kadar se šteje, da je nacionalni ukrep upravičen, in je neskladnost embalaže posledica pomanjkljivih skupnih tehničnih specifikacijah iz člena 32, Komisija zadevne skupne tehnične specifikacije nemudoma spremeni ali razveljavi.

Člen 54
Skladna embalaža, ki pomeni tveganje

1. Kadar država članica po izvedbi ocenjevanja iz člena 52 ugotovi, da embalaža kljub temu, da izpolnjuje veljavne zahteve iz členov 5 do 11, pomeni tveganje za okolje ali zdravje ljudi, od zadevnega gospodarskega subjekta nemudoma zahteva, da v razumnem roku, ki ga določijo organi za nadzor trga in je sorazmeren z naravo in po potrebi stopnjo tveganja, sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna embalaža, ko se da na trg, ne pomeni več navedenega tveganja, oziroma da se umakne s trga ali odpokliče.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 organi za nadzor trga v primeru pomislekov glede tveganja za zdravje ljudi, ki ga predstavlja kontaktna embalaža, ki jo ureja posebna zakonodaja, namenjena varovanju zdravja ljudi, ne ocenijo tveganja za zdravje ljudi ali živali, povezanega z embalažnim materialom, če se navedeno tveganje prenese na pakirano vsebino embalažnega materiala, temveč opozorijo organe, pristojne za nadzor zadevnih tveganj. Ti organi so pristojni organi iz Uredbe (EU) 2017/625, Uredbe (EU) 2017/745, Uredbe (EU) 2017/746, Direktive 2001/83/ES ali Uredbe (EU) 2019/6.
3. Gospodarski subjekt zagotovi, da se v zvezi z zadevno embalažo, katere dostopnost na trgu je omogočil po vsej Uniji, sprejmejo korektivni ukrepi.
4. Država članica Komisijo in druge države članice nemudoma obvesti o svojih ugotovitvah in nadaljnjih ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 1. Navedene informacije vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za opredelitev zadevne embalaže, poreklo in dobavno verigo embalaže, vrsto povezanega tveganja ter vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov.

5. Komisija se nemudoma posvetuje z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter oceni sprejete nacionalne ukrepe. Komisija na podlagi rezultatov navedenega ocenjevanja odloči, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne, in po potrebi predlaga ustrezne ukrepe.

Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Komisija na podlagi ustrezno utemeljenih nujnih razlogov, povezanih z varstvom okolja ali varovanjem zdravja ljudi, v skladu s postopkom iz člena 58(4) sprejme izvedbeni akt, ki se začne uporabljati takoj.

Komisija svojo odločitev nemudoma sporoči vsem državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu ali subjektom.

Člen 55

Nadzor embalaže, ki vstopa na trg Unije

1. Organi za nadzor trga organom, imenovanim v skladu s členom 25(1) Uredbe (EU) 2019/1020, v primeru, da neskladnost ni omejena na njihovo nacionalno ozemlje, nemudoma sporočijo ukrepe iz člena 52(4) te uredbe. To sporočilo vključuje vse ustrezne informacije, zlasti podrobnosti, potrebne za opredelitev neskladne embalaže, na katero se ukrepi nanašajo, in samega izdelka v primeru pakiranega izdelka.
2. Informacije iz odstavka 1 se sporočijo tako, da se vnesejo v ustrezno okolje za obvladovanje carinskega tveganja.
3. Komisija razvije medsebojno povezavo za avtomatiziran prenos informacij iz odstavka 1 iz informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 52(5) v okolje iz odstavka 3. Navedena medsebojna povezava začne delovati najpozneje dve leti od datuma sprejetja izvedbenega akta iz odstavka 5.
4. Komisija je pooblaščenca za sprejetje izvedbenih aktov o določitvi postopkovnih pravil in podrobnosti glede izvajanja odstavka 4, vključno s funkcijami, podatkovnimi elementi in obdelavo podatkov, ter pravil o obdelavi osebnih podatkov, zaupnosti in upravljanju v zvezi z medsebojno povezavo iz odstavka 4. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 56

Formalna neskladnost

1. Država članica od gospodarskega subjekta zahteva, da neskladnost odpravi, kadar ugotovi enega od naslednjih dejstev:
 - (a) izjava EU o skladnosti ni bila pripravljena;
 - (b) izjava EU o skladnosti ni bila pravilno pripravljena;
 - (c) koda QR ali nosilec podatkov iz člena 11 ne zagotavlja dostopa do zahtevanih informacij v skladu z navedenim členom;
 - (d) tehnična dokumentacija iz Priloge VII ni na voljo, ni popolna ali vsebuje napake;
 - (e) informacije iz člena 13(6) ali 16(3) manjkajo, so napačne ali nepopolne;
 - (f) druge upravne zahteve iz člena 13 ali 16 niso izpolnjene;

- (g) zahteve glede omejitev uporabe nekaterih oblik embalaže in prekomerne količine embalaže iz členov 21 in 22 niso izpolnjene;
 - (h) zahteve glede vzpostavitve in delovanja sistema za ponovno uporabo iz člena 24 ter vključitve vanj v zvezi z embalažo za večkratno uporabo niso izpolnjene;
 - (i) zahteve glede zagotavljanja informacij iz člena 25(1) in (2) v zvezi s ponovnim polnjenjem niso izpolnjene;
 - (j) zahteve glede točk za ponovno polnjenje iz člena 25(3) niso izpolnjene;
 - (k) cilji glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja iz člena 26 niso doseženi.
2. Kadar se neskladnost iz odstavka 1, točke (a) do (f), nadaljuje, zadevna država članica sprejme vse ustrezne ukrepe za prepoved omogočanja dostopnosti embalaže na trgu oziroma zagotovi odpoklic embalaže ali njen umik s trga.
3. Kadar se neskladnost iz odstavka 1, točke (g) do (k), nadaljuje, države članice uporabijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe in jih države članice določijo v skladu s členom 62.

Poglavje IX

Zelena javna naročila

Člen 57

Zelena javna naročila

1. Naročniki, kot so opredeljeni v členu 2(1) Direktive 2014/24/EU ali členu 3(1) Direktive 2014/25/EU, ali naročniki, kot so opredeljeni v členu 4(1) Direktive 2014/25/EU, pri oddaji kakršnih koli javnih naročil embalaže ali pakiranih izdelkov ali storitev, pri katerih se uporablja embalaža ali pakirani izdelki, v primerih, ki jih zajemata navedeni direktivi, uporabljajo merila za zelena javna naročila iz delegiranih aktov, sprejetih v skladu z odstavkom 3.
2. Obveznost iz odstavka 1 se uporablja za vse postopke naročnikov za oddajo javnih naročil embalaže ali pakiranih izdelkov ali storitev, pri katerih se uporablja embalaža ali pakirani izdelki, ki se začnejo 12 mesecev po začetku veljavnosti zadevnega delegiranega akta, ki se sprejme v skladu z odstavkom 3, ali pozneje.
3. Komisija do [*Urad za publikacije: vstavite datum = 60 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe*] v skladu s členom 58 sprejme delegirane akte o dopolnitvi te uredbe z določitvijo minimalnih obveznih meril za zelena javna naročila na podlagi zahtev iz členov 5 do 10 in na podlagi:
- (a) vrednosti in obsega oddanih javnih naročil embalaže ali pakiranih izdelkov ali storitev ali gradenj, pri katerih se uporablja embalaža ali pakirani izdelki;
 - (b) potrebe po zagotovitvi zadostnega povpraševanja po okoljsko bolj trajnostni embalaži ali pakiranih izdelkih;
 - (c) ekonomske izvedljivosti nakupa okoljsko bolj trajnostne embalaže ali pakiranih izdelkov s strani naročnikov brez nesorazmernih stroškov.

Navedena merila za zelena javna naročila se oblikujejo v skladu z načeli iz Direktive 2014/24/EU in Direktive 2014/25/EU ter načelom, na podlagi katerega embalaža, ki se izbere na podlagi navedenih meril, lajša doseganje ciljev te uredbe.

Poglavje X

Prenesena pooblastila in postopek v odboru

Člen 58

Izvajanje prenesenih pooblastil

1. Komisija je za sprejemanje delegiranih aktov pooblaščen v skladu s pogoji iz tega člena.
2. Komisija je za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 5(5), 6(4), 6(6), 7(9), 7(10), 7(11), 8(5), 22(4), 26(16) in 57(3) pooblaščen za obdobje desetih let od datuma začetka veljavnosti te uredbe. Komisija pripravi poročilo o prenesenih pooblastilih najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet takemu podaljšanju nasprotuje najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastil iz členov 5(5), 6(4), 6(6), 7(9), 7(10), 7(11), 8(5), 22(4), 26(16) in 57(3) lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 5(5), 6(4), 6(6), 7(9), 7(10), 7(11), 8(5), 22(4), 26(16) in 57(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o navedenem aktu ali če pred iztekom navedenega roka tako Evropski parlament kot Svet Komisijo obvestita, da mu ne bosta nasprotovala. Navedeni rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 59

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor iz člena 39 Direktive 2008/98/ES. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
Če odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme na podlagi izvedbenih pooblastil iz člena 72, uporablja pa se člen 5(4), tretji pododstavek, Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

Poglavje XI Spremembe

Člen 60

Spremembe Uredbe (EU) 2019/1020

Uredba (EU) 2019/1020 se spremeni:

(a) Priloga I se spremeni:

(i) točka 9 se črta;

(ii) dodata se naslednji točki:

„X [Urad za publikacije: vstavite naslednjo zaporedno številko] Direktiva (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje (UL L 155, 12.6.2019, str. 1);

X [Urad za publikacije: vstavite naslednjo zaporedno številko] Uredba (EU) .../... o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in razveljavitvi Direktive 94/62/ES [Urad za publikacije navede podatke o objavi v UL].“;

(b) v Prilogi II se črta točka 8.

Člen 61

Spremembe Direktive (EU) 2019/904

Direktiva (EU) 2019/904 se spremeni:

(a) v členu 6(5) se črta točka (b);

(b) v členu 13(1) se črta točka (e);

(c) člen 13(3) se nadomesti z naslednjim: „3. Komisija sporočene podatke in informacije pregleda v skladu s tem členom in objavi poročilo o rezultatih tega pregleda. V poročilu oceni organizacijo zbiranja podatkov in informacij, vire podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnost, zanesljivost, pravočasnost in doslednost navedenih podatkov in informacij. V oceno lahko vključi posebna priporočila za izboljšave. Poročilo pripravi po tem, ko države članice prvič sporočijo podatke in informacije, in nato vsaka štiri leta.“.

Poglavje XII Končne določbe

Člen 62

Kazni

1. Države članice do [Urad za publikacije: vstavite datum – 24 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Neizpolnjevanje zahtev iz

členov 21 do 26 se kaznuje z upravno globo, ki se naloži zadevnemu gospodarskemu subjektu.

2. Če v pravnem sistemu države članice upravne globe niso predvidene, se lahko odstavek 1 uporablja tako, da postopek za naložitev globe začne ustrezeni organ, globo pa naložijo pristojna nacionalna sodišča, pri čemer se zagotovi, da so navedena pravna sredstva učinkovita in imajo enak učinek kot upravne globe iz navedenega odstavka. V vsakem primeru morajo biti tudi naložene globe učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
3. Države članice do [Urad za publikacije: vstavite datum – eno leto po datumu začetka veljavnosti te uredbe] uradno obvestijo Komisijo o navedenih pravilih in ukrepih ter jo brez odlašanja uradno obvestijo o vseh naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 63

Ocena

Komisija do [Urad za publikacije: vstavite datum – osem let po datumu začetka veljavnosti te uredbe] oceni to uredbo in njen prispevek k delovanju notranjega trga in izboljšanju okoljske trajnostnosti embalaže. Komisija predloži poročilo o glavnih ugotovitvah navedene ocene Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Države članice Komisiji zagotovijo informacije, potrebne za pripravo navedenega poročila.

Člen 64

Razveljavitev in prehodne določbe

Direktiva 94/62/ES se razveljavi z učinkom od [Urad za publikacije: vstavite datum – 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Uporabljajo se naslednje prehodne določbe:

- (a) člen 8(2) Direktive 94/62/ES se uporablja do [Urad za publikacije: vstavite datum – 42 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe];
- (b) člen 5(2) in (3), člen 6(1), točki (d) in (e), ter člen 6a Direktive 94/62/ES se uporabljajo do [Urad za publikacije: vstavite datum – zadnji dan koledarskega leta, ki sledi 36-mesečnemu obdobju po datumu začetka veljavnosti te uredbe];
- (c) člen 12(3a), (3b), (3c) in (4) Direktive 94/62/ES se uporablja do [Urad za publikacije: vstavite datum – zadnji dan koledarskega leta, ki sledi 36-mesečnemu obdobju po datumu začetka veljavnosti te uredbe], razen določb v zvezi s prenosom podatkov Komisiji, ki se še uporabljajo do [Urad za publikacije: vstavite datum – zadnji dan koledarskega leta, ki sledi 54-mesečnemu obdobju po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Sklici na razveljavljeno direktivo se razumejo kot sklici na to uredbo in berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XIII.

Člen 65

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od *[Urad za publikacije: vstavite datum – 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe]*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
predsednica*

*Za Svet
predsednik*

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o embalaži in odpadni embalaži, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in Direktive (EU) 2019/904 ter razveljavitvi Direktive 94/62/ES

1.2. Zadevna področja

03 – Enotni trg
09 – Okolje in podnebne spremembe

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

- ☒ nov ukrep
☐ Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa¹
☒ Podaljšanje obstoječega ukrepa
☐ Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

Splošni cilj zakonodajnega predloga je zmanjšati negativne vplive embalaže in odpadne embalaže na okolje ter izboljšati delovanje notranjega trga in s tem povečati učinkovitost zadevnega sektorja. Cilj je ustvariti odporno vrednostno verigo, in sicer od zasnove embalaže do njene ponovne uporabe ali ponovne vključitve v visokokakovostne izdelke, ter tako ustvariti inovativna, zelena delovna mesta v nizkoogljični industriji embalaže.

1.4.2. Specifični cilji

1. Zmanjšati nastajanje odpadne embalaže;
2. spodbujati krožno gospodarstvo za embalažo na stroškovno učinkovit način;
3. spodbujati uporabo recikliranih materialov v embalaži.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Modelirana prednostna možnost naj bi do leta 2030 zagotovila zmanjšanje nastajanja odpadkov in toplogrednih plinov ter preprečila okoljske stroške.

Nižji stroški ravnanja z odpadki ter manjši obseg prodaje in potrošnje embalaže na splošno pomenijo gospodarske prihranke. Ocenjuje se, da bodo kompleksni vplivi na

¹ Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

zaposlovanje privedli do rahlega neto povečanja števila zelenih delovnih mest, in sicer za približno 29 000.

Prednostna možnost pomeni manjše potrebe po fosilnih gorivih, 6,5-odstotno povečanje skupnega deleža recikliranja embalaže leta 2030 in 9-odstotno zmanjšanje obsega odlaganja na odlagališčih. Posledica tega spodbujanja krožnosti so bistveno manjše potrebe po primarnih surovinah, kot so les, steklo in aluminij.

Na splošno bi prehod na bolj krožno gospodarstvo na področju embalaže prinesel koristi, kot so krepitev vloge potrošnikov, zmanjšanje negativnih vplivov na okolje in zdravje ljudi, zmanjšanje odvisnosti EU od uvoza surovin in fosilnih goriv, spodbujanje inovacij, krepitev gospodarske rasti in nenazadnje zmanjšanje nepotrebnih izdatkov gospodinjstev.

1.4.4. *Kazalniki smotrnosti*

Kazalniki napredka in doseganja ciljev so:

kakovostnejši reciklirani materiali (sekundarne surovine);

učinkovitejši postopki recikliranja in več predelanih embalažnih materialov (npr. plastike, kovine, stekla, papirja/kartona, tekstil, lesa, keramike);

leta 2030 je mogoče v celoti reciklirati vso embalažo;

pristojbine za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca so ustrezno določene;

obvezni cilji glede vsebnosti recikliranih materialov v plastični embalaži;

cilji glede ponovne uporabe in ponovnega polnjenja v nekaterih sektorjih.

1.5. **Utemeljitev predlogov/pobud**

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

Z izvedbenimi/delegiranimi akti bi bilo treba v treh do osmih letih določiti podrobne zahteve. Na podlagi tega predloga uredbe bodo oblikovani ukrepi v obliki delegiranih ali izvedbenih aktov in po možnosti ocen učinka. Ti ukrepi bodo zajemali preverjanje skladnosti z zahtevami glede trajnostnosti, sistem za preverjanje skladnosti, zahteve glede trajnostnosti ter obveščanje in označevanje. Podroben seznam predvidenih ukrepov je predstavljen v nadaljevanju:

- obveznosti poročanja o ciljih glede recikliranja, zbiranju nekaterih oblik embalaže in potrošnji plastičnih nosilnih vrečk;

- zahteve glede možnosti recikliranja za nekatere kategorije embalaže;

- usklajena pravila o poročanju v zvezi s sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca;

- usklajena pravila za izračun in preverjanje vsebnosti recikliranih materialov v embalaži;

- pregled ciljev glede vsebnosti recikliranih materialov ob upoštevanju tehničnega in gospodarskega razvoja;

- uskladitev pravil v zvezi z zahtevami glede označevanja in oblikami označevanja za sortiranje s strani potrošnikov, embalažo za večkratno uporabo, vsebnostjo recikliranih materialov, kompostiranjem ter kodo QR in drugimi digitalnimi nosilci podatkov;

- pregled izvzetij v zvezi z omejitvami snovi, ki vzbujajo skrb, v embalaži;
- določitev minimalnih obveznih meril za zelena javna naročila.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Nedavna uradna obvestila držav članic o notranjem trgu kažejo, da izvajanje nekaterih ne povsem usklajenih določb trenutno veljavne direktive o embalaži in odpadni embalaži, kot so zahteve glede označevanja, ali nejasnih zahtev, kot so bistvene zahteve glede zmanjšanja količine embalaže ali možnosti recikliranja, gospodarskim subjektom povzroča dodatne stroške. Ti gospodarski subjekti odločno pozivajo k nadaljnji uskladitvi, ne le zato, da bi lahko delali stroškovno učinkoviteje, temveč tudi zato, da bi se odpravila regulativna negotovost glede okoljskih zahtev za embalažo in tako omogočile ustrezne naložbe v infrastrukturo.

Teh težav države članice ne morejo zadovoljivo reševati same. Trg embalaže EU v več pogledih predstavlja en sam velik trg in ne 27 posameznih trgov. Za trg embalaže je značilna visoka stopnja čezmejne trgovine med državami članicami, saj številni proizvajalci dajejo embalažo na trg v več državah članicah. Nacionalne pobude z več vidikov prispevajo k še večji razdrobljenosti notranjega trga in neučinkovitosti. Podobno so tudi okoljske težave, povezane z embalažo, zelo razširjene, ključni vzroki pa so skupni vsem državam članicam.

Določitev skupnih zahtev na ravni EU ima jasno dodano vrednost, saj bo zagotovila usklajen in dobro delujoč notranji trg ter s tem enake konkurenčne pogoje za proizvajalce embalaže. Z zahtevami in cilji, določenimi na ravni EU, bo prehod na embalažo, ki jo je mogoče ponovno uporabiti ali reciklirati na ekonomsko vzdržen način, potekal usklajeno v vseh državah članicah, s čimer bo trg postal večji in učinkovitejši. Izkoriščanje njegove moči za spodbujanje prehoda na krožno gospodarstvo za embalažo bo podprlo doseganje ciljev na stroškovno učinkovitejši način.

Ekonomije obsega se bodo oblikovale na podlagi usklajenih pristopov k na primer vplivanju na zasnovo embalaže tako, da bo mogoče embalažo povsod v EU stroškovno učinkoviteje zbirati, sortirati in reciklirati. Take usklajenosti in ekonomij obsega države članice ne bi mogle doseči same s svojimi ukrepi.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Za embalažo so zelo pomembne številne povezane pobude. V okvirni direktivi o odpadkih so opredeljeni koncepti, ki se uporabljajo horizontalno in so povezani z nastajanjem odpadkov in ravnanjem z njimi, vključno z njihovo obdelavo, recikliranjem in predelavo. V navedeni direktivi je določena hierarhija ravnanja z odpadki, v skladu s katero ima preprečevanje odpadkov prednost pred ponovno uporabo in/ali recikliranjem, recikliranje pa pred drugimi možnostmi predelave in končnim odstranjevanjem na odlagališčih odpadkov. V njej je določeno tudi, da morajo države članice vzpostaviti delujoče sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca, ki zagotavljajo, da so proizvajalci izdelkov odgovorni za ravnanje z odpadki svojih izdelkov. Komisija se je v akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo zavezala, da bo ocenila izvedljivost uskladitve sistemov ločenega zbiranja odpadkov v državah članicah.

Direktiva o plastičnih izdelkih za enkratno uporabo poleg drugih plastičnih izdelkov ureja tudi nekatere oblike plastične embalaže (npr. nosilne vrečke, lončke za pijačo, vsebnike za hrano in pijačo, vključno s plastenkami), njen glavni namen pa je preprečiti smetenje in njegov vpliv na okolje. Vsebuje prepovedi izdelkov in obveznost, v skladu s katero morajo države članice zagotoviti ločeno zbiranje z namenom recikliranja in zmanjšati količino nekaterih skupin plastike za enkratno uporabo. V navedeni direktivi so poleg tega določeni cilji glede minimalne vsebnosti recikliranih materialov v plastenkah pijač za enkratno uporabo.

Eden od pravnih aktov v zvezi s plastično embalažo je tudi sklep o virih lastnih sredstev za leto 2020, v katerem so določeni viri lastnih sredstev, ki temeljijo na nerekicirani odpadni plastični embalaži v določeni državi članici, ne glede na to, ali zadevna država članica izpolnjuje cilj ali ne. Sklep o virih lastnih sredstev spodbuja države članice k uvedbi ukrepov za doseganje visokih stopenj recikliranja plastične embalaže. Državam članicam omogoča prožnost pri odločanju o prizadevanjih za doseganje visokih stopenj recikliranja plastične embalaže v skladu z okvirno direktivo o odpadkih.

Vendar je direktiva o embalaži in odpadni embalaži glavni instrument na ravni EU, ki ureja dajanje embalaže na trg in zahteve glede konca njene življenjske dobe. Določbe, ki se nanašajo na embalažo ali so z njo povezane, obstajajo tudi v drugi zakonodaji EU. Na podlagi pregleda direktive o embalaži in odpadni embalaži je bil pripravljen predlog celovite uredbe, v katerem so določene zahteve glede trajnosti embalaže (možnost recikliranja, embalaža na biološki osnovi, za kompostiranje primerna in biološko razgradljiva embalaža, uporaba recikliranih materialov in nevarnih snovi v embalaži), ki se nanašajo na preprečevanje nastajanja odpadne embalaže in njeno ponovno uporabo, označevanje za namene ločenega zbiranja, zbiranje in recikliranje embalaže, kavcijske sisteme, zahteve glede razširjene odgovornosti proizvajalca in zahteve za zelena javna naročila v zvezi z embalažo.

1.5.4. Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Pobude spadajo v okvir evropskega zelenega dogovora, ki je vodilo strategije EU za okrevanje gospodarstva. Zeleni dogovor priznava prednosti vlaganja v našo konkurenčno trajnostnost z gradnjo pravičnejše ter bolj zelene in digitalne Evrope. To vključuje tudi krožno gospodarstvo, ki je glavno gonilo za povečanje predelave materialov in izboljšanje kakovosti sekundarnih surovin.

Podpora in zavezanost Evropske komisije raziskavam na področju krožnega gospodarstva, zlasti na področju boljše zasnove embalaže in predelave materialov, se kaže v številnih projektih, ki se financirajo v okviru programa Obzorje 2020 (več kot 100 projektov), in finančnem prispevku k njihovem izvajanju (ki znaša približno 500 milijonov EUR). Rezultati teh projektov bodo podprli in spodbudili krožnost in možnost recikliranja oblik embalaže.

1.5.5. Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev

Teoretično bi bilo mogoče sprejeti nacionalne zakonodajne akte v državah članicah. Vendar pa v tem primeru ne bi bila zagotovljena dosledna uporaba po vsej EU, kar bi neizogibno privedlo do nadaljnje razdrobljenosti notranjega trga.

Izvajanja nalog, povezanih s pripravo sekundarne zakonodaje na ravni EU, ni mogoče zaupati zunanjim izvajalcem.

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ **Časovno omejeno**

- ☐ od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☒ **Časovno neomejeno**

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2023 in 2027,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja²

☒ **Neposredno upravljanje** – Komisija:

- ☒ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.

☐ **Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- ☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

² Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Za to vrsto odhodkov se uporabljajo standardna pravila.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

N. r. – glej zgoraj.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

N. r. – glej zgoraj.

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

N. r. – glej zgoraj.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

N. r. – glej zgoraj.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif. ¹	držav Efte ²	držav kandidat ³	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
1	03 02 05 – Program Enotni trg – priprava in izkazovanje visokokakovostne statistike o Evropi	dif.	NE	NE	NE	NE
3	09 02 02 – Krožno gospodarstvo in kakovost življenja	dif.	DA	NE	/NE	NE
7	20 01 02 01 – Prejemki in nadomestila	nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 01 01 – Pogodbeni uslužbenci	nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 01 03 – Državni javni uslužbenci, začasno dodeljeni instituciji	nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 06 01 – Stroški službenih potovanj in reprezentančni stroški	nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 06 02 – Sestanki, skupine strokovnjakov	nedif.	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

n. r.

¹ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

² Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

³ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene finančne posledice predloga za odobritve

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za poslovanje

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	1	Enotni trg, inovacije in digitalno
--	----------	------------------------------------

GD ESTAT			2023	2024	2025	2026	2027 in pozneje	SKUPAJ
○ Odobritve za poslovanje								
03 02 05 – Program Enotni trg – priprava in izkazovanje visokokakovostne statistike o Evropi	obveznosti	(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	plačila	(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
Odobritve SKUPAJ za GD ESTAT	obveznosti	= (1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	plačila	= (2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535

Za zagotovitev podpore pri zbiranju podatkov o embalaži in odpadni embalaži so potrebna naročila storitev v zvezi z metodologijo in potrjevanjem, katerih obseg se bo zaradi nove obveznosti poročanja v letih 2026 in 2027 povečal. S temi ukrepi se bo predvidoma izboljšala kakovost podatkov, kar ne bo koristno le za področje embalaže in odpadne embalaže ter plastičnih nosilnih vrečk, temveč tudi za področje virov lastnih sredstev iz naslova plastike.

Razdelek večletnega finančnega okvira	3	Naravni viri in okolje
--	----------	------------------------

GD ENV			2023	2024	2025	2026	2027 in pozneje	SKUPAJ
○ Odobritve za poslovanje								
09 02 02 – Krožno gospodarstvo in kakovost življenja	obveznosti	(1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	plačila	(2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
Odobritve SKUPAJ za GD ENV	obveznosti	= (1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	plačila	= (2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100

Stroški GD ENV so povezani s potrebami po javnih naročilih za zbiranje in analizo podatkov o možnosti recikliranja vrst embalaže, oblikovanje metodologije za določanje vsebnosti recikliranih materialov v plastični embalaži itd. (stroški se ocenjujejo na 2,1 milijona EUR za obdobje 2023–2027).

			2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
○ Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	plačila	(5)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
Odobritve iz RAZDELKOV 1 do 3 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	= 4	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	plačila	= 5	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravnih odhodki“
--	----------	--------------------

Ta oddelek se izpolni s „proračunskimi podatki upravne narave“, ki jih je treba najprej vnesti v Prilogo k oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga (Priloga V k notranjim pravilom), ki se prenese v sistem DECIDE za namene posvetovanj med službami.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

			2023	2024	2025	2026	2027 in pozneje	SKUPAJ
GD ENV								
□ Človeški viri			0,644	0,732	0,732	0,817	0,817	3,742
□ Drugi upravni odhodki			0,484	0,484	0,484	0,484	0,484	2,420
GD ENV SKUPAJ	odobritve		1,128	1,216	1,216	1,301	1,301	6,162

Potrebna so **tri delovna mesta administratorjev (AD)** (obstoječe osebje) za pogajanja, splošno izvajanje uredbe, različna pripravljala dela in pripravo sekundarne zakonodaje v skladu z roki, predlaganimi v uredbi o embalaži in odpadni embalaži.

Potrebni so štirje dodatni pogodbeni delavci (**dva napotena nacionalna strokovnjaka (NNS) in dva pogodbeni uslužbenca (PU)**) za opravljanje tehničnega dela, ki vključuje:

- nenehno spremljanje tehničnega in gospodarskega razvoja, povezanega z embalažo in razpoložljivostjo materialov;
- obveznosti poročanja o ciljih glede recikliranja, zbiranju nekaterih oblik embalaže in potrošnji plastičnih nosilnih vrečk;
- zahteve glede možnosti recikliranja za nekatere kategorije embalaže;
- usklajena pravila o poročanju v zvezi s sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca;
- usklajena pravila za izračun in preverjanje vsebnosti recikliranih materialov v embalaži;
- pregled ciljev glede vsebnosti recikliranih materialov ob upoštevanju tehničnega in gospodarskega razvoja;
- uskladitev pravil v zvezi z zahtevami glede označevanja in oblikami označevanja za sortiranje s strani potrošnikov, embalažo za večkratno uporabo, vsebnostjo recikliranih materialov, kompostiranjem ter kodo QR in drugimi digitalnimi nosilci podatkov;
- pregled izvzetij v zvezi z omejitvami snovi, ki vzbujajo skrb, v embalaži;
- določitev minimalnih obveznih meril za zelena javna naročila.

		2023	2024	2025	2026	2027 in pozneje	SKUPAJ
GD ESTAT							
☐ Človeški viri		0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040
☐ Drugi upravni odhodki							
SKUPAJ GD ESTAT	odobritve	0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040

GD ESTAT polovico delovnega mesta AD trenutno namenja potrjevanju in oblikovanju metodoloških smernic na področju embalaže in odpadne embalaže ter lahkih plastičnih nosilnih vrečk. Za reševanje številnih izzivov, povezanih z embalažo in odpadno embalažo ter potrošnjo lahkih plastičnih nosilnih vrečk, so potrebni kakovostni statistični podatki, ki temeljijo na izčrpnih meritvah, primerljivih na meddržavni ravni. Merjenje količine embalaže za večkratno uporabo v sistemih odprte zanke na primer predstavlja več tehničnih izzivov. Od leta 2023 je treba dodatno polovico delovnega mesta AD nameniti oblikovanju boljših metodoloških smernic, tehnični podpori in izvajanju nadaljnjih ukrepov z državami članicami.

Za oblikovanje in uvedbo metodologije v zvezi z dodatno obveznostjo poročanja o možnosti recikliranja za leto 2028 je od leta 2025 dalje potrebno delovno mesto PU.

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2023	2024	2025	2026	2027 in pozneje	SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7	obveznosti	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837

večletnega finančnega okvira SKUPAJ	plačila	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837
---	---------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.2. Ocenjene realizacije, financirane z odobritvami za poslovanje

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije			Leto N		Leto N+1		Leto N+2		Leto N+3		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)						SKUPAJ	
	REALIZACIJE																	
	↓	vrsta ¹	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ² ...																		
– realizacija																		
– realizacija																		
– realizacija																		
Seštevek za specifični cilj št. 1																		
SPECIFIČNI CILJ št. 2 ...																		
– realizacija																		

¹ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

² Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Specifični cilji ...“.

Seštevek za specifični cilj št. 2																
SKUPAJ																

3.2.3. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve Komisije

3.2.3.1. Povzetek ocenjenih posledic za upravne odobritve

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

3.2.3.2.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	2023	2024	2025	2026	2027 in pozneje	SKUPAJ
--	------	------	------	------	--------------------	--------

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira						
Človeški viri	0,801	0,889	0,974	1,059	1,059	4,782
Drugi upravni odhodki	0,480	0,480	0,480	0,480	0,480	2,400
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202

Odobritve zunaj RAZDELKA 7¹ večletnega finančnega okvira	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.
Človeški viri						
Drugi upravni odhodki						
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.	n. r.

SKUPAJ	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

¹ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

3.2.3.3. Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	2023	2024	2025	2026	2027 in pozneje
20 01 02 01 (sedež in predstavništva Komisije)	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (delegacije)					
01 01 01 01 (posredne raziskave)					
01 01 01 11 (neposredne raziskave)					
Druge proračunske vrstice (navedite)					
20 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)	2	3	4	5	5
20 02 03 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)					
XX 01 xx yy zz²					
01 01 01 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)					
01 01 01 12 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)					
Druge proračunske vrstice (navedite)					
SKUPAJ	6	7	8	9	9

XX je zadevno področje ali naslov v proračunu.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	GD ENV: Potrebna so tri delovna mesta administratorjev (AD) (obstoječe osebe) za pogajanja, splošno izvajanje uredbe, različna pripravljala dela in pripravo sekundarne zakonodaje v skladu z roki, predlaganimi v uredbi o embalaži in odpadni embalaži. GD ESTAT: Osebe bo merilo količino embalaže za večkratno uporabo v sistemih odprte zanke, kar predstavlja več tehničnih izzivov. Od leta 2023 je treba dodatno polovico delovnega mesta AD nameniti oblikovanju boljših metodoloških smernic, tehnični podpora in izvajanju nadaljnjih ukrepov z državami članicami. Informacijska podpora se zagotavlja v okviru horizontalnih storitev na enoti ESTAT.E.2, ki so ocenjene na 1/20 delovnega mesta strokovno-tehničnega uslužbenca (AST) ter zajemajo zbiranje podatkov o embalaži, odpadni embalaži in lahkih plastičnih nosilnih vrečkah.
--------------------------------	---

² Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

	<table><tr><th>2023</th><th>2024</th><th>2025</th><th>2026</th><th>2027</th></tr><tr><td>1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)</td><td>1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)</td><td>1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)</td><td>1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)</td><td>1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)</td></tr><tr><td>0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST</td><td>0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST</td><td>0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST</td><td>0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST</td><td>0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>	2023	2024	2025	2026	2027	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST										
2023	2024	2025	2026	2027																						
1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)	1 delovno mesto AD (0,5 obstoječega, 0,5 novega)																						
0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST	0,05 (obstoječega) delovnega mesta AST																						
Zunanji sodelavci	Obstoječa delovna mesta NNS in dodatna delovna mesta PU so potrebna za opravljanje tehničnega dela, ki podpira pripravo aktov, povezanih z: • obveznostni poročanja o ciljih glede recikliranja, zbiranju nekaterih oblik embalaže in potrošnji plastičnih nosilnih vrečk; • zahtevami glede možnosti recikliranja za nekatere kategorije embalaže; • usklajenimi pravili o poročanju v zvezi s sistemi razširjene odgovornosti proizvajalca; • usklajenimi pravili za izračun in preverjanje vsebnosti recikliranih materialov v embalaži; • pregledom ciljev glede vsebnosti recikliranih materialov ob upoštevanju tehničnega in gospodarskega razvoja; • uskladitvijo pravil v zvezi z zahtevami glede označevanja in oblikami označevanja za sortiranje s strani potrošnikov, embalažo za večkratno uporabo, vsebnostjo recikliranih materialov, kompostiranjem ter kodo QR in drugimi digitalnimi nosilci podatkov; • pregledom izvzetij v zvezi z omejitvami snovi, ki vzbujajo skrb, v embalaži; • določitvijo minimalnih obveznih meril za zelena javna naročila. Za izvajanje teh nalog so potrebni štirje dodatni pogodbeni delavci, dva NNS in trije PU (pri čemer bo en PU dodeljen GD ESTAT).																									

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

Predlog/pobuda:

- ☒ se lahko v celoti financira s prerazporeditvijo znotraj zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira;
- ☐ zahteva uporabo nedodeljene razlike do zgornje meje v zadevnem razdelku večletnega finančnega okvira in/ali uporabo posebnih instrumentov, kot so opredeljeni v uredbi o večletnem finančnem okviru;
- ☐ zahteva spremembo večletnega finančnega okvira.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ☒ ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;
- ☐ je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N ¹	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo								
Sofinancirane odobritve SKUPAJ								

¹ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude. Nadomestite „N“ s pričakovanim prvim letom izvajanja (na primer: 2021). Naredite isto za naslednja leta.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☒ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za druge prihodke.
 - navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice ☐

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ²					Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)	
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3			
Člen								

Za namenske prejemke navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

N. r.

Druge opombe (npr. metoda/formula za izračun posledic za prihodke ali druge informacije).

² Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.